

NOVI Dnevnik

KLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

KONJICE

KOMU PRIZNANJA?

OBČINSKA PRIZNANJA OSVOBODILNE FRONTE V SLOVENSKEH KONJICAH so prejeli:

Krajevna skupnost Vitanje za dosežena uspeha na področju krajevnih samouprave; gasilsko društvo v Slovenskih Konjicah za 100-letnico obstoja in človekoljubnega delovanja;

FILIP BESKOVNIK, ravnatelj osnovne šole v Ločah; IVAN MARGUČ za dolgoletno delo na občinski skupščini; ZOFKA PAVLIČ iz Zreče za dosežene uspehe pri vključevanju žena v samoupravno družbo;

JOŽE NAPOTNIK iz Spitala za tvorno delo v družbenopolitičnih organizacijah in JOŽE PETELINJEK iz Gabrovelj za dolgoletno delo pri

reševanju problemov na področju kmetijstva.

PREBOLD

Na dan pred priznanjem osvobodilne fronte slovenskega naorda je bila v nabito polni dvorani v Preboldu letošnja osrednja občinska proslava občine Zalec, združena s podelitvijo srebrnih plaket Osvobodilne fronte.

Plakete so prejeli: RUDI CILENŠEK iz Petrovč za aktivno in dolgoletno uspešno delo v družbenopolitičnih organizacijah, zlasti pri ZB NOV; ANICA TRPIN iz Prebolca za aktivno in uspešno delo v družbenopolitičnih organizacijah, solstvu ter drugih organizacij; IVAN RIZMAL iz Polzele za aktivno in uspešno delo v krajevnih družbeno-

političnih organizacijah; JUSTINA HOLOBAR iz Zaleca za uspešno družbenopolitično delo na področju prosvete in kulture ter v Zvezi prijateljev mladine; ALBIN SANCA iz Ljubljane za aktivno in uspešno delo v družbenopolitičnih organizacijah v kraju; ALOJZIJA KRONOVSEK iz Orle vasi za aktivno in uspešno družbenopolitično delo; FILIP GORJUP iz Seč za aktivno in uspešno delo na področju gospodarske komunalnega razvoja krajevnih skupnosti in SOLSKO SPORTNO DRUŠTVO PREBOLD za aktivno in uspešno delo na področju množičnega in kvalitetnega razvoja telesne kulture na šoli in v kraju.

Vsem dobitnikom visokih priznanj tudi naše iskrene čestitke.

B. Strmčnik

POZDRAV TITU

Zvezna štafeta mladosti je letos potovala na našem območju skozi laško, celjsko, konjsko, velenjsko in žalsko občino. Po vseh krajih, kjer je vodila njena pot, so jo mladina in občani pristrčno sprejeli in pridružili svoje pozdrave in čestitke tovarišu Titu ob njegovem enainosemdesetem rojstnem dnevu.

V soboto, 5. maja so jo mladi iz laške občine sprejeli na Vrhovem pri spominski plošči, kamor so jo prinesli mladinci iz Sevnice. Po postanku v Radečah je štafeta krenila naprej preko Zidanega mostu v Hrastnik, Zagorje in Trbovlje, kjer je prenočila.

V nedeljo, 6. maja so jo ponovno sprejeli mladinci laške občine pri mostu na Brečnem. Po krajih postankih pri osnovni šoli v Rimskih Toplicah in pred domom Dušana Počenela v Laškem so jo predali mladini Celja pri železniškem nadvozu v Tremarjih. Pri osnovni šoli na Polulah je bil sprejem, nato pa je zvezna štafeta nadaljevala pot do mostu na Savinji mimo avtobusne in železniške postaje, po celjskih ulicah do Zlatarne, kjer so jo mladina in občani Celja pričakali s kulturnim programom. Po predaji pozdravnega pisma tovarišu Titu se je štafeta napotila proti Vojniku, Strmcu in Soči, kjer so bili svečani sprejemi, pri Vitanju pa so jo predali mladim iz Slovenskih Konjic. Pri kulturnem domu v Slovenskih Konjicah so ji, tako kot drugod, pripravili sprejem, nato pa so jo pri Prelogah sprejeli mladi iz distriške občine.

Po poti po vzhodni in severni Sloveniji se je v ponedeljek, 7. maja zvezna štafeta vrnila na območje Velenja in krenila preko Petrovč v Zalec. Po svečanosti pred skupščino občine v Zalcu je nadaljevala svojo pot mimo Sempetra, Prebolca do Vranskega, kjer je bil sprejem pred osnovno šolo, zatem pa so jo predali mladincem domačjske občine.

Pot zvezne štafete mladosti na našem območju je letos tako končana. Ponesla je na tisoče želja mladine in vseh občanov iz delovnih in družbenopolitičnih organizacij, šol in društev tovarišu Titu ob njegovem rojstnem dnevu. Iz vseh pozdravnih pisem je odmevala želja mladim, da bi še dolgo os-

tal med nami, in obljube, da bo mladina zvesto služila domovini in storila vse za njen napredek. Vsem je tovariš Tito svetel vzgled.

D. POS

13. maj je praznik delavcev zaposlenih v Upravi javne varnosti. V dneh pred praznikom bo več prireditev, na katerih bodo zaposleni v omenjeni službi pokazali zanimivosti iz svojega zahtevnega in odgovornega poklica. Tako bo osrednja prireditev v Celju jutri, v petek, ob 12. uri na Glaziji, kamor so vabljeni predvsem šole in seveda tudi ostali. Za naš uvodni posnetek pa smo izbrali delavca UJV Celje Vida Jazbinška in Milana Petroviča, ki sta zaposlena na stalni službi UJV Celje. Vsem delavcem UJV, predvsem pa z našega področja, ob prazniku naše iskrene čestitke.

Foto: Drago Medved

SAMO DVE PRITOŽBI

V industrijskem kombinatu Konus v Slovenskih Konjicah so izdelali analizo stanovanjskih potreb za celoten kombinat, včevši tudi dislocirane obrate, ki so raztreseni po vsej Sloveniji. Komisija za stanovanjska vprašanja je predlagala, da bi v tem letu odvajali 6 odstotkov od celotne proizvodnje v sklad z rešitev stanovanjskih vprašanj. Tako bodo letos v Konusu zbrali 350 milijonov starih dinarjev, ki jih bodo porabili v različne namene, kajti komisija je sestavila tudi jasen pravilnik o stanovanjskih vprašanjih, ki določa pogoje o delitvi kreditov. Solidarnost pa je izražena v tem smislu, da pod enakimi

pogoji pride vsak član kombinata enkrat na vrsto. Pri tem se sredstva iz enega v drug obrat lahko prelivajo in ustvarjajo vsoto, ki je na razpolago najpotrebnejšim.

V letošnjem letu je stanovanjska komisija pregledala 220 prošelj in na podlagi anketne pole stanovanja tudi preverila. Ogledali so si gradbišča, kjer njihovi delavci gradijo lastne hiše in na podlagi preverjanja odobrili kredite za 161 novogradenj in 52 adaptacij. Na vse odločitve je komisija dobila le dve pritožbi in še te so po dodatnem preverjanju rešili delavcem v korist.

Sicer pa so se v Konusu odločili za gradnjo 50 stano-

vanjskega bloka za delavce, ki bo nared za vseitve prihodnje leto. Ustvarili so tudi kontakt s podjetjem Kostroj, ki bo nekaj stanovanj odkupilo za svoje delavce, ker z lastno gradnjo v Kostroju za enkrat še ne morejo računati. V bloku bodo usposobili tudi otroški vrtec, ki ne bo samo za Konusove otroke, temveč bo imel širši značaj. Kolikor bo otrok, (vrtec bo sprejel 50 malčkov), ki ne bodo imeli otroškega varstva, pa starši niso zaposleni v Konusu, bodo sprejeli v svoje varstvo. V Konusu so namreč mnenja, da zapiranje v lastne probleme in zahtevke škoduje ne samo njim samim, temveč tudi šir-

ši skupnosti. V zvezi s tem razmišljajo o kadru, ki ga v ta namen že stipendirajo.

Širše razmišljanje o odprlosti podjetja jih je vodilo iz ozkih osebnih potreb podjetja v razmišljanje o družbeni gradnji v celotni občini. V akcijo se mislijo vključiti leta 1975. Svoj prispevek k stanovanjski problematiki v občini, pa v Konusu pravijo, da pomagajo reševati na ta način, da poskrbe za svoje delavce. Ker so s svojimi stanovanjskimi problemi preveč obremenjeni, rešujejo pa jih na učinkovit način, tudi še niso podpisali samoupravnega sporazuma o stanovanjski problematiki v občini.

Z. STOPAR

STOP — pop moda
shop

MLADO ZA MLADE

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Res je. V predalu mi je ostalo še zelo veliko pisem in čakajo na objavo. Vsi pridete na vrsto. Danes smo morali več prostora nameniti odgovoru na pismo Ali naj gremo beračit. Prihodnjic pa bom poskušal malo sprazniti prepolno zalogo. Torej, še naprej pridno pišite.

Vsem našim stalnim dopisnikom pa droben napotek — v mesecu mladosti smo, torej se oglasite s prispevki o mladih, njihovih težavah in načrtih. Rad bom objavil kak intervju, a sliko seveda, zapis o prikupni prireditvi, o klubu mladih in literarni sad kakenga novinarskega kroška.

V nedeljo imajo praznik delavci UJV. Zato danes predstavljamo njihovo nenavadno spretnost in majhen izsek iz razburjivega življenja miličnikov. V prihodnjem NT pa preberite še intervju z Igorjem Lotričem, načelnikom UJV.

VAS UREDNIK

Pomenki v delovnih kolektivih — ETOL (2)

DELAVSKI NADZOR — ŽE ZAČELI

V Etol me je napotil podatek, da so v tej celjski tovarni že pripravili prvi osnutek pravilnika o samoupravni delavski kontroli. Torej — podatek, ki ga ne kaže zanemariti. Saj je znano, da je ustanavljanje organov samoupravnega delavskega nadzora šele na začetku in da je v kolektivih celo premalo razmišljanja o tej nalogi, pred katero sta postavljena ZK in sindikat. Zaradi tega imajo le malokje kakšne posebne izkušnje pri uvajanju delavske kontrole. Čakanja je preveč. Rezultatov in razmišljanj premalo.

Kako je torej v Etolu? Kako so v Etolu pristopili k organiziranju samoupravne delavske kontrole? Kaj so doslej naredili? Problemi?

O vsem tem smo se odkrito in kritično pomenkovali v tovarniški kuhinji, v razgovoru, ki so se ga udeležili Stane Lesjak, sekretar osnovne organizacije ZK in oddelkovodja, Jože Čečko, predsednik sindikata in vodja poljenja, Ivo Bakiša, predsednik delavskega sveta in vodja obrata, Dušan Konc, predsednik komisije za samoupravni nadzor in vodja destilarnice ter Tone Rožman, član delavskega sveta in vodja prodaje.

STANE LESJAK: Kako smo začeli? Titovo pismo in razprave po njem, pa zahteva sindikata in komiteja v občini so nas spodbudili, da je delavski svet imenoval tričlansko komisijo za pripravo osnutka o samoupravni delavski kontroli. Pri nas v tovarni smo imeli še en poseben razlog, da smo se hitro samoorganizirali. Najbrž veste, da smo bili ožigosani kot razpisneži pri delitvi osebnih dohodkov. Čeprav nismo bili krivi.

DUŠAN KONC: Sklep o ustanovitvi komisije za pripravo osnutka o samoupravni delavski kontroli smo sprejeli že lani v začetku novembra. V komisiji sta bila poleg mene še Stanka Leben in Franc Cerovšek. Skupno z vsemi dejavniki v tovarni smo navrgli nekaj glavnih točk, ki bi jih morala v programu dela upoštevati samoupravna delavska kontrola. Govorili smo o varčevanju, disciplini, poslovni morali in odgovornosti. Poslovnemu odboru smo naročili, naj ugotovi, kako uresničujemo akcijski in stabilizacijski program podjetja. Pregledali smo trosen dnevnik, kako je z delitvijo osebnih dohodkov...

Ali so osebni dohodki javni? Ena izmed glavnih zahtev samoupravne delavske kontrole je javnost dela. Ko je komisija zbrala vse zahtevane podatke in je o tem poročila razpravljal delavski svet, kako so bili o tem seznanjeni delavci?

DUŠAN KONC: Sklepi delavskega sveta so bili objavljeni na oglasni deski nadrobnejših informacij pa nismo objavili.

TONE ROŽMAN: Osební dohodki so bili pri nas javno razobešeni že pred leti. Pa se ni obneslo ker so podatki sčasoma postali nezanimivi. Vsak namreč ve kolikšna je ocenitev delovnega mesta. Razlike v osebnih dohodkih nastajajo zaradi analitične ocene, ki je bila izdelana po splošni obravnavi celotnega sistema nagajevanja. Morebitni presežek pa razdelimo po določenem procentualnem razmerju, ki je tudi vsem znan. Vsak torej ve, koliko kdo zasluži.

Kaj pa za potnike?

TONE ROŽMAN: Tržni inženirji in potniki pa so plačani po prometu. Zanje res

Tone Rožman

vsakdo ne ve, koliko zasluži.

STANE LESJAK: Sklepi delavskega sveta o nagajevanju potnikov in tržnih inženirjev so bili tudi objavljeni na oglasni deski. Poleg tega pa so sedaj v veljavi družbeni dogovori.

Rekli ste, da ste po prvi razpravi o možnih nalogah komisije za samoupravni delavski nadzor o tem obvestili vse organe in organizacije v tovarni. Od njih ste zahtevali tudi več podatkov. Ugotovili ste, da pomanjkljivosti ni bilo, ne razpisništva, ne malverzacij, ne izrabljanja delovnega položaja. Kako je torej nastal pravilnik o samoupravni notranji delavski kontroli, ki ga bo na prihodnji seji sprejel delavski svet?

IVO BAKIŠA: Pravilnik je postopoma nastajal v teh razpravah. V njem smo zapisali, da morajo vsi delovni ljudje, zlasti pa organi notranje kontrole, preprečevati oškodovanja družbenega premoženja, zavarovanja zavarovanja objektov in naprav, brezvestno izvrševanje funkcij in dolžnosti ter brezvestno poslovanje, zlorabo službene, poslovne in drugih tajnosti, kakor tudi kršitve reda in discipline. Nadajše morajo organi notranje kontrole preprečevati zlorabo poslovne morale, podkupovanje, neracionalno poslovanje in drugo.

Za kaj pa mora predvsem skrbeti organ delavske kontrole?

Stane Lesjak

DUŠAN KONC: Komisija oziroma organ delavske kontrole mora predvsem skrbeti za racionalno in namensko uporabo sredstev za investicije, za ustrezno delitev sredstev na osebno in skupno porabo ter sklade po predpisih in sporazumih, za namensko uporabo sredstev reprezentance, reklame, propagande, za racionalnost sušbenih potovanj in izplačil. Preverja poslovne knjige in opravlja inventur, poslovanje z gotovino in nadurno delo.

Ali se vam ne zdi, da ste v pravilniku preveč obšli obveščanje, javnost dela kot eno najpomembnejših sestavin samoupravne delavske kontrole?

IVO BAKIŠA: V naši novi samoupravni organizaciji smo se odločili za delovne enote, ki naj bi pomenile glavno osnovo samoupravljanja in razpravljanja. Torej tudi obveščanja.

TONE ROŽMAN: Res je, da v pravilniku ni zajeto informiranje, čeprav je poudarjeno, da mora komisija poročati zboru delovnih ljudi o svojem delu. Vendar delovna enota sedaj ustvarja možnost za dvostranski odnos — da se delavci sestajajo in razpravljajo znotraj enote, da vprašujejo in da tudi od komisije zahtevajo informacije. Delavska kontrola izhaja iz interesa delavcev. To pa pomeni, da bo morala storiti vse za boljše obveščanje o vsem delu in življenju v kolektivu.

Ivo Bakiša

Grobih informacij je delavec precej deležen. Drobni, o stanovanjskih kreditih, o štipendijah in drugih dogodkih pa je premalo obveščen.

STANE LESJAK: V delovnih enotah bomo sedaj lahko bolje obveščeni.

JOŽE ČEČKO: Z obveščanjem nismo prišli do človeka. Ali bolje, nismo vselej zadele področja, ki delavca zanimajo. Sindikat in ZK sta ugotovila, da ni dovolj obveščanja. Morda pa je tudi premanj zanimanja. Imamo skrinje za razna vprašanja, oglasno desko, komisijo za pritožbe pri sindikatu, a kaže, da to še ni dovolj.

STANE LESJAK: Najuspešnejša oblika informacije je neposredni kontakt. V naši enoti smo imeli zelo zanimivo informacijo o medsebojnih odnosih. Menim, da smo v proizvodnji kar dobro informirani. Zanimanja je pa res premalo. Sem prepričan, da bodo zbori delovne enote dobra oblika obveščanja in razpravljanja.

Kako bo deloval organ delavske kontrole?

IVO BAKIŠA: Komisija je organ delovne skupnosti in bo delovala samoiniciativno. Sestavljala se bo po potrebi. O svojem delu je dolžna poročati delovni skupnosti in delavskemu svetu. Na osnovi ugotovljenih dejstev tudi predlaga ukrepe, ki jih je treba podvzeti. Pri njenem delu ji pomaga splošni sektor, predvidena pa je tudi potrebna strokovna služba.

Jože Čečko

O pravilniku, ki nakazuje delo samoupravne notranje delavske kontrole, ste v tovarni že razpravljali. Kakšna so bila mnenja?

JOŽE ČEČKO: V sindikatih in ZK je bilo enotno mnenje, da moramo delavsko kontrolo izpeljati. Akcijo smo podprli.

TONE ROŽMAN: Delavski svet je pozitivno ocenil pripravljen dokument. Kakšna bo njegova resnična vrednost, pa mora pokazati praksa.

Kako vi ocenjujete vse to, kar ste v pravilnik zapisali? Kako boste uresničili njegovo vsebino?

STANE LESJAK: Papir vse prenese. Na vsakem sestanku moramo zasledovati delo komisije in spodbujati člane komisije, da bodo nadzor dosledno izvajali. To bo tudi poglobljalo samoupravne odnose v podjetju.

JOŽE ČEČKO: Bedeti moramo nad pravilnikom in vplivati na izvajanje določil. Če ne bomo ostali samo pri določilih.

IVO BAKIŠA: Neposredni rezultati bodo, če bodo delavci izkoristili komisijo kot svoj organ. Delo komisije moramo popularizirati.

DUŠAN KONC: Kar največ moramo delati z ljudmi in jih

Dušan Konc

usposabljati. Vsak posebeznik se naj čuti odgovornega za izvajanje pravilnika.

TONE ROŽMAN: Komisija in družbenopolitične organizacije si morajo prizadevati, da bodo uspešne predvsem pri tisti vsebini informiranja, kjer so bile sedaj pomanjkljivosti. Spodbuditi moramo zaupanje delavcev v komisijo in imeti posluh za želje predlogov delavcev, za vrednotenje njihovih predlogov.

V Etolu bodo v teh dneh izvolili tričlansko komisijo organ samoupravne delavske kontrole. Za dve leti. Tako določa pravilnik, ki ga je pripravila iniciativna skupina. Razumljivo je, da popolnoma v tem pravilniku ne moremo pričakovati. Tudi v Etolu bodo zagotovo še dopolnili določila o javnosti dela, informiranju, o delovanju komisije, ki se bo morala v kratki sestati, ne le po potrebi o razširitvi članstva komisije in o drugem. Tudi o politiki ni zaščitil delavcev, ki bodo člani komisije. Zivljenje v določila pravilnika obogatila. Če tega procesa ne bo, potem tudi nadzor ne bo dober. Ne bo živ. Ne bo sestankov del prizadevanj, da je delavci v središču dogajanja, odločanja, obveščanja. V Etolu resno začeli. Tudi realni in kritični. Morda tiči v hvalavredna prednost.

JOŽE VOLFAR

NAŠI ZNANCI

PIŠE:
TONE VRABL

STANKO LORGER

Stanko Lorger je eden največjih jugoslovanskih atletskih fenomenov, ki bo vedno ostal zapisan v analih naše atletike z velikimi črkami. Prav letos poteka petnajst let, kar je dosegel državni rekord v teku na 110 m ovire — 13,8 in temu rezultatu se še niti ne uspel približati. Petnajstletnica rekorda, ki je najstarejši v Jugoslaviji! Rezultat, ki je še danes pomemben v svetu. Rezultat, ki ponovno in vedno dokazuje vso vrednost in veličino Stanka Lorgerja. Atlet, ki je bil v svojem času skoraj nepremagljiv na ovirah. Popolnoma nepremagljiv doma, zunaj pa se je uvrščal v skupino tistih,

tekačev, ki je vedno dala čar tekmovalcem, saj je prav tek na 110 m ovire eno najzanimivejših in najatraktivnejših atletskih disciplin.

Stanko Lorger se je rodil 14. februarja 1931 v Bučah na Kozjanskem v kmečki družini. Bil je šest otrok, pet fantov in deklica. Z atletiko se je že pred Stankom začel ukvarjati njegov brat Vili, ki je bil prvak garde v teku na 100 m, skoku v daljavo in višino, metu krogle ter rokoborbi. Z atletiko se je ukvarjal samo v vojski, saj drugače ni imel možnosti. Stanko pravi, da je škoda, ker ni imel pogojev, ker bi se drugače razvil v odličnega športnika,

predvsem atleta.

In kako je začel Stanko? Leta 1947 je bilo v Smarju tekmovalje in v teku na 60 metrov je dosegel čas 7,4. Učitelj telovadbe Ratej temu rezultatu neznanega fantiča ni mogel verjeti in ga je nagradil še enkrat na start, da bi ponovno preveril rezultat. In Stanko je ponovno tekel 7,4.

Naslednji nastop je imel v Celju, kamor se je kasneje vpisal v gimnazijo. Bil je v takratnem petem razredu gimnazije.

»Na tribuni sem sedel skupaj z Milovanom Zidarjem, današnjim članom republiškega izvršnega sveta. Nagnovil me je, naj grem tekmo-

vat. Odšel sem v garderobo, se slekel in odšel na start. V prvi polfinalni skupini sem zmagal z rezultatom 12,4 in se bos uvrstil v finale. Takrat sem prvič videl, da so ostali imeli »copate z žebli«, tako sem pravil sprinterica, in hotel sem jih imeti tudi sam. Sposodil sem si jih, vendar veliko prevelike. V finalu sem dosegel drugo mesto za takratnim državnim mladinskim prvakom Benom Hvalo, ki je danes zaposlen na ljubljanski televiziji. On je tekel 11,8, jaz pa 11,9. Takrat so v finalu ostali za mano znani slovenski mladinski atleti, ki so se že daj časa od mene začelnika ukvarjali z atletiko: Miloš Blagotinšek, Franci Pristovšek in drugi. Na tekmovalju je napovedal Fedor Gradišnik, ki je rekel, da je drugo mesto osvojil Stanko Lorger, član Zelezničarja iz Maribora. Namreč takrat je bilo nemogoče, da bi kakšen dober atlet ne bil član Kladivarja. Sel sem k njemu in mu povedal, da nisem član nobenega društva. Takoj me je vpisal v AD Kladivar.

Tako je v sezoni 1949—50 začel resno trenirati in spomladi 1950 je opravil prvi nastop v teku na 110 m ovire. V prvem startu je izenačil republiški rekord Igorja Zupančiča — 16,2! Za ovire se je odločil zato, ker so potrebovali v tistem času za to disciplino štiri atlete.

Imeli so že Igorja Zupančiča, Borisa Hohovca, Alojza Crepinski, katerim je pridružil še Stanko Lorger. Hiter je bil, visok in in tako se je znašel na vrhu.

»Vsi, ki so me poznali mladih letih, niso mogli verjeti, da bom toliko dosegel. Leta 1941 sem se poškodovani sem pet dni ležal v novesti. Oče je vztrajal, da me odpeljejo v celjsko bolnico, katero sem zdravil. Stil po štirinajstih dneh. oktobra sem bil doma, pa z vso družino do 1945 v nemških taboriščih. sem se vrnil, sem šel v 8. razred nižje gimnazije, iz ga kar v tretjega, potem Celje, kjer sem iz pete »preskočila kar v sedmega tako 1951. leta maturiral.«

Tako je Stanko Lorger, danes prvi na lestovici naših trejših Jugoslovancev v 110 metrov ovire, že tak začel preskakovati ovire, spremembo v soli, kateri kasneje posvetil svoje življenje, saj je danes profesor matematike na Ekonomski v Celju.

V Bučah o športu Stanko ni vedel ničesar. V Rogu Slatini so tekli po travi, prvo večje tekmovalje je del v Celju. Kljub temu, se je z atletiko začel sermerno pozno ukvarjati (le leti) pa je dosegel velike tem pa v prihodnjem tjevanju.

Edvard Giersek v Velenju

ŠE VEČ SODELOVANJA

Med svojim obiskom v Jugoslaviji se je najvišji poljski državnik Edvard Giersek ustavil za eno dopoldne tudi v Velenju in Sošanju. Oglel si je tovarno gospodinjstvo opreme Gorenje, soštanjsko termoelektrarno, rudnik, in ob koncu imel razgovor z delavci Gorenja in velenjskim političnim aktivom. Edvard Giersek se je najdalje ustavil v Gorenju, kjer si je ogledal proizvodnjo gospodarnih strojev. O razvoju tovarne mu je govoril generalni direktor Ivan Atelšek, ki je v uvodu povedal, da se tovarna razvila v takšen gigant, kot je danes, z enajstimi delavci. Gorenje velik del svojih proizvodov izvažajo na Poljsko in Edvard Giersek je na priložnostnem sprejemu v jedilnici, kjer je tudi dobil zlato značko s priložnostno ob 20-letnici Gorenja član, izrazil upanje in željo, da se bo to medsebojno sodelovanje v naslednjem obdobju še poglobilo.

Po krajšem ogledu nove termoelektrarne v Sošanju se je poljski državnik ustavil še v rudniku v Velenju,

kjer ga je pozdravil in mu govoril o razvoju rudnika direktor Mali. Gierseku so tudi podarili rudarsko obleko, ob

koncu obiska pa je povedal, da bo domov prenesel naše pozdrave. »To, kar sem videl v Jugo-

slaviji, me kot komunista navdaja z optimizmom,« je ob odhodu iz Velenja dejal Edvard Giersek. T. VRABL

VRNITEV MICE ŠLANDROVE

Mici Šlandrovi

*Majniško jutro je vstajalo v soncu
in prebudilo življenja dan,
cvetje z livad in zelene smreke,
akacije bele poljubljajo plan.*

*Sirna ravan je v svetlobi objekta
Prvi maj v titanski steber rase,
in Pesem dela odmeva v svobodi in časti.*

*Večnemu boju za človeške pravice —
dala si kamen na kamen stebru v rasti.
Enotnost in bratstvo naj polnita dan,
Tvoj boj za resnico — je končan.*
JANA

Po osvoboditvi je Mica Šlandrova opravljala odgovorne dolžnosti v CK ZKS, v zveznem sindikalnem vodstvu. Bila je članica SNOS in AVNOJ, glavnega odbora AFŽ, glavnega odbora OF Slovenije, zveze borcev NOV, vojnih invalidov in slovenskih sindikatov.

Ves ta čas je bila s ce-

ljskim področjem nenehno v tesnih stikih. Predvsem je kot poslanka bila zvesta občanom svoje občine, pa ji je celjska občina za vse njene zasluge podelila naslov častne občanke. Tudi ko- zjanski ljudje jo bodo imeli vselej v spominu. Ne samo iz dni osvobodilnega boja. Bila je med

prvimi, ki je opozarjala na nerazvitost partizanskega Kozjanskega v času, ko zavest o tem še ni bila tako prisotna v slovenski družbi, kot je danes.

Bolezen, posledice naporov in trpljenja so nagrizli njeno šibko bit. Zgodaj, mnogo prezgodaj, v 72 letu starosti je podlegla. Za vselej je zasnila na največji delavska praznik, ko se je vsa naša družba veselila do- seženega in se zbirala pod rdečo zastavo revolucije za nove naloge in napore.

Vedno se je rada vračala v Savinjsko dolino, v Celje, med občane Kozjega. Pred dnevi se je vrnila zadnjikrat — za vselej. Z njo je s seboj njenega izmučenega telesa je ob mlajši sestri v grobnici narodnih herojev v Celju, na trgu, ki nosi ponosno ime revolucionarnih Šlandrov.

JURE KRASOVEC

ODGOVOR

JAVNEGA DELAVCA

DISPANZER ZA BORCE — KAKŠEN?

Javno vprašanje vašega novinarja Jureta Krašoveca mi daje priložnost povedati kaj več o dispanzerju za borce NOV, katerega vodstvo mi je bilo zaupano.

Najprej o tem, zakaj sploh dispanzer za borce?

V vsaki družbi so značilni nekateri problemi humane patologije, ki se jim zdravstvena služba posveča s posebno zavzetostjo. V vsaki obdobju obstajajo tudi določene grupe v prebivalstvu, ki so najbolj ogrožene. Če so na primer v začetku stoletja bile v ospredju tuberkuloza in venerične bolezni, so za današnji čas najbolj akutne bolezni srca in ožilja, rakasta obolenja in poškodbe. Vse bolj množične so tudi takolimenovane »menadžerske bolezni«, ki so posledica napetosti medljudskih odnosov in nezdravega načina življenja.

Poseben zdravstveni problem prinašajo vojne, ne bolezni srca in ožilja, no krive za pogosta obolenja določenega sloja prebivalstva, v našem primeru borcev NOV. Zato ustanovitve dispanzerja za borce ne gre jemati le kot politično-humanitarno gesto družbe, marveč kot dejansko potrebo zelo številne skupine prebivalstva (v celjski občini je okoli 3.000 članov ZB NOV). Zavedati se namreč moramo, da so borci zvečine že starejši ljudje, da je med njimi malokateri resnično zdrav, da pa je izvor njihovih bolezni najpogostejše posledica ran, naporov itd.

Glede na to je na pobudo organizacije ZB NOV Celje bil leta 1970 ustanovljen dispanzer za borce, ki opravlja sistematične preglede borcev. Sami pregledi so pokazali, da je odstotek med borci, ki so se morali invalidsko upokojiti, zelo visok. Ugotovljena je bila največja invalidnost pri borcih rav-

no v tisti starostni dobi, ki med ostalimi sloji občanov predstavlja ravno največjo delovno in družbeno aktivnost. Po vsem tem je jasno, da so borci NOV ogroženi del prebivalstva, ki pa jih karakterizirajo tudi specifična obolenja, ki med drugimi sloji niso tako močno prisotna.

Celjski dispanzer za borce NOV seveda ni tako razvit, kot narekujejo potrebe. Ni tako razvit, kot je recimo otroški dispanzer, dispanzer za žene, šolska poliklinika. Niti toliko ne, kot na primer nekatere obratne ambulante, ki imajo precej manj delavcev v oskrbi, kot je število borcev v celjski občini. Vrh vsega je treba razumeti, da so borci zvečine vsi bolni, medtem ko je med aktivno zaposlenimi odstotek mnogo manjši. In zakaj je tako? Najprej gotovo zaradi tega, ker primanjkuje zdravstvenega kadra, ker dispanzer nima svojih prostorov. Prav zato je dispanzer omejen na dva dopoldneva v tednu, in sicer ob torkih in petkih od 7. do 12. ure. To pa je seveda daleč od potreb.

Da bi se zdravstveni problemi borcev NOV uspešneje reševali, bi bilo potrebno:

• dati borcem NOV enako specialistično zdravstveno oskrbo, katero že imajo ostali deli prebivalstva (delavci, otroci, žene, stari ljudje);

• da bi dispanzer bil ojačan z zdravstvenim kadrom;

• da bi končno dobil zdravstveni dom prostore, ki jih koristijo druge dejavnosti in bi tako dispanzer prišel do svojih prostorov

• in da bi naposled vsi merodajni dejavniki storili vse potrebno, da bi zdravstvena zaščita borcev NOV bila dejansko in ne še v tolikšni meri na papirju.

dr. MILAN ALEKSIC

CELJE

PRVA POMOČ

Občinski odbor Rdečega križa Celje je za nedeljo 13. maja pripravil občinsko tekmovanje ekip prve pomoči. Letošnje tekmovanje je že peto po vrsti.

Ob sedmih jutraj se bodo sodelujoče ekipe, nastopile bo 26 šestčlanskih ekip, zbrale na dvorišču Zavoda za požarno varnost na Dečkovi cesti, od koder bodo v povorki, na čelu katere bo godba na pihala SKUD »France Prešerena, krenile na stadion Borisa Kidriča. Tekmovanje se bo pričelo ob osmi uri.

Na občinskem tekmovanju bodo nastopile ekipe prve pomoči iz krajevnih skupnosti, delovnih organizacij in srednjih šol celjske občine. Prve tri ekipe iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij ter najboljša šolska ekipa prejmejo praktične nagrade, ki jih prispeva trgovsko podjetje »TECHNOMERCATOR« Celje, ki je tudi pokrovitelj tekmovanja. Po končanem tekmovanju in razglasitvi rezultatov pa si bodo vsi sodelujoči na tej priložnosti ogledali še sanitetno avto s prikolico ter način njegove uporabe v posebnih pogojih. To bo vsekar zelo zanimiva demonstracija.

V primeru slabega vremena bo občinsko tekmovanje ekip prve pomoči v dvorani pod tribuno atletskega štadijona.

B. B.

JOŽE JONKO

Ugasnilo je mlado življenje, s njim vred pa mnoga razmišljanja, prizadevnost in mladostna energija, ki so bila tako značilna za komaj začeto strokovno, organizacijsko in poslovno pot dipl. inženirja metalurgije Jožeta Jonka, direktorja tovarne EMOCONTAINER v Izgradnji.

Konec maja bi praznoval 31. življenjski jubilej. Rodil se je v Družmirju pri Sošanju, diplomiral pa na metalurški fakulteti v Ljubljani marca 1965. leta. Kot stipendist tovarne EMO se je že nekaj dni po diplomski zapostil v kolektivu, kjer je še po prvih korakih napovedoval, da gre za marljivo in sposobnega delavca. Toda v sebi je nosil tudi kvalitete političnega dela in zato ni naključje, da ga je v svoje vrste sprejela Zveza komunistov.

V kolektivu je imel več odgovornih funkcij, težiske osebnostne prizadevnosti pa je namenil tovarni za proizvodnjo kontejnerjev v Izgradnji. Zdal je tragična smrt pretrgala to delo in pustila v kolektivu veliko vrzel.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Dve pevski reviji

PREMALO NOVOSTI

Koncert
v Solčavi
in Bočni

V sklopu letošnje kulturne akcije bodo pevci in pevke mešanega zbora France Prešeren iz Celja pod vodstvom Edvarda Goršiča v nedeljo gostovali v Gornji Savinjski dolini. Z izbranim sporedom v glavnem slovenskih narodnih pesmi bodo nastopali že dopoldne ob 11. uri v prosvetni dvorani v Solčavi, popoldne ob 15. uri pa v Bočni. Po tem bodo obiskali tudi Gornji Grad.

Spored bodo tokrat »Prešernovci« popestrili z nekaj solističnimi točkami, z izvrnimi recitacijami slovenskih narodnih pesmi pa bo sodelovala tudi članica SLG Celje Marija Goršičeva. Vsekakor se prijateljem lepe slovenske pesmi v Gornji Savinjski dolini z nastopom enega najboljših slovenskih mešanih zborov obeta lep kulturni dogodek.

Dneve pred minulimi prazniki so marsikje izkoristili tudi za prirejanje raznih pevskih revij in nastopov amaterskih ansamblov. Tako so imeli dve zelo uspešni reviji pevci laške ter mozirske občine. Ne samo, da so z revijami počastili dan OF in 1. maj, ampak so tudi prikazali sadove svojega dela v zimski sezoni ter nudili v polnih dvoranah zbranim poslušalcem svojevrsten užitek.

V Radečah je nastopilo devet moških zborov, ki so zapeli vsak po tri pesmi, revija pa so zaključili s skupnim nastopom ter ji tako dali tudi obeležje proslave 400-letnice kmečkih uporov. Vsekakor je revija pokazala, da v laški občini deluje nekaj zborov, ki kvalitetno ne prenehoma rastejo, razveseljivo pa je v nekaterih zborih tudi število mladih pevcev. Žal se dekleta menda nerada družijo v amaterske pevske skupine ali pa je posredi slab organizacijski pristop, da bi imeli lahko v občini tudi kakšen mešani ali ženski zbor. Sicer pa bodo morali v prihodnje še dosti pozornosti posvetiti strokovnemu izobraževanju pevovodij, saj bo le na tak način moč kvaliteto petja še izboljšati.

Revija v Mozirju je bila po številu zborov skromnejša. Nastopila sta dva moška zbor, en mešani, en ženski ter

pevski kvintet. Tudi tu so zbori zapeeli po tri pesmi, ob koncu pa še skupno nekaj domoljubnih. Sporedi so bili bolj ali manj tradicionalni in nismo opazili bistvenih premikov v programski politiki posameznih zborov. Z lepim petjem sta prijetno presenetila zlasti ženski zbor iz Bočnega (zborovodja Janko Ročnik) ter mešani zbor iz Šmihela (Anton Acman). Tudi kvintet mladih pevcev iz Luče je pel lepo ubrano. Škoda je le, da na reviji ni nastopilo več skupin, še zlasti, če vemo, da je bilo še pred letom dni na podobni prireditvi enkrat več zborov. Da je temu tako, gotovo ni krivda toliko v nezanimanju ljudi za zborovsko petje (dvorana je bila nabito polna), ampak predvsem pomanjkanje zborovodij. Žalostno je dejstvo, da v vsej mozirski občini ni niti enega strokovno usposobljenega zborovodje, v perspektivi pa je še slabše, saj tudi mladih kandidatov, ki bi se lotili tega posla, ni. Zato bodo morali v prihodnje odgovorni občinski faktorji napeti vse sile, da se omogoči kakšnemu mlademu talentiranemu glasbeniku — in teh zlasti po ustanovitvi oddelka glasbene šole v Mozirju ni malo — študij na višji šoli, bodisi pedagoški ali kakršnekoli drugem glasbenem zavodu.

E. G.

CELJE

O DOGOVORIH
IN STANOVANJH

Danes popoldne se bosta na skupni seji sestala komite občinske konference ZKS Celje in predsedstvo občinskega sindikalnega sveta. Člani obeh forumov bodo govorili o problemih družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja o delitvi osebnih dohodkov ter o stanovanjski politiki v celjski občini.

50 ŠTIPENDIJ

Upravni odbor sklada za štipendiranje in kreditiranje učencev in študentov pri skupščini občine v Celju bo konec maja razpisal 50 štipendij. Od tega 25 za srednjo šolo, 10 za višjo in 13 za visoko. Posebna novost letošnjega razpisa bo pet štipendij, ki bodo namenjene že zaposlenim, ki študirajo na tretji stopnji. Sklad želi na ta način spodbuditi študij tistih, ki bi hoteli doseči magistraturo. Ta vrsta kadra pa je eden izmed pogojev za razvoj višjega šolstva na celjskem območju. Upravni odbor sklada je v teh dneh povabil celjske delovne kolektive, da prevzamejo katerega izmed štipendistov v zadnjih letnikih šolanja. Na ta način bi delovne organizacije lahko pridobile prepotrebni strokovni kader. In še ena novica — ne samo občinski sklad, tudi temeljna izobraževalna skupnost in drugi štipenditorji bodo razpisovali štipendije konec maja in v začetku junija. Rok za prijavo vseh dokazil pa bo najbrž trajal en mesec. Učenci in študenti pričakujejo letos večje število štipendij, saj je bil prav nedavno sprejet družbeni dogovor o kadrovski politiki.

REKLI SO

Franc Jelen je v Tovarni nogavic sekretar osnovne organizacije Zveze komunistov. Ta kolektiv je drugi največji v žalski občini, zaposluje okrog 950 članov, od tega je komunistov 8,5 odstotka. Do konca tega leta bodo verjetno sprejeli po programu, ki so si ga zadali, okrog 25 novih članov, od teh bo deset sprejetih že za dan mladosti. Kot nam je povedal Franc Jelen, se člani trudijo, da bi svoje dolžnosti še bolj dosledno izvajali in pri tem tudi uspevajo. Seveda bi radi svojo organizacijo še bolj razširili predvsem z mladimi, ki bi morali s svojo zavednostjo, znanjem in pripravljenostjo dati delovanju ZK tisto sočnost in nezadržanost, kot jo je imela v časih svojega snovanja. T. TAVČAR

ZK o gospodarskem

GIBANJU

Komunisti v celjski občini se bodo v maju sestali na 6. redni seji in bodo spregovorili o gospodarskih gibanjih v Celju po letu 1965. Komisija za družbeno-ekonomsko vprašanja pri komiteju je skupno z ustreznimi gospodarskimi ustanovami in ekonomisti pripravila obsežno, bogato gradivo. Prava pahljača podatkov, števil in dejstev ter tudi poglobljenih opazanj razgrinja, kar v Celju še ni bilo storjeno, celovit splet gibanj, uspešnosti in pomanjkljivosti v razvoju celjskega gospodarstva.

Gradivo zelo konkretno razčlenja nekatere najvažnejše vidike poslovnih usmeritev delovnih organizacij. Nakazuje, kje so pripravili primerne razvojne programe, kakšna je tržna usmerjenost gospodarskih organizacij, kako je z raziskovalnim delom, kako uspešno poslujejo posamezne gospodarske organizacije, kako je s povezovanjem gospodarstva, kakšni so problemi z organizacijo dela in druga. Prikaz raznovrstnih in kakovostno znansiranih dejstev pripoveduje o vzrokih dolocene stagnacije celjskega gospodarstva. Obenem pa tudi odstranja poti, po katerih bodo morale stopiti gospodarske organizacije, če bodo hotele doseči boljše rezultate.

Povsem razumljivo je, da gradivo za konferenco ne do reka vsega. Nujen bo ustvarjalen odnos vseh neposredno zainteresiranih, da bo ZK iz-

oblikovala taka stališča, bodo zelo konkretno spodbudila najširšo dejavnost za trejši preporod gospodarstva v Celju. Nekateri zadnji hi govore, da ima tak preporod realne osnove.

ZK si z obravnavo gospodarskih gibanj, njihovo kritično analizo in obenem odpiranjem njegovih perspektiv, vsaj delnih, zadaja tež nalogo. Nedvomno je v izražena odločenost ZK, tudi na tem področju skupaj z vsemi gospodarskimi družbenimi organizacijami v lju začrta politiko, ki bo peljala do gospodarske bilnosti, njegove večje uspešnosti in učinkovitosti.

To pa je interes vsakega delovnega človeka v celjski občini.

ŠENTJUR

DANES ŠTAFETA

Danes, v četrtek, 10. maja ob 12.30 centralna proslava v Sentjurju ob zaključku lokalne Titove štafete, katere pozdravne čestitke bodo poslali v Beograd tovarišu Titu. Vse osnovne šole bodo posle svoje štafete v Sentjurju, odhodnicah pa bodo primlele krajše proslave. Organizator centralne proslave v Sentjurju je osnovna šola, izvedbi štafete bodo sodelovali tudi mladinski aktivi občini.

Letošnje cene

Kako zastaviti letošnjo politiko cen — to je ob naših stabilizacijskih naporih ter upoštevanju življenjskih stroškov in na drugi strani ob velikem pritisku za podražitev eno temeljnih vprašanj tekoče ekonomske politike. Zato tudi medrepubliški komite za tržišče sila prizadevno razpravlja o letošnjih cenah.

Razumljivo je, da mora gibanje cen temeljiti predvsem na dejavnih, ki opredeljujejo razmere na trgu. Vendar je nujno upoštevati tudi vpliv uvoza, porasta cen na zunanjih tržiščih in še nekatere komponente. Upoštevati vse to bi se morale letošnje cene povečati za 10 %. Vendar je takšen porast nesprejemljiv in kot kaže so po republikah dokaj enotni, da skupne podražitve ne smejo preseči 8 %. V teh okvirih se bo morala gibati politika cen, temelječa na družbenih in medrepubliških dogovorih, samoupravnih sporazumih in mehanizmi za oblikovanje cen (tam, koder so ti že postavljeni, pa zaradi zamrznitve niso delovali). Verjetno bo treba najprej urediti cene tistih gospodarskih skupin, ki so izpolnjevale pogoje za zvišanje cen že lani, pa jim to ni bilo odobreno. Zatem pa gospodarska področja, kjer so podražitve nujne zaradi razvoja in normalnega poslovanja gospodarstva. Predvsem razvojno politiko bo treba pri novih cenah temeljito upoštevati. Kriteriji za določanje cen so že znani. Pri izdelkih, ki so predmet mednarodne menjave, naj bi bile osnova za oblikovanje domačih cen povprečne cene v menjavi s konvertibilnim področjem, upoštevaje seveda ca-

rinske obremenitve in vzorne stimulacije. V tem primeru ne more veljati strokovni princip, ker stroški proizvodnje v državi že opredeljeni s cenami na zunanjem trgu in s carinskao zaščito. Pri izdelkih in storitvah, ki so predmet mednarodne menjave, pa naj cene zagotavljajo enostavno proizvodnjo in del razvijene reprodukcije. Upoštevaje razvojne naloge in povečanje cen po gospodarskih panogah, predvideni splošni okvir podražitve za dobrih 8 % dejansko pomeni povečanje življenjskih stroškov za letošnje leto za več kot 14 %. O tem bo tekle temeljita razprava in se bodo diktirali že zdaj na to upravičeno opozarjajo. K temu naj dodamo še drugo, to ga premisleka vredno vprašanje — kako vedno pritisk za povišanje cen, ki se bodo kot vedno na reakcijo pojavili ob podražitvah energije, premeta, proizvodov črne barvne metalurgije in nekaterih bazičnih izdelkov. Na drugi strani posamezne republike, in njimi tudi Slovenija, zjemajo tudi za določbo liberalizacije cen — to kjer tržne razmere to voljujejo. Obenem bi bilo umestno ob programskih namike porasta cen prejšje upoštevati razvojne pomembne gospodarske skupine, se dogovoriti oblikah neposredne ali bene kontrole, ki morajo biti kar se da učinkovite ter predvideti določene rezervne manevrske prostori. Razumljivo je namreč, prav vsi upravičeni pričakujejo, da ne bodo mogli biti dovolj temeljito preučeni.

ANTON KRASOV

V Libeli

NOVI PROSTORI

Med večjimi in pomembnejšimi slovesnostmi med dvema praznikoma v Celju je bila tudi otvoritev novih proizvodnih prostorov tovarne tehnic Libela. O pomenu novih prostorov za nadaljnjo rast podjetja je govoril predsednik delavskega sveta Dane Perčič, ki je med drugim poudaril, da so bili zametki podjetja že pred 79. leti, ko je sedanje podjetje ustanovil Ivan Rebek s skupnico delavcev. Prvi večji premiki v razvoju podjetja so nastali leta 1953, ko se je podjetje preselilo v večje prostore na Spodnjo Hudinjo, v starih obratih pa so uredili upravne prostore.

Leta 1966 so se odločili za gradnjo južne hale, kjer so uredili skladišče gotovih izdelkov, montažo srednjih tehnic in lakirnico, ki pa je bila kljub temu premajhna in neustrezna za čedalje večjo proizvodnjo. Zato so se odločili

za gradnjo nove hale, ki so jo ob koncu aprila svečano izročili svojemu namenu. V njej, ki ima površino 3985 kv. metrov, so prostori za predmontažo in proizvodnjo polizdelkov, kovinolakirnica in finalna montaža srednjega programa. Z novozgrajenim objektom postaja obrat zaokrožena tehnološka celota, vsi navedeni oddelki pa so dobili zdrave in za delo ugodne delovne prostore.

Drugi objekt, ki so ga prav tako predali uporabi, je energetski objekt, kjer so dobili novo kotlovnico. Vsa dela pri gradnji novih objektov so opravila domača podjetja. Vrednost celotne investicije je 12 milijonov 300 tisoč din. Nova hala je velikega pomena za nadaljnjo rast proizvodnje Libele, kot tudi možnost za resnejši poseg na zunanje tržišče. Slednji pa ne bo mogel samo po njihovi zaslugi, tem-

več bo treba nastopati združeno. Tako so v pripravi razgovori za skupno sodelovanje med Kovinotehno, Libelo, Kilom in Ferralitom (Zalec), kar bi omogočilo, da bi kot močnejši partner lažje uspevali.

Ob tej priložnosti je 31. članom kolektiva, ki so v podjetju nepretrgoma 15 let, podelili spominska darila — ročne ure. Darila je izročil direktor tovarne tehnic Libela Janez Trofenik.

Pomembne slovesnosti, ki bo z novimi obrati omogočila nadaljnjo rast podjetja, so se udeležili tudi predsednik skupščine občine Celje ing. Dušan Burnik, podpredsednik skupščine občine Celje Marjan Ašič, sekretar občinske konference ZKS Stane Seničar, mnogi poslovni partnerji, gostje, upokojenec, ki so nekoč delali v tovarni, in mnogi drugi.

T. VRABL

(Repriza)

V zboru tebenskih starcev so nastopali: Matjaž Arsenjak, Ivo Ban, Marjan Dolinar, Pavle Jeršin, Miro Podjed, Jože Pristov, Marko Simčič in Stefan Volf. Besedilo so skrbno pripravili v nagla su in dikciji, tako da ni bilo zastojev. JANEZ ERKLAVEC

12. maja bo prvičkrat v letošnji sezoni gostovala v Celju Drama Slovenskega narodnega gledališča iz Ljubljane. Ker je letos Molierovo leto — 300. letnica njegove smrti — bomo imeli že drugič v gosteh njegovo komedijo. Nedavno smo gledali imenitno »Solo za žene« v postavitvi centralnega hrvaškega gledališča iz Zagreba, tokrat pa prihajajo Ljubljanci z dvema deloma na isti večer, z »Improvizacijo v Verailles« in s »Scapinovimi zvijačami«. Naštejmo samo nekaj igralcev — poleg režiserja Petra Lotščaka — Lojzeta Rozmana, Aleksandra Valiča (na sliki zraven Marjane Brecljeve), Borisa Cavazza (ki je za vlogo Skapina prejel nagrado Prešernovega sklada), Milo Kačičevo, Mojco Ribičevo itd. Ne zamudite te enkratne, neponovljive prilike.

„Kultura je ena!“

V VSA
NOVI

Skupna seja je primesta sklepe. Konkretno. Za boljši jutrišnji dan amaterske kulturne dejavnosti. Za kruh naroda. Toda sprejeli smo jih z napako. Malce obtočeni so že, kajti po dvasetih letih premetavanja po sejhah mislih in dvoranah...

DRAGO MEDVED

21 dni do festivala

ANKETNE POLE ZA STANOVANJA — bodo celjski organizatorji razdeljevali v tem tednu. Kot je znano, bodo tudi letos spričo pomanjkanja prenočišč organizatorji prošli starše celjskih otrok, naj bi ponudili prenočišče gostujočim otrokom. Kot pa kažejo prvi podatki, tudi pri tem ne bo večjih problemov

EG

na turneji

Pesem, skupni jezik

O nadaljnji poti prihod-
lč.

M. BOŽIĆ

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA — TEDNIKOVA OKROGLA MIZA

V BITKO ZA POGLOBLJENOST

... »Živeli bi v iluziji, če bi mislili, da je mogoče enkrat za vselej dati formulo in recept za idealno samoupravno socialistično družbo, ali pa da je zmago samoupravljanja mogoče izbojevati v eni sami bitki. Razvoj samoupravljanja bo bitka in trud cele epohe, boj interesov in prakse delovnega človeka, skupaj z ustvarjalnim prizadevanjem najnaprednejše ideologije, znanosti in politike. Naša družba je kot samoupravna socialistična družba šele na začetku svojega konstituiranja in razvoja in zato še vedno intenzivno raste v živem revolucionarnem vrenju. Zato kot mlado, rastoče bitje »hitro prerašča obleke«. To je pravzaprav značilno za vsako revolucijo. Ne smemo namreč pozabiti, da se samoupravljanje, kot celovit sistem in kot dominantna praksa v socialističnih proizvodnih odnosih in v odnosih med ljudmi sploh, po Pariški komuni ter po Leninovem sovjetskem sistemu, prvič znova pojavlja in razvija v naši državi...« (Edvard KARDELJ: Temeljni vzroki in smeri ustavnih sprememb — intervju na TV 3. aprila 1973)

NAMESTO UVODA

Zopet smo sedli za okroglo v našem uredništvu. Tokrat je iniciativa prišla celo od zunaj, zato smo bili razgovora tem bolj veseli. Predstavniki s področja družbenih dejavnosti, to je šolstva in zdravstva so se zbrali v našem uredništvu, poleg njih pa še predstavniki sindikatov ter neposrednih proizvajalcev iz delovnih organizacij.

Široko smo zastavili razgovor o doseženih premikih pri uresničevanju ustavnih dopolnil na področju družbenih dejavnosti. Komaj smo dodobra začeli, že smo bili sredi intenzivnega razmišljanja o doseženem, o variantah in pomislekih, o predlogih in raznoterih sprejemljivih in nesprejemljivih interesih, ki se pojavljajo ob tem. Za uvod v poglobljeno razpravo je podal nekaj misli IGOR PONIKVAR, predsednik medobčinskega odbora sindikata delavcev družbenih dejavnosti. Tako je povedal:

IGOR PONIKVAR: »V sindikatih smo bili že od vsega začetka pobudniki mnogih akcij in reči je treba, da potrebna odzivnost tokrat praviloma ni izostala. Že v lanskem aprilu smo težili za tem, da v vseh delovnih kolektivih našega območja ustvarimo potrebno podlago in izhodišča za uveljavljanje ustavnih dopolnil. Predlagali smo, da povsod ustanove posebne odbore ali komisije, ki naj pripravijo analizo samoupravljanja v svojih sredinah s posebnim poudarkom na odkrivanju tistih nasprotij, ki jih neposredno zadevajo in razrešujejo ustavna dopolnila. Odziv je bil ugoden. Hkrati s tem pa smo se poskušeli dogovoriti, da naj se delovni kolektivi tvorno vključijo v iskanje ustreznih rešitev ter naj pri tem iščejo širše stike s sorodnimi delovnimi kolektivi, izmenjajo z njimi izkušnje ter se dogovore za najracionalnejša pota pri uresničevanju ustavnih dopolnil. Poskušali smo celo, da se celjsko območje širše vključi v prizadevanja v naši republiki, vendar ta naša iniciativa v republiških sindikatih ni bila podprta.

Znotraj naše regije pa smo vendar uspeli. Tako je celjski zdravstveni dom dal pobudo, da se za področje zdravstva organizira tak širši razgovor, ki je bil v Mariboru. Do povezovanja je prišlo tudi v osnovnem šolstvu, na področju vzgojno varstvenih ustanov in drugod. Tu smo v celoti uspeli in pokazali so se tudi prvi rezultati takih skupnih dogovorjanj. Če bi tako uspeli tudi drugod, bi bilo še več rezultatov, saj je pri vsem tem delu izrednega pomena ravno organiziran pristop.«

JOŽE VOLFAND: »Ali bi lahko o teh dosedanjih izkušnjah, pozitivnih premikih ter doseženih rezultatih spregovorili nekoliko konkretnije?«

IGOR PONIKVAR: »Seveda lahko. Na področju šol-

stva, tu je posebno grupo vodil profesor Jože Zupančič, najprej v regionalnem, kasneje v občinskem obsegu, smo že prišli tako daleč, da je že izdelan osnutek novega statuta, ki ga seveda ne smemo jemati kot osnovo za vse zavode, temveč kot pomembno izhodišče, ki bo lahko pripeljal do še novih rešitev. Sicer pa bo o tem itak povedal Jože Zupančič kaj več in bolj podrobno.

Kateri so bili poleg tega še pomembni in bistveni premiki? V organizacijah s področja vzgojno varstvenih ustanov in dijaških domov so na primer amandmajska razčiščevanja pogojila tudi integracijska razmišljanja. Ustavna dopolnila so na tem področju odprla šanse, da so delavci uvideli, da v bistvu pomenijo ustavna dopolnila poglobitev njihove samostojnosti, da to pomeni boljše organiziranost in s tem zagotavlja večjo perspektivo slehernemu posameznemu kolektivu.

Na področju kulture so razmišljanja zaključena in dogovorjena je, da je 31. maj zadnji rok za dokončni podpis samoupravnih aktov. To je nedvomno pomemben dosežek. V srednjem šolstvu bodo do jeseni formirali svoje samoupravne akte in ustanovili TOZD. V Celjskih lekarnah so že doslej delali po sistemu dohodka in imeli so izpeljana stroškovna mesta. Tu je sedaj vprašanje, kako te oblike izpeljati v TOZD. V tem primeru gre torej samo še za njeno preoblikovanje v TOZD, kar pa seveda ne bo posebno težko. Kako daleč ja so na področju zdravstva, bodo povedali predstavniki zdravstva sami, saj so tu na tem razgovoru močno zastopani.

Zelo bi omeniti le še naslednje: faza razmišljanja in iskanja rešitev je na področju družbenih dejavnosti že za nami. Vse je pred tem, da se sistemi dokončno dograde in da se do konca prve polovice letošnjega leta sprejmejo potrebni samoupravni dokumenti. Bistvenega pomena pri tem ocenjevanju je tudi to, da pri nas prevladujejo majhne delovne organizacije, zato le samo del njih razmišlja o ustanavljanju TOZD znotraj organizacij združenega dela. Cilji, ki smo si jih pri tem postavili so nam dosti bolj preprosti, kot smo jih splošno ustvarjali s filozofiranjem. V teh malih delovnih skupnostih je neposredno samoupravljanje že izpeljano. Če pri uresničevanju 15. ustavnega dopolnila smo razčistili osnovne stvari in prenesli odločanje na zbor delovnih ljudi, ki naj bi odločali o vseh pomembnih stvareh, to je o pogojih pridobivanja dohodka, razširjene produkcije in seveda delitve. Vprašanje je torej v tem, če so delavci prevzeli odločanje v svoje roke in s tem omejili svete ter druge izvršne organe. Pomembno pri tem je zlasti to, da so bili pogoji

pridobivanja dohodka doslej predmet interesov le ozkih skupin ljudi. Sedaj se stvari razvijajo seveda drugače, ko se že uveljavljajo nove funkcije samoupravnih interesnih skupnosti. Samoupravna funkcija pridobivanja dohodka dobiva nova kvaliteta obeležja.

Za zaključek le še to. Področje, o katerem govorimo, so dejavnosti posebnega družbenega pomena, zato je v teh razmišljanjih še zlasti pomembno tudi vprašanje predstavnikov javnosti oziroma družbe, ki bodo morali skrbeti za to, da bodo tudi interesi družbe v teh dejavnostih vsakodnevno prisotni.«

ZDRAVSTVO: PREMIKI, A TUDI PROBLEMI

Zdravstvo je nedvomno tisto področje družbenih dejavnosti, kjer obstaja vrsta problemov, pogojenih s samim značajem dejavnosti, z njeno heterogenostjo ter z dosedanjim organizacijsko strukturo. Pristopi k uresničevanju ustavnih dopolnil na tem področju so že v prvi fazi, to je v razmišljanju o novih samoupravnih oblikah, terjala temeljitih analiz in realnih ocen. Reči je treba, da so se odgovorni dejavniki tega v celoti zavedali in tako k delu tudi pristopili. Napredek v teh naporih je že viden in trdimo lahko, da so tudi na tem področju pri uresničevanju ustavnih dopolnil prišli že zelo daleč.

Dr. IVAN KOPAC, direktor bolnice Celje: »Dosednja izpeljava ustavnih dopolnil v zdravstvu, kot dejavnosti posebnega družbenega pomena, terja ustrezno organiziranje že od najvišje ravni naprej. Na novih vidikih moramo organizirati interesno skupnost ter tudi tu vzpostaviti dvodolni sistem: delegati zdravstva naj bi imeli svoj dom, delegati delovnih organizacij svojega, skupaj pa bi tvorili skupščino zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja. Preko delegatov moramo jasno povedati, kakšno zdravstvo hočemo, kakšna mora biti njegova kvaliteta, določiti pa je potrebno tudi finančne kvantifikacije. Izhajati moramo iz dejstva, da se je država kot institucija umaknila s tega področja in da interesna skupnost sama postavlja svoje naloge. To je temeljno izhodišče za vsa nadaljnja razmišljanja in ukrepanja. V statutih je potrebno jasno opredeliti pravice in dolžnosti vseh delavcev.

Na našem območju imamo na eni strani bolniško organizacijo s specialističnimi ordinacijami ter Zdravstveni dom s svojo regijsko službo in domovi na drugi strani. Kakšen naj bi bil v bodoče odnos med tema dvema institucijama? Obstoje možnosti, da v drugi etapi ustanovimo sestavljeno organizacijo združenega dela, ki bi jo tvorili

organizacija združenega dela, Zdravstveni dom in organizacija združenega dela Bolnica. Kot rečeno, ta možnost obstoji v drugi fazi, seveda pa bo v tem primeru potrebno razrešiti še mnogo nerešenih vprašanj, ki nas trenutno še tarejo v obeh delovnih skupnostih.

JOŽE VOLFAND: Naše bralce bi nedvomno zanimalo, kako je doslej v bolnišnici potekalo uresničevanje ustavnih dopolnil, kakšni so rezultati naporov za poglobljanje samoupravnih odnosov in kako daleč ste pri vašem delu?

Dr. IVAN KOPAC: »Pri nas v bolnici smo leto dni razmišljali o teh stvareh, tuhtali ter iskali rešitve. Sedaj je to mimo; smo že v fazi, ko smo zaposlenim dali na razpolago vse gradivo, da ga preučijo. Trenutno se nahajamo že v takolimenovanem ustanovitvenem momentu, kajti pretekli teden (okrogla miza je bila zadnje dni pred prazniki; opomba pisca!) smo ustanovili akt, ki je zakonsko predpisan, že sprejeli. Na dvanajsetih zborih v naših delovnih enotah smo doslej dvakrat razpravljali o formiranju TOZD. Udeležba je bila nad polovico zaposlenih, kar nedvomno izpričuje njihov velik interes. Ustanovitveni akt obsega dvanajst točk, najkasneje do 30. junija pa bomo že podpisali samoupravni sporazum. V oktobru in novembru bomo imeli volitve novih samoupravnih organov, ki so jih v decembru formirali ter določili področja dela, tako da bomo s prvim januarjem prihodnjega leta že pričeli delovati po novem.

Pri nas bomo ustanovili štiri TOZD in sicer: medicinski oddelki v Celju, skupne službe ter tehnično oskrbovalne enote, bolniška delovna enota Topolišča ter nevro-psihiatrični oddelek Ravne in Vojnik.

Neposredno samoupravljanje bomo zagotovili v samoupravnih skupnostih, kajti vzemite na primer TOZD medicinski oddelki, le-tu vseh zaposlenih ni mogoče, podobno je tudi drugod, sklicati skupaj naenkrat. Tu bodo imeli v vseh petnajstih medicinskih oddelkih svoj zbor in na teh zborih samoupravnih organizacijskih enot bodo ljudje neposredno odločali o zadevah, ki so v pristojnosti teh zborov.

Naj povem še to, da bodo predstavniki javnosti zastopani v delavskem svetu organizacije združenega dela Bolnice, naši TOZD pa zaenkrat v svojih svetih ne bi imeli predstavnikov javnosti, čeprav obstoje močne tendence, da bi bila tudi na tem nivoju javnost zastopana preko svojih delegatov. Tudi osebno sem za to varianto in v TOZD Topolišča so se za to tudi že odločili.«

LOJZE ZUNTER, dipl. oec., Bolnica: »Rad bi k ravnokar povedanemu še dodal nekaj

konkretnih misli. Prav gotovo se postavlja vprašanje, o čem se bo v tej naši razvejani samoupravni strukturi odločalo na posameznih ravneh. Na nivoju samoupravne skupine bodo delavci odločali o vrsti pomembnih zadev. Na primer o kadrovski politiki, vendar brez pravice odločanja o vodilnih delavcih. Nadalje bo taka samoupravna enota samostojno odločala o trošnju sredstev v skladu s skupnim planom. Imela bo svoj delovni program, ki bo sestavni del programa TOZD. Nadalje bodo delavci na tem nivoju odločali o nagrajevanju skladno z delovnim programom in v okviru samoupravnega sporazuma. Razumljivo je, da bo samoupravna enota s tem imela tudi direkten vpliv na gibanje stroškov in jih bo primerjala s planom ter podvzela la ukrepe za usklajevanje.

Dohodek se v našem primeru formira na nivoju TOZD. V pristojnosti TOZD bo področje kadrovske politike, nadalje stanovanjske politike, investicijsko vzdrževanje in razpolaganje s tistim delom amortizacije, ki jim pripada; v našem primeru 50 odstotkov.

Osebnostno menim, da bi bilo pri nas neracionalno organizirati še več TOZD. Tega med drugim tudi ne dopušča organizacija dela, oziroma, kot bi to v proizvodni delovni organizaciji imenovali, tehnološki proces. Tudi za nas je značilno, da se leta ne konča v enem samem oddelku, temveč se nadaljuje skozi vrsto oddelkov. Vse to pa povzroča svojevrstne probleme, ki jih bo treba ustrezno rešiti. Če pravim, da se štiri TOZD dovolj, mislim v mislih nasprotna mnenja, ki se kažejo v nevarnosti individualistične dezintegracije, kar pa je pri nas še močno prisotno.«

IGOR PONIKVAR: »Mislim, da je potrebno opozoriti še na dvojne pomembnih dejstev. Prvič, da na področje družbenih dejavnosti nasploš v nobenem primeru ni mogoče prenašati in s tem kopirati izkušenj iz proizvodnje. Kajti značaj dejavnosti in zlasti njihov posebni družbeni pomen terja povsem originalnih poti. To se mi zdi izredno pomembno in ugotoviti velja, da razmišljanja v delovnih skupnostih tega področja tudi gredo v tej smeri. Drugo dejstvo, tu pa imam v mislih bolnico pa je v tem, da si v tem kolektivu, ko so se odločili za 4 TOZD nikakor niso zaprli možnosti, da se v bodoče še ustanavljajo nove TOZD, odvisno pač od izkušenj, ki jih bo prinesla bodoča praksa.«

Dr. IVAN KOPAC: »Rad bi opozoril tudi na to, da smo morali ljudi zelo prepričevati za ustanavljanje TOZD in da to nikakor ni bilo lahko delo. Drži pa to, kar pravi Igor Ponikvar, da obstoje možnosti nadaljnega razvijanja TOZD, saj na primer obstoje tudi možnosti, da bi v bodoče medicinsko TOZD delili na dve, in sicer na hospitalno in nehospitalno TOZD. V tej fazi se zdi izredno pomembno podpreti integracijsko misel, ki naj vodi v nove forme, ki bodo kot močne organizacijske zaključene celote v prehodni fazi prav gotovo najuspešnejše premagovale vrsto težav, ki se bodo pri tem porajale. Vse ostalo bo razvoj sam prinesel, saj ne postavljamo toge, enkrat za vselej dane oblike, temveč smo vsi

skupaj v procesu izoblikovanja najustreznějšíh in učinkovitejših oblik. Kar dobro dancs, morda jutri bo več primerno. Taka je notranja zakonitost gibanja vsebine bo narekovala na membo oblik, le-te pa bodo po svoje vplivale tudi na bino. To je dialektika in mimo tega ne moremo.

Dr. MARJAN PREŠER, predsednik sveta, Zdravstveni dom Celje: »Ze uveljavljati bi rad opozoril na to, da bili v preteklosti podprti mnogim organizacijskim cesom. Sedanja organizacijska oblika temelji na novi, da mora na območju zdravstvenega doma najmanj 40.000 občanov, zahtevi je ustrezal le TOZD, vsi ostali so se morali združiti. Takoj po integraciji smo bili organizirani počinah, pri čemer pa se kmalu pokazalo, da nismo mogli uveljavljati enostrokovne doktrine. Zato smo se organizirali v službah, kar je v prvi omogočilo doslednejše in nje strokovne doktrine boljše disperzijo kadrov, tem so bile odpravljene katere pomanjkljivosti in kazali so se pozitivni premiki.

Pri uveljavljanju ustavnih dopolnil smo prišli do ključa, da naj iz stanja je dosedanje organizacijske bodoče ostane tisto, kar je pokazalo kot pozitivno vse ostalo pa je potrebno skladiti oziroma ustno dopolniti. Kot negativno bilo doslej prav gotovo da zunanji domovi niso imeli pravega vpliva na delo.

Že v lanskem letu imeli prve informativne stanke, na katerih smo razmišljali o tem, kako naj kar najbolje samoupravno organiziramo. Posebna slija je pripravila teze o tih variantah z ekstremnimi predlogi, to je: naj bi imeli ena TOZD, pa do takega, da bi bil vsa TOZD zase. Po razrešitvi podobnih problemov, se z njimi srečevali v cel, smo po javni razpravi trenutno v ustanavljanju rinajstih TOZD, ki so v nem organizirane na ralnem principu, razen lju, kjer smo strokovno organizirani po posameznih službah. Tako bomo zunanjo Celja sedem in lju samem prav tako TOZD. Taka organizacija bila dogovorjena tudi gijskem nivoju, saj je razprave med drugimi, no tudi to, da so po zahtevali več vpliva na nizacije in delo zdravstvene službe v bodoče. Takšne dence seveda z veseljem piramo.

Tudi pri nas bomo TOZD imeli več samostojnih skupin, ki bodo gale s stroški, dohodki delom amortizacije, samoupravnih skupin imeli v okviru celotne nize organizacije združenega dela. Poudariti velja, da bomo proširše družbene stti zagotovljene na TOZD, kar se nam zd nega pomena, saj je stvo ena izmed najbolj živih družbenih dej kjer so interesi dnevno prisotni.«

FRANJO STROS, Zdravstveni dom Celje: »Tudi v močno prisoten problematičnosti poslovanja, da bi bilo družbeni nadzor poen

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA — TEDNIKO

SAMOUPRAVO!

se nam dogaja, da mora-
v enem mesecu sestavljati
tudi po pet različnih obra-
zov ter vrsto raznih analiz
in posredovanja po-
stavljajo. Glede tega bi se po
mnenju morali unifi-
kati, zlasti glede sistema
zbiranja podatkov, kajti vsa-
ga, ki je do tega upravičen,
od nas svoje podatke.
bodoči organizaciji, ko bo
v popolni meri zaživele še
TOZD, pa bo to pravi labi-
liti, v katerem se bo težko
najti.

IGOR PONIKVAR: »Ta
problem, mislim namreč na
te podatke in analize, ima
drugo plat, ki se kaže v
društveni navzočnosti delovne
skupnosti. Ni namreč potreb-
no govoriti o tem, da brez
sredstev informiranja ni
samoupravljanja, vsaj nepo-
rednega ne. To pa pomeni,
da bodo mnoge analize in
podatki potrebni tudi za
izvedbo dela v samih
TOZD in OZD kot celoti. Če
namreč tega vsega bo potrebo-
val dejansko zagotoviti ustre-
en sistem zbiranja in obde-
lavanja vseh raznorodnih po-
datkov na razumni osnovi.«

DR. MARJAN PREMIK:
»Gleda pa bi ob tej priliki
pogovoriti se na dvoje proble-
mov. V zdravstvu imamo tre-
nuten sprčo zamrznitve
delovnih dohodkov velike te-
žave s kadri. Enaki kadrov-
ski profili v gospodarstvu
imajo neprimerno višje ose-
bene dohodke in to povzroča
neke težave. Računamo, da
se rešitev podana v novem
zakonu o samoupravnem
upravljanju. Drugi pro-
blem pa se kaže v tem, da
do danes nimamo objek-
tivne cene zdravstvenih
storitev. V tem je velika ovi-
ra, ki močno vpliva na vsa
prizadevanja pri uresničevan-
ju ustavnih dopolnil, saj bo
računavanje med TOZD in
razdeljevanje stroškov med
samoupravnimi skupinami
povzročalo mnogo težav. Ob-
jektivizirane cene zdravstve-
nih storitev so temeljno iz-
hodišče nadaljnjih prizade-
vanj, zato tega problema ni
lahko ne kaže zanemarjati.«

OTROŠKO
VARSTVO:
SE ODPRTE DILEME

Svojevstvene probleme pri
uresničevanju ustavnih do-
polnil pa imajo tudi na pod-
ročju otroškega varstva. Do-
deljanja organiziranost te in-
terese samoupravne sfere
podpira namreč mnoge mož-
nosti v pristopih in izvedbah
ustavnih dopolnil.

SLAVA VUCAJNIK, pod-
predsednica izvršnega odbora
skupščine Temeljne skupno-
sti otroškega varstva: »Tem-
eljna skupnost otroškega
varstva ima že uveljavljeno
svojo samoupravno organizi-
ranost, ki se kaže skozi de-
lovanje skupščine in izvršne-
ga odbora temeljne skupno-
sti otroškega varstva. V teh
organih, kjer so zastopani tu-
di predstavniki javnosti ozi-
roma širše družbene skupno-
sti, smo z delom delegatov
iz delovnih organizacij doslej
zelo zadovoljni, saj delajo
dobro. Pri nas smo bili, sku-
paj z Mariborom v okviru
SR Slovenije, pobudniki, da
naj bi delavci sodelovali pri
vseh vprašanjih s sredstvi.
Večina družbenih dogovorov
za zbiranje sredstev je že
podpisanih, za sporazum ozi-
roma za samoupravne dogo-
vore za otroško varstvo pa
smo formirali posebno komi-
sijo.

V zvezi z ustanavljanjem
TOZD smo doslej že veliko
govorili, pri tem pa se ne bi
radi zaleli. Tudi na tem
področju se veliko dogovar-
jamo z Mariborčani, kajti
tam se srečujejo s podobni-
mi problemi kot pri nas. In-
tenzivno proučujemo pred-
nosti združevanja posamez-
nih vzgojno varstvenih usta-
nov v TOZD. Izvršni odbor o
tem intenzivno razmišlja in
predvidena integracijska gi-
banja smo temeljito proučili,
tako s finančnega kakor tudi
s pedagoškega vidika. V
tem primeru gre seveda za
združevanja znotraj občine,
pri čemer pa se odpirajo ne-
katere dileme. Stojimo pred
vprašanjem, ali naj bo na
primer vsak vrtec TOZD za-
se s tem, da bi mel v okvi-
ru občine eno samo OZD ali
naj se organiziramo kako
drugače. Nadalje je tu vpra-
šanje organiziranosti v Celju
samem v primerjavi z orga-
niziranostjo v zunanjih kra-
jih. Skratka tu so še odprta
vprašanja. Sicer pa z veli-
kim zanimanjem čakamo na
izsledke posebne analize, ki
jo, kot sem že omenila, dela-
jo v Mariboru in katere ugo-
tovitve bodo prav gotovo na-
kazale ustrezne iniciative za
kar najbolj racionalno orga-
niziranje tudi pri nas. Teh
njihovih ugotovitev seveda
ne bo mogoče avtomatično
prenašati v našo prakso, bo-
mo pa iz njih ugotovili, do
kakšnih zaključkov so se pri-
kopali v Mariboru, kar nam
bo naše delo nedvomno pre-
cej olajšalo. Radi bi vzpostavi-
li take oblike, da bi zagotovi-
li kar najučinkovitejšo
neposredno samoupravljanje

in kar največji vpliv širše
družbene skupnosti na tok
celotnih procesov na področ-
ju otroškega varstva.«

ŠOLSTVO: STATUT
NI ŠABLONA

Pobuda sindikatov, da se
tudi na področju šolstva
ustrezno organizirajo v pri-
pravah na uresničevanje
ustavnih dopolnil, je rodila
pričakovane rezultate. Skup-
no so formirali posebno sku-
pino, analizirali dosedanje iz-
kušnje samoupravljanja ter
se dogovorili o tem, kako
najučinkoviteje pristopiti k
realizaciji postavljenih nalog.
Kot rezultat skupnih dogo-
varjanj je nastal predlog sta-
tuta, ki ga pa seveda ni mo-
goče avtomatično prenašati v
sleherno delovno skupnost,
temveč ga je mogoče ustrez-
no prilagajati posebnostim
vsakega šolskega zavoda.

Prof. JOZE ZUPANCIC,
ravnatelj osnovne šole Store:
»Na področju šolstva smo v
teh prizadevanjih pri uresni-
čevanju ustavnih dopolnil za-
beležili dvoje premikov. Po-
membno pri tem je to, da
smo se zelo zgodaj odločili,
da bo vsaka šola TOZD, s čim-
er smo takoj ustavili nepo-
trebna razpravljanja. Drug
element pa je v tem, da smo
v okviru posebne skupine
pripravili po temeljnih pred-
pripravah in analizah stanja
osnutek nove vsebine statu-
tov, o katerih je stekla raz-
prava v vseh zbornicah v ob-
čini. Na podlagi teh razprav
ter ob upoštevanju vseh po-
membnih pripomb, smo pri-
pravili prečiščeno besedilo
statuta, ki sedaj služi kot
osnutek, na podlagi katerega
si vsak šolski kolektiv, izha-
jajoč iz svojih specifičnosti,
lahko pripravi svoj statut.
Ponovno poudarjamo, da pri-
pravljeni dokument ni šablon-
na, služi pa lahko kot real-
no izhodišče za oblikovanje
teh temeljnih dokumentov na
vsaki šoli.

V predlogu statuta smo po-
udarili predvsem tri elemen-
te: prenos dolžnosti na zore
kolektivov kot neposredno
obliko opravljanja delavcev v
šolstvu. Povezali smo širšo
zainteresiranost javnosti, ki
je zastopana v dveh oblikah
in sicer v svetih šolah in v
pomožnih organih »svetih
staršev«, tretji element pa je
vključitev učencev v samo-
upravne procese, ki tako po-
stajajo subjekt samouprav-
nega življenja na šolah. Po-
leg tega, da smo upoštevali
interese širše družbene skup-
nosti, ki je preko delegatov

zastopana v omenjenih sve-
tih, pa smo v statutu določili
tudi to, kam bo šola delegi-
rala svoje delegate, kajti tu-
di šolske institucije so zain-
teresirane, da se preko svo-
jih predstavnikov vključuje-
jo v delo in življenje insti-
tucij, ki delujejo na njenem
območju.

Naj povem še to, da je pri
nas v Storah predlog statuta,
ki upošteva vse naše speci-
fičnosti, že v javni razpravi,
ki bo trajala petnajst dni,
nakar ga bomo dopolnili še
s pripombami. Seveda, v ko-
likor se bodo le-te med raz-
pravo še izoblikovale.

Ceprav je terjalo precej ča-
sa in naporov, ni bilo ravno
težko pripraviti posameznih
formulacij, ki vpeljujejo v
življenje in delo šol nove od-
nose, izhajajoče iz ustavnih
dopolnil, težko pa bo ta do-
ločila uresničiti v konkretni
praksi, jih izpeljati v življe-
nje, pri čemer bodo subjek-
tivne sile nedvomno morale
odigrati izredno pomembno
vlogo.

IN NAMESTO
ZAKLJUČKA

In končne ugotovitve iz
vsega povedanega? Nedvomo-
no drži dejstvo, da so na
področju družbenih dejavno-
sti pri uresničevanju ustavnih
dopolnil v minulem ob-
dobju dosegli pomembne re-
zultate. Organiziran pristop,
realne ocene in izhodišča,
medsebojni dogovori in od-
govorno delo družbeno poli-
tiki ter samoupravnih de-
javnikov je spodbudilo, da v
tem trenutku v večini prime-
rov že imajo kaj pokazati.
Sicer pa smo na našo okro-
glo mizo povabili tudi pred-
stavnika iz neposredne proiz-
vodnje, da bi tudi le-ta oce-
nili, kako proizvajalci v delov-
nih organizacijah iz proizvod-
nje gledajo na prizadevanja
v družbenih dejavnostih. Emil
Jančar iz Metke je povedal
naslednje:

EMIL JANČAR, remontni
mojster, Metka Celje: »Z za-
nimanjem sem poslušal izva-
janja posameznikov o ures-
ničevanju ustavnih dopolnil v
družbenih dejavnostih. Marsi-
kaj, predvsem v pristopu, je
bilo tudi na tem področju
takšno, kot smo to delali pri
nas, ko smo načrtovali naše
TOZD, ki jim bomo v Metki
imeli štiri. Glede na dejstvo,
da bodo v organih upravlja-
nja na področju družbenih
dejavnosti prisotni tudi pred-
stavniki širše družbene skup-
nosti in s tem tudi proizvod-
nih delovnih kolektivov, sma-
tram, da s tem momentom
nastajajo realne šanse, da bo
gospodarstvo imelo večji
vpliv tudi na trošenje sred-
stev v družbenih dejavnostih.
Pri nas bo vsaka TOZD vo-
lila svoje delegate, ki pa jih
bo potrebno še ustrezno us-
posobiti za obojestransko ko-
municiranje med obema pod-
ročjema družbenega življenja.

Tako in za konec samo še
tole: verjetno bo kdo izmed
bralcev pogrešal med sogo-
vorniki naše okrogle mize tu-
di predstavnike kulture ter
predstavnike družbenih de-
javnosti tudi preostalih občin
našega območja. Dolžni smo
povedati, da smo povabili tu-
di nekatere izmed njih, pa se
žal, našemu vabilu niso od-
zvali!

Zapis pripravil
BERNI STRMONIK

turizem

Sudjuradji na otoku Šipanu pri Dubrovniku novo odkritje
turističnega gospodarstva pa tudi dostopno za vsak žep.

NA ŠIPANU POCENI

Koločep in Šipanu. Otoka blizu Dubrovnika. Medtem
ko ima turizem na Koločepu že dolgo tradicijo, se na
Šipanu odpira šele letos. Vsako leto nekaj novega. To
je geslo, ki ga je osvojil dubrovniški Atlas. Tu ni novih
kapacitet, ne velikih in luksuznih hotelov. V majhni,
ribiški vasi Sudjuradji na Šipanu so pogoji za letova-
nje predvsem za najbolj skromne žepce. Zato tudi velike-
ga udobja v nočitvenih zmogljivostih ni. Na voljo je okoli
šestdeset postelj. Vodo imajo. Zveze z Dubrovnikom so
najmanj trikrat tedensko, sicer pa čolnov in gliserjev
dosti več. Z gliserjem je do Dubrovnika dobrih petnajst
minut.

Prenočišča so torej pri zasebnikih, hrana pa v restav-
raciji Argos. Prvega maja letos so v kraju odprli recep-
cijo in jo dopolnili z majhno trgovino. Tu je tudi ri-
barnica. Penzijske cene se sučejo od 65 dinarjev na-
vzgor.

Morje je čisto, obala skalnata, vendar primerna za
kopanje in sončenje.

Kraj se ponaša tudi z burno zgodovino. V njem je
še dobro ohranjen stolp kneza Skočubaba iz Dubrovnika
(16. stoletje, na fotografiji v sredini).

Sudjuradji je novi kraj v spisku turističnih postojank
južnega Jadrana.

PROSTI DAN V
GOSTINSTVU

Konec aprila so občinska konferenca SZDL, občinski
sindikali svet in poslovno združenje Formator v Celju
podpisali družbeni dogovor o dejanskem poslovnem času
v gostinstvu na območju celjske občine. Podpis je dal
piko na i tisti problematiki, ki je bila odprta dolgo
časa in ki je tudi po prvem izvajanju naletela na do-
ločene pomisleke.

Družbeni dogovor je priznal prosti dan v delovnem
tednu tudi gostinskemu delavcu. To je vsekakor tisto
priznanje, ki bo ugodno vplivalo na prihod novih delavcev
v to panogo terciarnega gospodarstva. Četudi so in so
bili osebni dohodki resna ovira, ki so vplivali na odloči-
tev kandidatov za gostinski poklic, je bil vendar nepri-
znani prosti čas še večja prepreka.

Prosti dan pa niso osvojili samo gostinski delavci,
marveč tudi potrošniki gostinskih uslug. Prvi vihar ne-
godovanja se je polegel, in tako je zdaj napočil tisti čas,
hkrati pomeni, da bi naj doživel čim manj sprememb.
To tudi zato, da bi se ljudje navadili, kam in v katere
ko bo treba družbeni dogovor v celoti spoštovati. To pa
lokalne naj ob določenih dnevih, predvsem pa to velja
za nedelje in ponedeljke, ne hodijo, da bi ne trkali za-
man na zaprta vrata.

Prosti dan pa je prinesel veliko olajšanje še zaposle-
nim ženskam v gostinstvu, ki po številu močno prednja-
čijo. V praksi zanje v glavnem prostega dneva ne bo,
saj ga bodo izkoristile za domača opravila. Pa vendar,
tudi to je korak naprej, da bodo lahko računale na tiste
ure, ki jih bodo v večji meri posvetile domu, družini...

S podpisom družbenega dogovora je prosti dan dobil
domovinsko pravico v družbenem gostinstvu v celjski ob-
čini, kajti zasebniki ga poznajo že dlje časa. Zato tudi
vprašanje — kdaj ga bodo uveljavili drugod? — mb

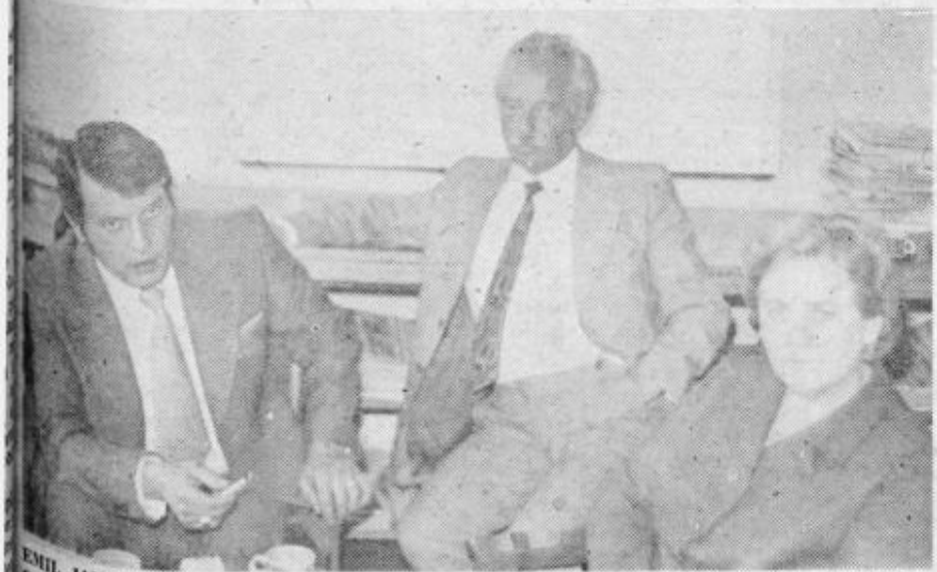
TURISTIČNE DROBTINE

JOZE BEVC, ki je dolga leta vodil hotel Celeio, je
zapustil kolektiv in se zaposlil pri celjskem Prevoznikstvu.
Kot vršilka dolžnosti opravlja nalogo direktorja hotela
Celeia računovodkinja Dora Jager.

SESTRE LOGARJEVE so zaprle znani penzion ob
vstopu v Logarsko dolino in se začele ukvarjati s kmeč-
kim turizmom.

BAZEN V RIMSKIH TOPLICAH je odprt od 1. maja
dalje.

TURISTICNI SEKTOR celjskega Izletnika je še vedno
brez svojega šefa. Kot kaže pa tako ne bo več dolgo.

EMIL JANČAR, remontni mojster iz Metke Celje, dr. **IVAN KOPAC,** direktor Bolnišnice
Celje in **SLAVA VUCAJNIK,** podpredsednik IO skupščine Temeljne skupnosti otroškega
varstva Celje.

Vrtiljak dogodkov

CELJE

Direktorji odhajajo

V zadnjem času je prišlo do dveh sprememb na najodgovornejših delovnih mestih v poslovnih združenjih. Dosedanji direktor Styrie, Božo Jurak, je odšel v kmetijski kombinat, njegovo mesto pa je kot vršilec dolžnosti zasedel Fedor Pirkmajer. Sprememba je tudi v poslovnem združenju za trgovino Koneks. Direktor Risto Gajšek je bil imenovan za načelnika oddelka za gospodarstvo in družbene službe pri celjski občinski skupščini. Upravni odbor združenja pa bo šele ob koncu meseca odločil o zasedbi tega delovnega mesta oziroma o razpisu zanj.

Ali bo šlo tudi v tretje? Vsekakor aktualno vprašanje, ki zadeva poslovno združenje Formator!

In še nekaj — ali ti odhodi in spremembe pri vrhu napovedujejo konec poslovnih združenj? Delo in prihodnje naloge govorijo drugače. Ne gre za uklinjanje, marveč za krepitev!

Tehnična knjiga

Danes ob 18. uri bodo v knjižarni in papirnici Mladinske knjige v Stanetovi ulici v Celju odprli zanimivo razstavo tehnične knjige. Gre predvsem za izdaje zagrebške založbe »Tehnička knjiga«, mimo tega pa tudi za izbor tuje strokovne tehnične literature.

Razstava bo odprta do 11. junija.

Kurirčkova pošta

V četrtek, pretekli teden je kurirčkova pošta prispela v Celje. Na osrednji proslavi pred Posedno osnovno šolo v Celju so se zbrale delegacije pionirjev vseh centralnih celjskih šol in s pestrim kulturnim sporedom proslavile ta dogodek. Pionirji II. osnovne šole so predali kurirčkovo torbico pionirjem Posedne osnovne šole, ki so jo ponesli do osnovne šole Frana Kranjca na Polulah. Naslednji dan so jo predali na Opoki pri spomeniku 14. divizije pionirjem šentjurske občine.

Akcija pionirjev

Ta teden se je začela posebna akcija celjskih pionirjev — zbiranje denarja za spominski dom mladine in borcev v Kumrovcu. Tako so pionirji v ponedeljek, torek in sredo zbirali odpadni papir v nekaterih mestnih predelih, in sicer na območju krajevnih skupnosti Hudinja, Otok in Zagrad.

F. Knafelc v LB

Franček Knafelc, doslej direktor splošnega sektorja v tovarni EMO, je prvega maja sprejel novo delovno dolžnost v celjski podružnici Ljubljanske banke. Tu je postal šef splošnega sektorja in organizacije dela.

LAŠKO

Razstava H. Smrekarja

Minul petek je bila v Laškem vnovična otvoritev likovne razstave. Tokrat sta zakonca Majcen, ki tolikanj uspešno razstavljata likovno življenje v Laškem, vse številnejšemu občinstvu pripravila novo presenečenje. V razstavnih prostorih sta razstavila dela znamenitega slovenskega umetnika Hinka Smrekarja, in sicer njegove grafike, karikature in satire. Hinko Smrekar, ki je bil zastopan tudi na nedavni razstavi »Laško v očeh likovnih umetnikov«, je bil tokrat predstavljen v svojem celotnem umetniškem opusu.

In še enkrat. Tudi majhno mesto, kot je Laško, začneja dobiti pomen v slovenskem kulturnem prostoru, kot ga imajo nekateri druga majhna mesta, seveda predvsem po zaslugi zgoraj omenjenih entuziastov.

Najvišji mlaj

Na najvišji točki nad vasjo Laziše nad Rimskimi Toplicami so za praznik dela postavili najvišji mlaj v občini Laško. Smreka, ki so jo postavili, je visoka 22 metrov. S postavljanjem so se trudili več ur zaradi vetra, ki je vleklo z vso silo čez vrh planote. Na vrh so razohesili zastavo in čisto na konico pritrdili plavo zastavo. Tako vse te dni svetlo visoko nad pokrajino plava zvezda. Mlaj je postavljala skupina dvanajstih krepkih mož in fantov, pa so mu bili komaj kos.

Asfalt na obzorju

Ob trasi rekonstrukcije ceste iz Laškega v Marjagradec je trak betonskih robnikov vedno daljši. Te dni so začeli dovažati zadnji gramoz za plast, ki bo nosila asfaltno prevleko. Našli so se že tudi nepridipravi, ki so tu in tam podrl katerega od robnikov, preden se je beton strdil. Kot plačniki samoprispevka so seveda pili valj v svojo skledo. Ker gredo dela pri utrjevanju in urejanju cestišča h koncu, utegne Marjagradec v kratkem dobiti asfaltirano cesto, za katero so poleg samoprispevka občanov sredstva zbrali tudi v delovnih organizacijah, pri čemer je treba poudariti, da je levji delež prispevala Pivovarna, izdaten pa je tudi prispevek TIM, ki je dal na voljo gramoz za celotno cestišče v rekonstrukciji.

PONIKVA PRI ŽALCU

Finžgar na odru

Mladinski aktiv Ponikva pri Žalcu je pred dnevi priredil premiero igre Franceta Saleskega Finžgarja »Razvalina življenja«.

Igra je nedvomno zelo uspela in s tem je bil poplavljen ves trud mladim igralcem-amaterjem, ki so imeli toliko volje in postavili na oder delo, ki je po vsebini sodeč precej zahtevno. Ni jim bilo žal vseh tistih prostih ur, ki so jih žrtvovali za učenje, niso se ozirali na zbadljivke, ki so letele z vseh strani. Za njih je bilo glavno, da vzdrže in dokažejo, da kljub zapostavljanju vseh drugih organizacij v kraju je zmogore nekaj sami. In to so tudi mladi na Ponikvi pri Žalcu dokazali. Njihove želje so, da organizirajo še mnogo takih in podobnih prireditev.

Marija Lešnik

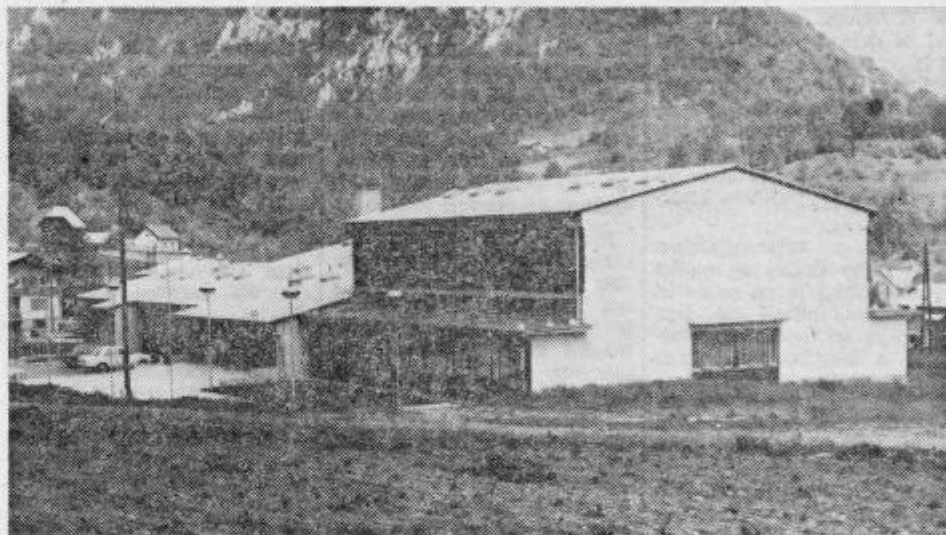
Naše šole vsepovsod

KOT NOČ IN DAN

Leta 1859, torej pred 104 leti, je učitelj Jožef Kokolj zbral v Bogilčevi hiši na Ogečah k pouku prvo gručo otrok. Že čez leto dni je v skromen hram učenosti prihajalo 117 pradedov in prababic današnjih učencev osemletke »Antona Aškerca«. V Rimskih Toplicah od samega začetka niso nikoli imeli sreče, da bi imeli dovolj prostora. Že prva šola v Bogilčevi hiši je bila hitro prenapolnjena, zato so sedem let kasneje že zgradili novo šolo v Šmarjeti, ki pa je od prve svetovne vojne sem bila vedno premajhna za okoliš, ki ga je morala pokrivati. V zadnjih desetletjih je postala pravcata »ječa«, v kateri niso bili neznosno stisnjeni samo otroci, stisnjen je bil tudi učni program, neprestano je bil vgneten tudi učni uspeh.

»Enostavno se povedati ne da, kakšna sprememba je za otroke, za nas učitelje in za ves kraj, ko smo lani šolsko leto začeli v novi, moderni, dovolj prostorni, sodobno opremljeni šoli!«

Tako je povedal ravnatelj šole Milko Vahčič, ko smo ga vprašali, kako se počuti v »novini«.

Nova šola »Antona Aškerca« v Rimskih Toplicah stoji na soncu v sosesči prve učinec v Bogilčevi hiši. Svoje ime ima po pesniku romanc in balad. Ima ga že od leta 1959, ko so jo ob stoletnici osnovne šole v Rimskih Toplicah poimenovali po najboljšem slavnem nekdanjem učencu, ki je hodil črkovat še v prvotno preprosto kmečko hišo pri Bogilcu. Za dve sto let se je okoliš Rimskih Toplic oddahnil. Ne samo starši in učenci iz bližnje okolice, ki polnijo razrede nižje stopnje, marveč tudi učenci višjih razredov iz podružničnih šol. Semkaj že zdaj prihajajo učenci višje stopnje iz Sedraža, Laziša in Lokavca. Nekoč, ko bodo prometne zveze urejene, bo avtobus vozil tudi učence višjih razredov iz Jurkloštra, s Henine. Cesta je zdaj ovira, da mladina z doline Gračnice ne vstopa enakopravno v življenje s svojimi vrstniki v Rimskih Toplicah. Kako dolgo še? No, čez leta, ko se bodo Rimske Toplice razširile, se utegne zgoditi, da bo

treba šoli spet dozidati kakšen razred, ko bo treba zgraditi tudi vrtec in ko bo mala šola trajala pmo leto.

Spremembe, ki je nastala od lani, niso mogli zaslutiti od kraja niti učitelji. Nekoč so otroci telovadili na travniku, ob slabem vremenu v razredih. Premočena obutev in obleka se je cmarila v razredih, kjer so tudi risali, jedli, pili in kjer so se odvijale izvenšolske dejavnosti. V štirih specializiranih učilnicah; za biologijo in kemijo, za slovenski jezik, za zgodovino in zemljepis in za učenje 4. razreda višje stopnje imajo in uporabljajo najsodobnejše metode pouka, med njimi responderje in grafoskope.

Bili smo za trenutek v učilnici za biologijo in kemijo. Pri mizi za poskuse so učence in učenci z epruvetami v rokah sami preizkušali tisto, kar so pred leti drdrali na pamet in niso vedeli o čem govorijo.

In porodila se je šala. V nekdanji šoli v Šmarjeti bi bilo komaj, da bi za praktični pouk iz kemije zastupljali

miši in podgane, ki so gospodarile po poslopju.

Telovadnica na novi šoli je zasedena od ranega jutra do noči, ko pridejo popravljat zamujeno nekdanji učenci, včlanjeni v društvo »Partizana«. Soba za glasbeni pouk se lahko v trenu razširi v malo dvoranco, specializirane kabinete imajo tudi za druge predmete, predvsem pa dovolj učil, ki jih lahko s pridom uporabijo.

In kuhinja. Kot hotelska je. Pa svetla prostorna učilnica. Knjižnica je v svetlem prostoru. Skratka vse je kot dan nasproti noči iz prejšnje, stare, odslužene stavbe.

Šolski uspeh po prvem polletju dokazuje vrednost nove šolske stavbe. Že prej razvite izvenšolske dejavnosti so se zdaj naravnost razbohotile. Kot rečeno, je s telovadnico močno zaživel »Partizana«, v katerega so vključeni tudi učenci. Predvsem košarka, rokomet, orodna telovadba in odbojka so se razvile. V okviru pionirske organizacije imajo celo vrsto krožkov: prometno vzgojnega, literar-

Ravnatelj osnovne šole »Antona Aškerca« v Rimskih Toplicah Milko Vahčič.

nega, matematičnega, folklornega, krožek za ročna dela, ker naj bo prijetna tudi tista, aca je til v življenje prišel tudi vrtnarski krožek.

Pa so tu še šolska društva in organizacije. Vzemi društvo za socialno pomoč rdeči križ, športno društvo paninski krožek, mladinska organizacija, pevski zbor, seveda pionirska organizacija.

In kako ponosni so bili skupaj tako učenci kot učitelji, ponosni pa so lahko tudi vsi občani, saj je v kraju bi tudi del njihovega prispevka, ko so gostje pobratene šole »Života Apostolova« iz Trstenika, di lahko videli, kako močno je vse spremenjeno, da imajo novo šolo. Šola »Antona Aškerca« vzdržuje s prijatelji v Trsteniku za pristne stike. Že dvakrat bilo po 100 otrok iz Srbije Rimskih Toplicah, že dvakrat po petdeset iz Rimskih Toplic v Trsteniku ob Moči. Zadnja skupina je bila v kratkim v Srbiji.

Tudi drugače pomeni v Rimskih Toplicah srednje kulturnega, športnega in zabavnega življenja. Ni prireditve, ni proslave, ki učenci te šole ne bi obogatili s svojimi nastopi.

A vendar niso vse težave. Najbolj hudo je, ni dovolj učiteljev. Na centralni šoli sicer ni tovrstnih težav, so pa zato mnogi učenci v podružnih šolah. Še v podružnih šolah, stti v Jurkloštru in na Henini. Ni samo cesta vzrok, ni mo vprašanje stanovanj vo. Zdaj, ko je tu nova šola, je razlika še toliko večja. Rimskih Toplicah je vse v Lokavcu, Sedražu, Lazišu na Henini in tudi Jurkloštru pa drugače kot noč in dan.

Besedilo: JURE KRASO

Slike: DRAGO MED

Praktičen poizkus v učilnici za kemijo in fiziko. Vedeti formulo na izust je nekaj, znati praktično, pomeni zaponi za vselej. To so prednosti sodobne, moderne šole.

Njihovo življenje je materinstvo

TRNJE VINIČARKE MARIJE

Stotini pogumnih, materinstvu posvečenih žena, ki so se zvrstile v tej naši rubriki, se pridružuje prva viničarka. Njeno življenje, usoda njenega tropa otrok je en sam pretresljiv roman polpretekle dobe.

Marija Malgaj. Doma je bila iz okolice Zibike. Pomanjkanja in revščine je bilo v njeni mladosti toliko, da jo je ostalo preveč še za petnajst otrok, ki jih je rodila. Šla je v zamož z Antonom Malgajem in postala druga mati šestem od devetih otrok, ki jih je vdovec Anton že imel. Na viničarji v Briški gorici, ki je bila last Podgorškovi iz Sentjurja, so se Antonovi Miciki, Pepci, Anici, Tončku, Frančku in Janezu pridružili še otroci iz drugega zakona: Leta 1921 je prišlo na svet Franček, za njim Angela, pa Stanko, ki je v četrtem letu umrl, pa Martin, ki je v osemnajstem letu padel kot partizan v Razborju, nadalje Stanko, Ciril, Karli, Terezija, Jože, Sandi, Vinko, Konrad, Lojzek, Nežika, kot zadnja pa je vozela zaveza leta 1946 še Slavica. Šest jih je priženila, petnajst rodila.

Mala viničarja ni imela prostora za vse, še

manj kruha. Otroci so zapovrstjo odhajali k okoliškim kmetom za varuške, pastirje, hlevske fantiče. Tudi tisti, ki so bili vzeti za varuhe otrok gruntarjev, niso pestovali, pri šestih, sedmih letih jih je čakal koš, motika, gnojne vile. Obed na klopi za pečjo, ležišče v hlevu, to je bilo njihovo življenje viničarskega drobiža. Pa je pribežal kateri domov, kot Sandi, ki so ga v hlevu med spanjem grizle podgane. Spet je mama Marija šla na pot in iskala kruha in strehe za svoj trop lačnih ust. Bilo je leto, ko je povila kar tri. Jožetu sta se po desetih ali enajstih mesecih pridružila še Sandi in Vinko, dvojčka. Najhuje je bilo do voj-

ne in med njo. Ko sta z možem obrezovala tu- je trsje, so starejši doma čuvali mlajše, mleti na žrnje koruzo za večerjo, čeprav bi bilo bolje, če bi ostal delavec. Toda to je že druga zgodba. Vendar zgodba enega od petnajstih otrok, ki jih je Marija Malgaj kot bogat ploden trs, ki je pognal obilen grozd, a mu ni bilo sojeno, da bi zorel na toplem soncu. Pa je vseeno dozorel. Noben sin ni hlapec, nobena hči dekla. Noben od 27 vnukov ne bo trpel pomanjkanja, kot so ga njih starši, še manj pa pravniki, ki jih je že sedem. Kdo ve, ali so Malgajevi kdaj razmišljali o tem, kaj je revolucija. Njim je življenje obrnilo na bolje, ne najboljše, vendar je zanje preteklost kot turoben grozljiv sen.

In vendar so razen enega vsi odrasli. Odrasli v pridne, poštene ljudi vendar rahlega zdravja. Eden je padel kot Tomšičevič. Blizu doma je padel.

Ko je bil konec vojne, se je sprevrglo. Starejši so našli zaposlitev. Šli so v tovarne, nekateri so se poročili na posestva.

Razkropljeni so od Domžal, Celja, po šmarškem in tudi v Nemčiji.

Mnoge mame so nam povedale, da so najbolj srečne, kadar se vsi zberejo. Marija Malgaj ni bila nikoli tako srečna. Nikoli niso bili vsi pod eno streho skupaj, ne nekoč kot otroci, ne zdaj, ko so odrasli. Po moževi smrti živi pri sinu Sandiju, ki si je z ženo, potem ko sta dvajset let delala v tovarnah, kupil posestvo visoko gori pod Lisco. Tolikanj ga je mikalo, da bi bil nekoč svoj gospodar, ne hlapčič, pastir in hlevar pri tujih ljudeh, da ga je premamilo, čeprav bi bilo bolje, če bi ostal delavec. Toda to je že druga zgodba. Vendar zgodba enega od petnajstih otrok, ki jih je Marija Malgaj kot bogat ploden trs, ki je pognal obilen grozd, a mu ni bilo sojeno, da bi zorel na toplem soncu. Pa je vseeno dozorel. Noben sin ni hlapec, nobena hči dekla. Noben od 27 vnukov ne bo trpel pomanjkanja, kot so ga njih starši, še manj pa pravniki, ki jih je že sedem. Kdo ve, ali so Malgajevi kdaj razmišljali o tem, kaj je revolucija. Njim je življenje obrnilo na bolje, ne najboljše, vendar je zanje preteklost kot turoben grozljiv sen.

JURE KRAŠOVEC

FERRALIT

ŽALEC

ODBOR ZA KADRE

objavlja naslednja prostá delovna mesta:

1. VODJA prodajne službe
2. DELOVODJA livarne barvastih kovin
3. VEČ NK DELAVCEV

Pogoji:

Pod 1.: a) ekonomist, pravnik, inženir metalurg ali inženir strojništva in 4 leta delovnih izkušenj ali ekonomski, metalurški ali strojni tehnik in 6 let delovnih izkušenj

b) moralno-politične kvalitete, organizatorske sposobnosti, smisel za komuniciranje z ljudmi, poznavanje predpisov iz varstva pri delu, izpit za vozniška motornih vozil

— zaželjen moški zaradi opravljanja terenskega dela.

Pod 2.: a) inženir metalurg in 4 leta delovnih izkušenj ali metalurški tehnik, oziroma delovodja, oziroma VKV delavec metalurške smeri in 6 let delovnih izkušenj

b) poznavanje tehnologije livanja, pasivno znanje nemškega, angleškega ali ruskega jezika, moralno-politične kvalitete in organizatorske sposobnosti, smisel za komuniciranje z ljudmi, poznavanje predpisov iz varstva pri delu.

Pod 3.: Obstaja možnost pridobitve kvalifikacije.

Prijave sprejema kadrovska-socialna služba Ferralita Žalec v roku 15 dni od objave.

Kramljanje po prazniku

NE PRIPOVEDUJEMO PRAVLJIC

Bilo je v prostorih tovarne tehtnic Libela.

V pogovoru so sodelovali:

Maks Čremožnik, visoko kvalificirani delavec, v Libeli že 39 let, član zveze komunistov,

Štefan Copot, visoko kvalificirani delavec, v podjetju preko 20 let, tudi član zveze komunistov in

Ivan Kramer, tudi visoko kvalificirani delavec, v podjetju že 41 let, vseskozi predan delavskemu življenju.

Začeli smo z obvezno cigareto, pač v stilu »pokadimo malo miru«. Sledilo je nekaj kramljanja o vremenu, cenah in o tem, da si ne bomo pripovedovali pravljic. Pripovedovali si bomo resnico. Resnično življenje. In ta trojka, ki je sedela ob meni, je imela svoje pravice, da je govorila o resnici o življenju. Všeč mi je bilo to, ker niso bili otožni in vase zaprti, »češ, kaj bo v mladi, mi smo veliko preživeli, vi pa...«. Ne, ni bilo tako.

Bilo so življenjsko preprosto in z jasno mislijo, da se življenje z njimi ni začelo in ni tudi končalo nebo. So resnični členi, ki pomagajo krojiti naš jutrišnji lepši dan.

Nismo mogli mimo zgodovine... Maks Čremožnik: »Tisti prvi maj, ki sem ga praznoval leta 1945 v hosti, mi je ostal najbolj v spominu. Zaprta smo velik kres in vanj smo vabili municijo. Umaknili smo se in potem je pokalo. To je bilo čudno. Ali pa tisti prvi maj leta 1946, ko je bila prva parada. Vsako področje je nekaj prispevalo. Mi

smo na tovarnjaku peljali tehtnico; na eni strani je visela šunka, na drugi strani pa utež, zgoraj pa napis »mera in vaga svobodi pomaga«.

Ivan Kramer: »Da se povrnem v vajeniško dobo. Prijatelj Solenik izpod Grmade v Celju je že pred 1. majem spravil na Grmade olje in ostale pripomočke za kres. Ko smo leta 1933 ali 34 zakurili kres, smo se hitro umaknili. Skvarca nas je pripravil do tega, da smo kurili kres Solenik je prišel naslednji dan v službo in povedal, da so kasneje prišli žandarji in zasliševali, kdo je zakuril kres.«

Štefan Copot: »Tistega prvega maja, ki je bil prvi v svobodi, se najraje spominjam. Spominjam se tudi tega, da nikoli nismo odrekli če nam je kdo kaj ukazal, da moramo narediti. Komunisti so nam dajali naloge in mi smo jih izvrševali.«

Kako je danes ob prvem maju?

Copot: Tisti mladinci, ki so bili že v naših časih dobro situirani, niso hoteli sodelovati, ostali pa so se nekoliko

čutili zapostavljene. Sodelovali pa so.«

Čremožnik: »Mlajša generacija misli, da jim pripovedujemo pravljice. V štirih letih, ko sem hodil v Celje kot vajenec, nisem dobil toplega obroka. Takrat smo se kruha strdali. Kljub temu da jamramo, pa vseeno dobro živimo.«

Kako je danes?

Copot: »Dvajset let sem v Libeli in vseskozi gradimo. Mi ne mislimo samo na nas, temveč tudi na zanamce. Za mene je bilo najtežje leto 1962, ko smo imeli 80 % osebnih dohodkov. Pa smo vseeno zdržali.«

Čremožnik: »Šlo je, kljub temu da smo menda imeli na zaključnem računu pet starih milijonov din.«

Kramer: »Dobro se spominjam trenutka, ko so Avdiču predali velik ključ. Tovarna je bila naša. V začetku je bilo težko, saj nismo vedeli, kako bo šlo. Bilo je nekaj novega, to samoupravljanje. Ker smo kmalu uvideli, da nam gre na bolje, smo noviteto sprejeli in danes nam ni žal. To je edino pravilno.«

Maks Čremožnik

Zveza komunistov?

Čremožnik: »Pri nas je organizacija zveze komunistov vseskozi izredno močna in delavna pa tudi sindikat. Danes imajo veliko mladih članov zveze komunistov, samo si ne upajo govoriti. Za vogalom že, samo na sestanku pa ne. Bojijo se, da bi jih dobili po glavi. Pa to ni pravilno. Povedati je treba, kaj te teži, kajti samo tako bomo pripomogli, da bo boljše.«

Copot: Amandmaji? Lepa in koristna stvar, samo v začetku je nismo popolnoma razumeli. Ko se zaveš, šele vidiš, kaj to pomeni. Samouprava je prišla na neposrednega samoupravljalca in zbori enot so zdaj dobili takšne pravice, da nihče ne more preko njih. To je zdaj takšno samoupravljanje, kot si ga želimo vsi delavci.«

Kako to spremljate?

Štefan Copot

Copot: »To 'novo' samoupravljanje zahteva veliko izobraževanja preko tiska, televizije, knjig. Vsi se moramo izobraževati in biti vedno na tekočem z vsemi novitetami, drugače ne bo nič.«

Kramer: »Potrebni bi bili neki seminarji, da bi vse ljudi seznanili z novostmi.«

Čremožnik: »Koliko zdravih misli je v ljudeh, pa so predolgo tiho, ko si mislijo — bo že šlo brez mene. Zdaj so prisiljeni, da sodelujejo.«

Copot: »Pri nas se že pozna: ljudje, ki so bili včasih pasivni, prihajajo v aktivnost. Ni več zaprtosti in zadržanosti.«

Čremožnik: »To bo vedno boljše.«

Kramer: »Ko primerjam zgodovino z današnjim dnem, vidim, da ni bistvene razlike. Tako takrat kot danes so si nekateri predstavljali, da

Ivan Kramer

brez njih ne bo šlo. Pa gre in še kako dobro. Nihče ni nena-domestljiv.«

Kaj je prineslo samoupravljanje?

Kramer: »Včasih razmišljam in vidim, da je danes direktni proizvajalec bolj razgledan, kot včasih župan. Danes se lahko vključiš v vsak pogovor, ko se pred tebi nisi mogel. Skratka — več vemo.«

Copot: »Samoupravljanje je veliko doprineslo v boljši razgledanosti ljudi. Prepričan sem, da se ne smemo sprijazniti z doseženim, ampak vedno težiti naprej, k boljšemu.«

Pri tem je bil razgovor formalno končan. Končajmo pa s Copotovimi besedami, da se res ne smemo sprijazniti z doseženim, ampak vedno težiti naprej, k boljšemu. To mora biti cilj.

TONE VRABL

Bralci pišejo

KJE SO LOVCI?

Blizu Rogaške Slatine dela divjad zadnje čase veliko škodo. Fazani uničujejo koruzo, zato bimo rali lovci škodo plačati. Pa se izgovarjajo in tega ne naredijo. Dokler ni bilo fazanov, ni bilo škode, saj se vrane bojijo strasil, fazani pa ne. Tudi srne in zajci delajo škodo, zlasti na fižolu. Te živali bo treba postreliti ali pa škodo plačati. Če bi bilo več kmetov lovcem, bi bil zakon že davno spremenjen.

F. M., Rogaška Slatina

ŽELIM SLIKE

Tudi jaz se iz srca zahvaljujem vsem, ki so pripomogli k tako lepemu izletu. Zelela pa bi seveda tudi slike, o katerih ste pisali v zadnji številki Novega tednika. Zato vam tukaj pošiljam zahtevanih pet din za znamko. Zelela bi si skupinsko sliko, ko smo se slikale na stopnicah pred vhodom v Postojnsko jamo, ki je bila objavljena tudi v časopisu. Če pa pošljete dve sliki, potem pa bi prosila še za skupinsko sliko, posneto v Portorožu pred odhodom. Torej, se priporočam.

Jožica Seseničnik, Brezen 65, Vitanje

Odgovor: Bomo vse uredili, da bo prav.

ZAKAJ NI POKOJNINE?

Oglašam se vam za rubriko Bralci pišejo, in sicer v zvezi z dopisom Vedno težko za kmeta. Tudi jaz kot vaša redna bralka soglašam z vsebi-

no pisma, ker nas kmete res tarejo vedno težke razmere in tudi ne vidimo v teh novih zakonih nobene rešitve. Veliki so novi davki na račun socialnega zavarovanja in starostnih pokojnin. Zavod za socialno zavarovanje je denar sterjal, da bodo stari ljudje dobili pokojnino, ki so že dosegli to starost in bi jo bili upravičeni prejeti. No, sedaj pa, ko so denar dobili od kmetov, pa socialno zavarovanje išče vsakršne izgovore in pogoje, da ne bodo nič dali. Ti najstarejši ljudje, ki so že danes stari tudi čez 80 let, pa niso upravičeni prejeti pokojnine, češ da so posestvo prej izročili, preden so plačevali socialno zavarovanje. Ali niso ravno ti starci prehranili partizane v gozdovih, pa se potem po osvoboditvi, ko je bila obvezna oddaja? Kmetje so bili tisti, ki so preživeli narod. Če bi kmetov ne bilo, bi tudi delavec slabo živel. Pa žal se danes samo obljublja. Kaj bo s tistim denarjem, ki so ga dali kmetje, pokojnine pa ne bodo dobili? Jim ga bodo povrnil? Prosim, naj odgovori socialno zavarovanje. Prej pa teh pogojev niso nič omenili, ker seveda ne bi hotel nihče plačati. Sedaj so denar dobili, ti stari ljudje, ki so upravičeni dobiti pokojnino, pa naj prej pomrjejo?

S kakšnim upanjem in veseljem naj mi mlajši to plačujemo, ko vidimo, da se iz nas, kmetov, kar norčujejo. Jaz, uboga vdova, sem z veliko težavo zbrala denar, da sem plačala, sedaj pa sem strašno ogorčena, ko vidim, da moji starši, ki sta oba stara po 83 let, posestvo sta izročila 1954. leta, ži-

vita pa na revnem Kozjanskem, ki je toliko žrtvovalo za našo svobodo, ne bosta nič dobila.

Vikica Zupanc, Laško

ODGOVOR NA ČLANEK »NAJ GREMO BERAČIT?«

Avtorica članka Terezija Jesenek iz Ljubecne št. 20 v članku navaja razne nepravilnosti, katere bi se naj pripetile v njeno škodo pri urejevanju odškodnine na razlašeno zemljišče.

O vsebini članka je razpravljala Poslovni odbor Opekarnice Ljubecne ter ugotovilo, da je vsebina pisma povsem enostranska, tendenciozna in da v bistvu predstavlja poskus v angažiranem javnega mnenja doseči čim ugodnejšo rešitev svojih zastavljenih ciljev. Dejansko stanje pa je naslednje:

V svoji osnovni dejavnosti potrebuje podjetje večjo količino gline. Da se lahko proizvodnja nemoteno nadaljuje, si mora pravočasno preskrbeti surovine. Obratovanje se vrši v starih in novih obratih ter je temu prilagojena tudi tehnologija proizvodnje. V starih obratih se uporablja samo glina, ki mora dalj časa prezimeti, da je boljše kvalitete izdelka. Pri obratovanju v novih obratih pa se lahko uporablja tudi sveža glina ter se meša z zemljo. Podjetje si zaradi tega mora pravočasno preskrbeti potrebno količino gline raznih starosti. Surovinsko bazo podjetje razširja z nakupom gline ali z odkupom zemljišč, na katerih vrši glinokop. Pri odkupih zemljišč vedno teži, da se odkup izvrši v obojestransko zadovoljstvo. Zakonite možnosti razlastitve se je podjetje doslej poslužilo le v primeru Terezije Jesenek in Rudolfa Jeseneka, ko izvensodna ureditev ni

uspela. Na osnovi kupoprodajnih pogodb je podjetje odkupilo zemljišče Antona Koštomaja, dir. Stanka Sodina in od drugih lastnikov. Pri odkupih je podjetje dolžno upoštevati veljavne predpise, saj je njegovo poslovanje pod nadzorstvom ustreznih inšpekcijskih in družbeno-knjigovodskih služb. Za veljavnost takšnih pogodb in za zakonitost izplačila je potrebna zakonita podlaga. Zato se je podjetje pri odkupih zemljišč redno posluževalo cenitev sodno zapriseženih cenilcev. Podjetje tako ni moglo določati odkupnih cen in delati nobenih izjem, ker bi se sicer znašlo v postopkih pred pristojnimi oblastvenimi organi. Cenilni zapisnik sodnega cenilca je bil osnova za sklepanje pogodb s Koštomajem, Sodinom in v ostalih primerih. Cenitev po sodnem cenilcu je izvršena tudi v primeru nameravane odkupa zemljišč od avtorice članka.

Podjetje — Opekarnica Ljubecna — je od avtorice članka Terezije Jesenek želelo odkupiti zemljišča parc. št. 1398/5 njiva v izmeri 8800 kv. m, parc. št. 1399/1 njiva v izmeri 2577 kv. m in parc. št. 1399/3 travnik v izmeri 4564 kv. m, ali skupne površine 15.949 kv. m. Nekaj od tega zemljišča v približni izmeri 240 kv. m odpade na nerodovitno. Sodno zaprisežena cenilca Jože Čečko in Konrad Golgranc sta po cenilnem zapisniku z dne 9. 7. 1968 zemljišče ocenila po 3,50 din za kv. m, ali skupaj 67.298,00 din. Po odkupu teh zemljišč bi avtorici članka preostalo še 10.158 kv. m lastnega zemljišča in ne samo adeln travnik, kot avtorica neresnično navaja v članku.

Kot v vseh ostalih primerih, je podjetje z avtorico članka želelo doseči sporazum. Po tem, ko je avtorica članka odklonila posamezne variante, je podjetje avtorici ponudilo naslednje možne rešitve:

1. Odkup zemljišča po cenilnem zapisniku Čečko — Golgranc po ceni 3,50 din za kv. m ali skupaj 67.298,00 din;

2. zamenjavo zemljišča za zemljišča KK Zalec v bližini pekarnice Geršak v Trnovljah;

3. zamenjavo zemljišč Marije Pelko iz Ljubecne, s tem, da podjetje odkupi zemljišče Marije Pelko;

4. zamenjavo zemljišč z bivšim Sodinom zemljiščem;

5. da avtorica dovoli izkop gline, obdrži lastništvo na zemljiščih in da ji podjetje izplača odškodnino, po izkopu gline pa zemljišče ponovno usposobi za kmetijsko dejavnost;

6. tekom razlastitvenega postopka ji je podjetje ponudilo odškodnino 5,00 din za kv. m za travnik, 3,00 din za kv. m za nerodovitno in 7,00 din za kv. m za njivo;

7. odškodnina za odkup zemljišča 6,00 din za kv. m ne glede na kulturo.

V kolikor avtorica članka ni želela prodati zemljišča po cenilnem zapisniku Čečko — Golgranc, bi vsekakor lahko sprejela zamenjavo zemljišč s KK Zalec. V zamenjavo nude na zemljišča izlejo v naseljenem kraju, kjer bi bilo možno uporabiti le-te v gradbene namene. Zemljišče Marije Pelko se nahaja v neposredni bližini domačije avtorice članka. Marija Pelko je bila pripravljena svoja zemljišča prodati po isti ceni, kot jo je avtorici nudilo podjetje. Ko je odklonila zemljišča Marije Pelko, je obstajala možnost zamenjave z bivšo Sodinovo njivo. Avtorica članka je tudi to ponudbo zavrnila. Ni pa res, da bi bilo to zemljišče zamočvirjeno, kot navaja v spornem članku. Sodinovi so na tem zemljišču gojili hmelj, pšenico, krompir in druge pridelke. Vsi pridelki so dobro uspevali, kar je dokaz, da je bilo zemljišče primerno za kmetijsko obdelavo in da je avtorica

pisma iz iz golih kapric in trmoglavosti odklanjala zemljišče. Ne glede na stališče avtorice članka je podjetje iskalo še druge možne rešitve. Za primer, da je avtorica želela obdržati lastništvo na svojih zemljiščih, je podjetje predlagalo, da avtorica dovoli izkop gline in da podjetje po izkopu gline nasuje rodovitno humusno plast zemlje ter na ta način zemljišče ponovno usposobi za takšno kmetijsko dejavnost, kot je bila pred izkopom. Da avtorica ne bi bila oškodovana, ji je podjetje nudilo za začasno obdelavo bodisi bivšo Sodinovo njivo, ali pa od Koštomaja odkupljeno zemljišče. Pripravi je bilo avtorici tudi izplačati odškodnino za izpad na dohodku. Podjetje nima interesa na lastništvu področnih zemljišč, marveč ima interes le na izkopu gline. Po veljavni predpisi je glina rudno bogastvo in zaradi tega je podjetje iskalo rešitev v vseh možnih oblikah. Avtorica članka ni bila dostopna za nobeno od opisanih sporazumnih rešitev in tako podjetju ni preostalo drugega, kot da se je poslužilo razlastitve. Pripomniti je, da je podjetje v istem časovnem razdobju odkupilo zemljišča tudi od drugih lastnikov zemljišč po isti ceni, kot je bila ponudena avtorici članka, saj je ponudena cena ustrezala takratni prometni vrednosti. V spornem članku avtorica zlobno zatrjuje, da je prejela odločbo o razlastitvi. Iz razlastitvenega spisa SO Celje jasno sledi, da je prevzem tozadevne odločbe lastnoročno na poštni povratnici podpisala dne 22. 10. 1970 in se resno zastavlja vprašanje, kaj želi avtorica doseči s takšnim neresničnim prikazovanjem dejstev.

Avtorica članka pravi, da je prejela odločbo o razlastitvi. Vsi pridelki so dobro uspevali, kar je dokaz, da je bilo zemljišče primerno za kmetijsko obdelavo in da je avtorica

CELJANI V BOJIH ZA NAŠO SEVERNO MEJO V LETIH 1918—1919 — PIŠE: DR. ERVIN MEJAK

„CELJSKA LEGIJA“ V KRITIČNIH DNEH

Izredno zgodaj v letu 1919 je prišla pomlad v naše kraje. Bila je to prva pomlad, ki jo je doživela komaj rojena Jugoslavija. Zelo neprijetne novice so prihajale iz Pariza, prve žalostne glasove smo čuli iz našega Primorja, na Koroškem so se nam začele majati postojanke, ki smo jih pod junakom Malgajem in generalom Maistrom takoj prve dni po prevratu zavzeli, da si ohranimo slovensko posest Korotana.

Močan sunek od koroške deželne vlade, organiziranih in zbranih avstrijskih čet, je prisilil slovenske čete prostovoljcev, da so se morale po daljši, krčeviti obrambi končno vendarle veliki premoči umakniti iz Koroške do bivše štajerske — koroške — kranjske meje.

Trupe koroške vlade, kakor smo jih uradno nazivali, so vdrle pri Dravogradu in nižje pod njim na štajerska tla in prišle do Slovenjega Gradca ter se bližale Sošanju in celo ogrožale Celje. Oblastva so se izselila iz obmejnih krajev, v Celje so prihajali begunci. Prestrašeni so bili prebivalci vse Savinjske in Šaleške doline, ki so trumoma prihajali v Celje spraševati za nasvet, prositi za orožje in najno vojaško pomoč. Bili so to kritični in bridki dnevi za borbe, ki so se že brezskrbno predajali misli na trdno, veliko Jugoslavijo.

Narodni svet in celjska narodna društva so sklicala 7. maja 1919 dopoldne v veliki dvorani Narodnega doma v Celju zbor, na katerem so govniki obrazložili trenutni kritični položaj, navdušeno govorili o Korotanu ter pozvali vse moške, ki so v stanju prijeti za orožje, da se v 24 urah javijo v četo prostovoljcev. Ta naj bi odrinila v ogrožene kraje ter preprečila nadaljnjo prodiranje avstrijskih čet do prihoda regularne jugoslovanske vojske. Isti dan popoldne in drugi dan so se še priglajali prostovoljci pri pokojnem kapetanu Ignaciju Založniku, ki naj bi organiziral pro-

stovoljsko četo in oskrbel vse potrebno za njen odhod.

8. maja so se prijavljali iz Celja in bližnjih ter oddaljenih krajev celjske okolice prostovoljci. Velika večina, po letih predvsem starejših mož, je pozneje, ko je videla, da postaja stvar resna, deloma svojo prijavo iz raznih vzrokov preklicala, deloma pa se brez opravičila odstranila. Vztrajali smo le dijaki, po večini sedmo in osmošolci celjske gimnazije in nekaj drugih častnih izjem. Dne 9. maja 1919 je bila ustanovljena prostovoljska četa, ki je dobila in nosila ime »Celjska legija«. Stela je nekaj nad 50 mož, od tega 26 nekdanjih frontnih vojakov. Ostali pa so bili deloma bivši vojski zaledja, deloma vojaški novinci. Le-te je vodil še omenjeni kapetan Založnik. Določeno je bilo, da odide prvih 26 mož dne 11. maja pod vodstvom poročnika Maksa Detička v začasno najbolj ogroženo točko, v Ljubno.

Toplo majniško sonce je sijalo, ko smo 11. maja jutraj odkorakali iz vojašnice na celjski kolodvor. Marsikakega Celjana, ki bi tudi moral biti z nami, smo pogrešali v svojih vrstah. Teh tudi ni bilo na kolodvor, tja so prihiteli k slovesu le sorodniki in znanci odhajajočih legionarjev pa tudi starejši Celjani in profesorji. Maloštevilna je bila naša četa, vendar smo čutili v sebi pogum in moč, zlasti še, ko smo tokrat prvič nosili na glavah vojaške šajkače.

Dne 14. maja je kapetan Založnik poslal za nami še 9 mož v Ljubno, tako da je stela legija skupaj 35 legionarjev — prostovoljcev, h katerim je bilo 13. maja z dovoljenjem komandanta celjskega pešpolka dodeljenih še 54 vojakov, doma iz Zgornje Savinjske doline, ki so dobro poznali ves teren ob meji in ki so bili takrat ravno vpoklicani na 6-tedenske orožne vaje k celjskemu pešpolku. Tako je celjska legija štela skupno 92 mož.

V nekdanji gostilni Petek v Ljubnem je bila ure-

jena pisarna za poveljstvo legije, ki je še isti večer stopilo v telefonsko zvezo z obmejnimi poveljstvi koroškega odreda s sedežem v Sošanju, kateremu je poveljeval 23. maja 1919 polkovnik Dragomir Popović od tega dne naprej pa generalštabni polkovnik Ljubomir Marič, poznejši minister vojne in mornarice. Tem poveljstvu in odredu je bila naša legija v taktičnem pogledu neposredno podrejena. Vsem enotam na koroški fronti pa je poveljeval divizijski general Kres Smiljanič, njegov načelnik štaba je bil generalštabni polkovnik Miljatin Nedić.

12. maja je legija dobila od poveljstva iz Sošanja točna navodila, po katerih je imela legija nalogo vrovati koroško — štajersko mejo. Zadržati in braniti morala vsako prodiranje sovražnika v prostora med Staknečim vrhom do Slemenca nad Solčavo in do tudi držati zvezo na desnem krilu z ljubljanskim pešpolkom na Belanskem vrhu, na levem krilu pa skupino takratnega podpolkovnika Naumovića na Poličevem sedlu. Kdor pozna omenjeni teren, bo močno potrditi, da je bila naloga obsežna in težka za maloštevilno četo. Poudarjam, da smo bili opozorjeni, da sovražnik naš legionarje ne smatra za člane regularne vojske, kar bi bilo usodno, če bi kateri od legionarjev prišel v ujetništvo avstrijskih čet, da bi utegnili takoj usmrtiti in radi tega smo morali biti še prav posebno oprezní. Da bi lažje izpolnili nalogo in ščitili naše kmete ob meji pred avstrijskimi rojaki in tolpami, da bi kontrolirali tudi teren na koroški strani ter ugotovili sovražne postojanke, je 18. maja naše poveljstvo odredilo, da postavi legija v dolnem rajonu na 4 točkah, in to v bližini prelazov ob meji, stalne straže po 16 mož. Določeni so bili poniki tem stražam. Vse štiri straže so bile zaznamovane od desnega do levega krila s številkami od 1 do 4. Nadaljevanje prihoda

sede: »Zelimo, da se za odvzeto zemljišče primer- no oskrbimo do smrti...« Javno je, da avtorica član- ka želi, da bi podjetje za odvzetih 15.949 kv. m zemljišče prevzelo v dosmrtno oskrbo 4-člansko družino. Do takšnih pravie avtorica prav gotovo ni upravi- čena in zaradi tega skuša s angažiranjem javnega mnenja in z ožigasanjem vseh sodelujočih pri reše- vanju tega vprašanja izsi- liti svoj cilj. Po veljavnih predpisih je podjetje av- torici dolžno povrniti le »pravilno odškodnino«.

Avtorica članka je pr- votno zahtevala ceno 40 din za kv. m. Na zasliša- nju dne 9. 10. 1969 je ce- no znižala na 30 din za kv. m. Na anroku dne 16. 10. 1970 je zahtevala še 20 din. Avtorica članka tako skuša doseči čim viš- jo ceno. Podjetje je zgolj zaradi mirne ureditve bi- lo pripravljeno zvišati ce- no, določeno po cenilcih Čecho — Gologranc in ji je ponudilo 5 din za kv. m za travnik in 7 din za kv. m za njivo. Vprašanje odškodnine se v razlastit- venem postopku ni moglo urediti, ker ni prišlo do sporazuma, zaradi česar je občina zadevo odstopila občinskemu sodišču, da le-to določi »pravilno od- škodnino«. V tem postop- ku je sodni cenilec iz kmetijske stroke ocenil po cenilnem zapisniku z dne 21. 3. 1972 njive po 6,15 din za kv. m, travnik 3,48 din za kv. m ter ne- rodovitno 620 din ali sku- paj na 87.863,00 din. Izve- denec iz kmetijske stroke je ceno povišal s 4-krat- nim poviškom zaradi so- cialnih razmer družine ter s 3-kratnim poviškom, ker družina zemljo obdeluje z osebnim delom. Četudi po mnenju podjetja ni os- nove za takšno povišanje, je podjetje to cenitev pri- znalo in bilo pripravljeno odškodnino takoj izpla- čati. Avtorica članka s to cenitvijo ni soglašala in je predlagala drugega ce- nilca. Drugi cenilec, ki pa ni iz kmetijske stroke, je njive ocenil po 10,00 din za kv. m, in travnik po 7,50 din za kv. m. Toza- devne cenitve pravni za- stopnik podjetja ni pri- znal, ker drugi cenilec ni iz kmetijske stroke, med- tem ko je prvi cenilec na povsem strokovni način prikazal način formiranja cene. Sodni postopek za določitev pravične od- škodnine se ni zaključil, čeprav si tudi sodišče pri- zadeva zadevo rešiti. Oči- tek avtorice, da »sodišče smatra zadevo za neres- nov, je neprimeren in skrajno neodgovoren. Ver- jetno tudi sodišče ne bo moglo ostati povsem in- differentno ob tako hudem očitku. Podjetje pa ponov- no izjavlja, da je priprav- ljeno in da bo tudi takoj avtorici izplačalo odškod- nino za zemljišče, čim bo ta pravnoomočno določena v sodnem postopku. Avto- rica članka pa ne da ne more, temveč noče razu- meti, da ji podjetje zaradi odvzetih 1,59 ha zemljišč ni dolžno do smrti pre- življati njene družine, am- pak ji izplačati pravno- močno prisojeno pravično odškodnino, čeprav ji je vse to bilo že večkrat predloženo. Avtorica član- ka tudi noče razumeti, da mora imeti podjetje za- konito podlago za izpla- čilo odškodnine in da pri tem direktorju Sodinu ni kaj očitati. Direktor So- din je že tako svoje pre- moženske interese podre- dil interesom podjetja in so očitki avtorice članka

povsem neutemeljeni. Di- rektor Sodin se v zvezi z reševanjem spornih vprašanj kot domačin ni želel angažirati. Prav za- radi tega je podjetje za zastopanje in reševanje zadeve avtorice članka po- oblastilo pravna zastopni- nika. Ves čas reševanja te zadeve podjetje zastopala pravna zastopnika, ki se trudita, da se spor re- ši na zakonit in pravičen način. Avtorica pisma naj zato ne iznaša svojih ose- bnih, do direktorja Sodi- na nenaklonjenih stališč, saj tudi ni res, da bi di- rektor Sodin poslal »svo- jega odvetnika iz Celja«, da bi »zavrnil obravna- vo«, saj je jasno, da tudi odvetnik ne more prepre- čiti obravnavanja določe- ne zadeve pred sodiščem. Dejansko pa je ravno podjetje tisto, ki je spro- čilo, da je prišlo do po- stopka v zvezi z določa- njem pravične odškodni- ne ter je neložljivo, da bi na eni strani predlagalo določitev odškodnine, na drugi strani pa prepreče- valo obravnavo. Zato je skrajno neumestno, da avtorica v svojem članku iznaša Sodinove osebnosti in družinske razmere, kate- re nimajo ničesar skup- nega z reševanjem spor- nega vprašanja.

Sebično in prav neu- mestno je tudi pisanje avtorice, kjer navaja, da je Opekarna zgradila mo- derno obrat, da so si ga ogledali razni gostje in da je bila otvoritev ter po- gostitev. Avtorici članka je treba povedati, da je vse to plod prizadevnosti in dobrega gospodarjenja celotnega kolektiva in da ima delovni kolektiv vso moralno in zakonito pravi- co, da proslavi svoj de- lovni uspeh. Avtorici član- ka pa je na drugi strani potrebno še povedati, da je lahko brez skrbi, da v svoji pravici do pravične odškodnine ne bo prizade- ta ter prikrajšana, ker ji bo podjetje odškodni- no izplačalo takoj, ko bo ista pravnoomočno določe- na s strani sodišča. Pod- jetje bi avtorici članka odškodnino izplačalo že v letu 1968, če bi prišlo do sporazuma, kajti pod- jetje vse svoje obveznosti v redu in pravočasno iz- polnjuje.

Avtorica podjetju očita, da ji je novembra leta 1971 uničilo posevke. Tudi to zadevo je po tožbi avto- rice že obravnavalo sodi- šče in zadeva spada v sodni arhiv. Ker pa avto- rica pogreva stare stvari, je podjetje dolžno dati pojasnilo. Po razlastitveni odločbi občine Celje je podjetje pridobilo pravico do posesti njenih zemljišč z dnevom pravnoomočnosti odločbe. Odločba je po- stala pravnoomočna dne 10. 11. 1970 in od tega dne dalje je bilo podjetje upravičeno uporabljati njena zemljišča. Podjetje takoj ni potrebovalo nje- nih zemljišč, zato jih je pustilo avtorici v obdelo- vo. Še v letu 1971. V jese- ni leta 1971, še predno je začela priprave za jesen- sko setev, jo je podjetje ustno ter s pismenim pri- poročenim pismom obve- stilo, da ne pripravlja je- senke setve, ker bo za- čelo z glinokopom in da ji morebitnih stroškov v zvezi s pripravo jesenske setve ne bo priznalo. Kljub temu opozorilu av- torica opozorila ni hotela upoštevati in je priprav- ljala jesensko setev. Tudi pravni zastopnik je avto- rico še posebej opozoril na vse posledice. Iz tega razloga podjetje ne odgo-

varja za škodo, saj je av- torica namenoma hotela preprečiti izkop gline. Av- torica je zoper podjetje vložila tožbo zaradi mote- nja posesti, s katero je propadla in tako je bila dolžna podjetju povrniti pravne stroške. Ker pravnih stroškov ni po- ravnila v zakonitem ro- ku, so bili stroški prisil- no izterjani. Kljub temu, ko je jasno, da avtorica skuša podjetju onemogo- čiti redno uporabo zemljišča, pa v spornem član- ku stremi za tem, da bi podjetje prikazala v očeh bralcev v čim slabši luči.

Tudi ne drži očitek av- torice, da je podjetje z glinokopom pričelo iz na- gajivosti. Izkop gline se ne vrši šablonsko, ampak v skladu s potrebami teh- nološkega procesa. Za proizvodnjo v starih obr- atih se lahko uporabljala le starejša glina, za pro- izvodnjo v novih obratih pa sveža. Eksploatacija in poraba gline je tako pri- lagajena tem razmerah in umestno, da se avtorica spotika tudi na ta vpra- šanja. Avtorica članka pa pri tem zamlči, da se eksploatacija na njenih zemljiščih vrši le v sredi- ni in da na obeh koncih še vedno koristi svoje zemljišče, čeprav tudi do tega ne bi imela pravice. Zato ni umestno, ko oči- ta, da podjetje koriščenje odkupljenih zemljišč pre- pušča bodisi prejšnjemu lastniku ali svojim delav- cem.

Opekarna še želi opo- zoriti, da so zadevo avto- rice večkrat obravnavali organi samoupravljanja. V nameni, da bi z avtorico dosegli sporazumno reši- tev, je bila avtorica več- krat povabljena na sesta- nek. Avtorica članka vabi- la ni sprejela ter je de- lavca, ki jo je prišel po- vabiti na sestanek, celó z gnojnimi vilami nagnala. Upravičeno se potem za- stavlja vprašanje, ali ima moralno pravico, da po vsem tem javno ožigosa druge, ki nikakor niso krivi za njene napake.

Podjetje ne želi trditi, da avtorica nima težav in da živi v izobčju. Dvomi pa, da bi bile razmere takšne, da bi opravičeva- le članek s tako tenden- cioznim naslovom. Prav go- tovo je, da tudi odvzeta površina zemlje ne bi mogla bistveno vplivati na možnost preživljanja 4-članske družine. Ni pre- zreti, da se stalež živine ni nič zmanjšal. Avtorica tudi ni navedla, da brat Niko prejema pokojnino iz ZR Nemčije kot inva- lid iz nemške vojske in ima tako sredstva za pre- življanje. Tudi sin avtorice prejema preživnino od svojega očeta ter je avto- rica sprejela 16.000,00 din. Poleg uvodoma naštetih

Novi most čez Savinjo v podaljšku Copove ulice že nekaj dni služi namenu. Vsa dela zanj, s cestnimi in drugimi priključki, so zahtevala okoli 3,5 milijona dinarjev. Po naročilu celjske občinske skupščine je most zgradil kolektiv domačega Ingrada. Tako je odprt most, ki je zaradi svoje višine vzbujal precej kritik in negodovanj. Vendar povsem odveč! Tu ni šlo za napako, marveč za zahtevo, da s svojimi priključki ne bo ogrožen niti ob velikih vodah. Seveda je ta zahteva povzročila niz dodatnih del, ki za stanovalce na začetku Copove ulice niso bila prijetna. Na koncu koncev vse dobro. Novi objekt ni samo okras mesta, marveč je tudi skrajšal povezavo Lisc z mestom. (Foto: MB)

variant za sporazumno re- šitev zadeve je podjetje avtorici ponudilo zaposli- tev. Avtorica je sicer pri- nesla potrdilo zdravnika, da za težja dela ni spo- sobna, vendar bi avtorica lahko dobila tudi lažjo za- poslitev. Zdravstveno stan- je ni moglo biti vzrok za odklonitev zaposlitve, saj tudi sama navaja, da je kmečko delo težavno. Na lažjem delovnem me- stu bi zaslužila najmanj 1300 din, na težjem pa znatno več. Avtorica pa je brez upravičenega razloga odklonila zaposlitev in ni res, da je sekretar ne bi hotel sprejeti na delo. Opekarna ves čas zapo- sljuje delavce tudi iz dru- gih krajev in bi tembolj zaposlila avtorico. V kol- kor bi se avtorica članka zaposlila, bi se z njenim zaslužkom in z ostalimi dodatnimi sredstvi lahko 4-članska družina prav do- bro preživljala. Delovna doba pa bi se ji štela v pokojninski staž.

Po vsem gornjem se za- stavlja vprašanje, ali so res utemeljene vse pikre besede, ki jih avtorica na- vaja v svojem članku in v katerem poskuša prika- zati podjetje v najslabši luči, kakor tudi vse dru- ge, ki so kakorkoli pove- zani z reševanjem njene zadeve. Namen tega se- stavka je, da bralce se- znani tudi z drugo platjo zadeve. Bralcem pa se prepušča, da si o zadevi sami ustvarijo lastno sod- bo. Ker pa so očitki tako hudi, bo žal moralo svojo sodbo izreči tudi kazen- sko sodišče.

Odvetniška pisarna
Branko Verstovšek
— Ludvik Maroša

Komisija za izobraževanje in štipendiranje EMO — CELJE

razpisuje

za šolsko leto 1973/74
naslednje štipendije:

Fakulteta za strojništvo II. stopnja

SMER ENERGETSKA	3 štip.
SMER KONSTRUKTERSKA	7 štip.
SMER TEHNOLOŠKA	10 štip.

Ekonomska fakulteta II. stopnja

SMER poslovna organizacija	6 štip.
spl. ekonomska	10 štip.
zunanja trgovina	4 štip.

Visoka ekonomska-komercialna šola I. stopnja

Ekonomsko—finančni odd. —	
SMER za knjigovodstvo in informatiko	10 štip.
Ekonomsko—komercialni odd. —	
SMER splošna komerciala	5 štip.

Višja tehniška šola

SMER energetika	5 štip.
SMER merilno tehnološka	10 štip.
Tehniška šola — str. odd.	6 štip.
Ekonomska šola	10 štip.
U—administrativna šola	10 štip.
Kandidati naj naslovijo prošnje na naslov EMO CELJE, izobraževalna dejavnost, Mariborska c. 86, najpozneje do 31/8—73.	

Prošnje je potrebno izpolniti na posebnem obr. DZS. Isti je potrebno predložiti potrdilo o višini OD na člane družine, potrjen prepis zadnjega šol- skega spričevala in potrdilo o vpisu v tekoči letnik. Pri podelitvi štipendije imajo prednost kandidati iz višjih letnikov doma iz Celja in bližnje okolice.

KOMISIJA ZA IZOBRAŽEVANJE IN ŠTIPENDIRANJE

EMO — CELJE

razpisuje
za šolsko leto 1973/74
naslednje štipendije

ZA SOLANJE NA PS V STORAH

za poklic:	
strojni ključavničar	4 štip.
orodjar	4 štip.
strugar	4 štip.
rezkar	4 štip.
brusilec	2 štip.

ZA SOLANJE NA ELEKTROGOSPODARSKEM SOLSKEM CENTRU MARIBOR

za poklic obratni električar

ZA SOLANJE NA PS ZA LESNO STROKO

za poklic modelni mizar	1 štip.
Kandidati naj naslovijo prošnje na EMO Celje, izobraževalna dejavnost, Mariborska 86.	

Prošnje je potrebno izpolniti na obr. DZS.

Isti je potrebno predložiti spričevalo o uspešnem zaključku osemletke, potrdilo o višini OD družin- skih članov ter zdravniško spričevalo o sposobno- sti za navedene poklice.

Prednost imajo kandidati iz Celja in bližnje oko- lice.

Krajevna skupnost Rogaška Slatina

razpisuje
prosto delovno mesto

TAJNIKA

Krajevne skupnosti

za nedoločen čas.

Pogoji:

Višja šolska izobrazba s 3 leta delovne prakse ali srednja šolska izobrazba s 5 let delovne prakse, od tega vsaj dve leti na samostojnem delovnem mestu.

Stanovanja ni.

Prijave poslati do 23. 5. 1973 na Krajevno skupnost Rogaška Slatina.

Pred praznikom UJV

TUDI MILIČNIK JE ČLOVEK

13. maja je praznik delavcev Uprave javne varnosti. Tako bodo jutri pripravili na Glaziji večjo prireditev, v kateri bodo demonstrirali vse dejavnosti svoje službe. Tako se bodo predstavili miličniki prometniki v spretnosti vožnji, štirinajst miličnikov bo pokazalo spretnost v samoobrambi, občudovali pa bodo tudi lahko izvežbanost službenih psov. Za današnjo reportažo smo izbrali miličnike, ki bodo nastopili v samoobrambi. Na prireditvi bodo pokazali, kakšnega pomena je za miličnika dobra telesna pripravljenost in izvežbanost v judu, kar lahko uporablja ob napadu storilca in to bodisi z nožem, pištolo ali kako drugač.

Štiri dni je štirinajst miličnikov s področja celjske UJV treniralo v manjši dvorani za jutrišnji nastop. Zbrali so se. Ivan Bezjak iz Zalca, Stane Zupanc iz Zalca, Janko Franetič iz Laškega, Vinko Kodrič iz Vojnika, Franc Pavlič iz Celja, Anton Vidner iz Velenja, Viljem Kotnik iz Radeč, Jordan Gosar iz Sentjurja, Edo Mlačnik iz Sentjurja, Jože Vanček iz Slovenskih Konjic, Franc Jazbec iz Šoštanja, Alojz Smigovec iz Radeč, Zdravko Bobek iz Velenja, Jože Strehar iz Sevnice in Jože Pečak iz Celja, ki kot inštruktor za

specialno in telesno vzgojo miličnikov pri celjski UJV vodi tečaj.

»Zaradi vsakodnevne zahtevne službe, ki jo opravljamo, moramo biti dobro pripravljeni za primer napada. Vedno več je kriminalcev, ki se na različne načine lotevajo miličnikov in jih želijo poškodovati, zatem pa pobegniti,« je pripovedoval Jože Pečak. »Prav zaradi tega smo zainteresirani, da se miličniki dobro izvežbajo v načinu samoobrambe pred napadi z nožem, pištolo itd. ter seveda pri intervencijskih prijemih.«

Vsi, ki so sodelovali na

pripravah, so povedali, da jim je znanje samoobrambe že velikokrat pripomoglo, da so se obranili napadalca ali da so razgrajče spravili iz gostiln. Poleg ostalega znanja, ki ga mora imeti miličnik, je med zelo pomembnimi panogami tudi obvladanje samoobrambe.

Ivan Bezjak iz Zalca je takole opisal enega izmed napadov, ki jih je doživel v svoji dolgoletni miličniški karieri: »V Prebolu sem ustavil mopedista in zahteval dokumente. Teh mi ni hotel dati in me je udaril. Udarec sem prestregel in napadalca

JOŽE PEČAK

IVAN BEZJAK

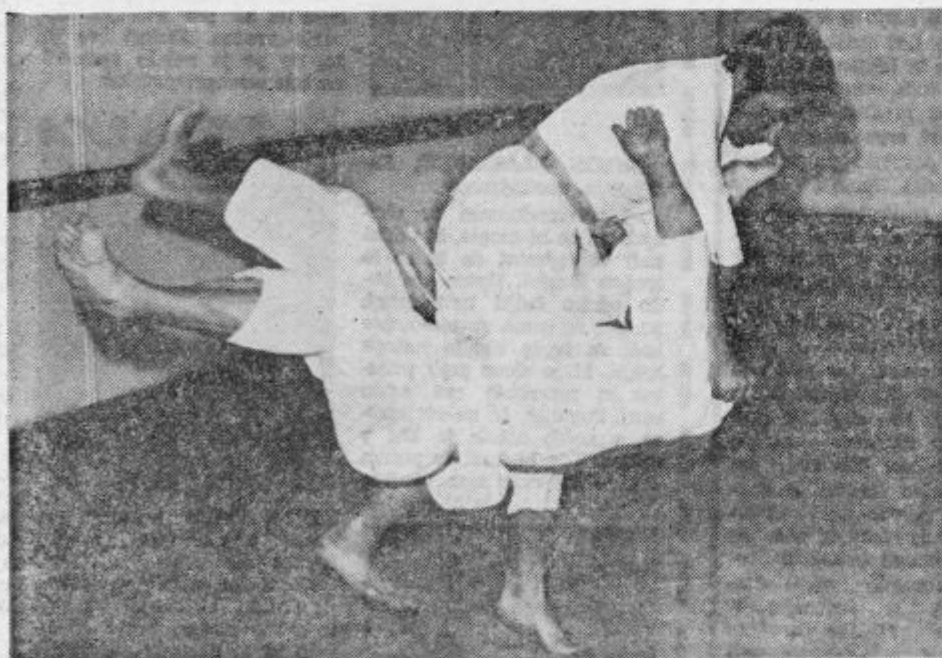
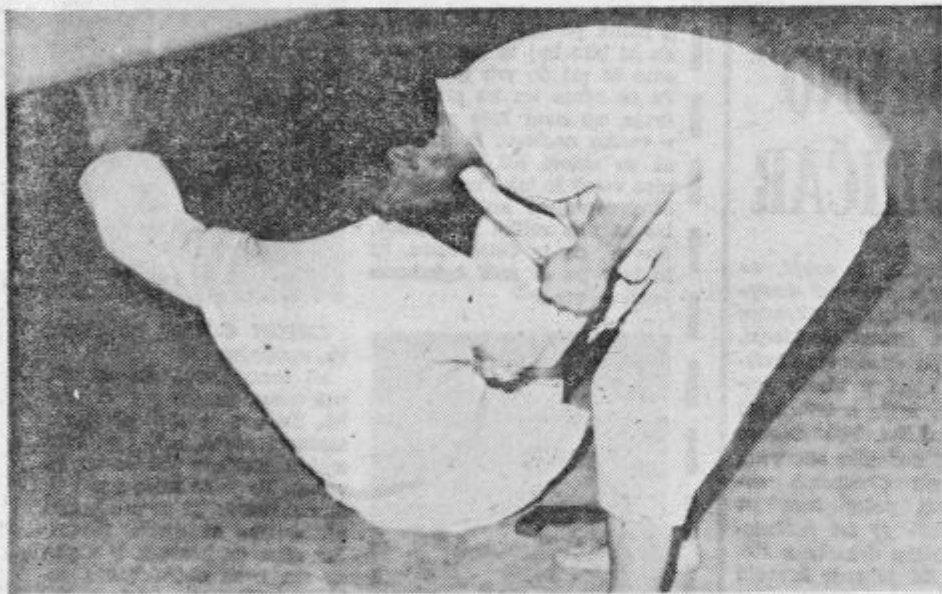
ALOJZ SMIGOVEC

z metom vrgel. Kljub opozorilom še ni odnehal in me je začel daviti. Trikrat me je napadel in vsakokrat sem se ga obranil. Zanimivo je, da se je takoj nabralo veliko ljudi, ki so odobraval napadalca, da me je pretepal, ker pač niso vedeli, da sem bil jaz napaden in da sem se branil. Potem je skočil na moped in je hotel pobegniti. Stekel sem za njim in ga spravil z mopeda ter kasneje poklical službeni avto, da smo ga odpeljali. Ugotovili smo, da je bil brez voznškega dovoljenja in vinjen. Takšnih primerov je bilo še več in samo znanju samoobrambe se lahko zahvalim, da jih nisem kdaj močnejše dobil.»

Alojz Smigovec iz Radeč je napad na sebe takole opisal: »Gostilničarka iz Zidrege mosta me je poklicala, da v njeni gostilni dva moška razgrajata in kačita mir. Sam sem odšel v gostilno, kjer sem ju poskušal pomiriti in spraviti iz gostilne. Medtem me je eden napadel, vendar sem ga s posebnim metom vrgel na tla. V tem trenutku se mi je drugi obesil za vrat in me poskušal prevrniti. S transportnim prijemom sem oba spravil iz gostilne v avto in ju odpeljal v prostor za pridržanje.«

Takšne in podobne primere bi se lahko naštevali ter s tem dokazovali, kako težaven je miličniški poklic ter kakšne pomembnosti je obvladanje juda in samoobrambe. Ko smo prisostvovali njihovu treningu, smo lahko videli, kako dobro so izvežbani. Žalostno pa je to, da jim pri najrazličnejših posredovanjih ali napadih ljudje ne pomagajo in večkrat »navijajo« za napadalca, kot pa da bi priskočili na pomoč miličniku. Govorili so, kako so ljudje strejčali na njih ali se jih kakor drugače lotevali. Na prigovarjanje miličnikov, naj se pomirijo, so največkrat odgovarjali z napadi. In zato je resnično velikega pomena, da so miličniki dobro telesno izvežbani, da lahko v kritičnih trenutkih ne nazadnje rešujejo tudi svoja življenja. To slednje pa nekateri premalo upoštevajo.

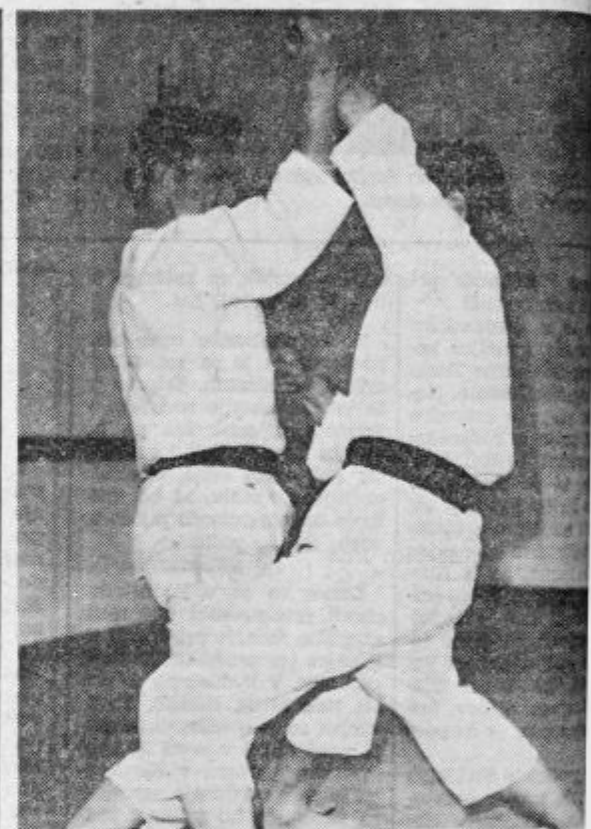
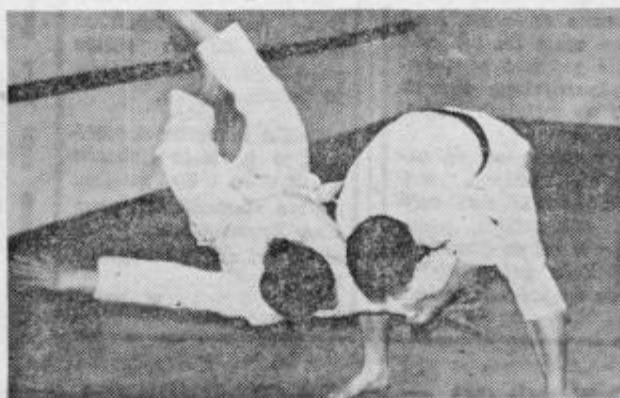
Tekst: TONE VRABL
Foto: DRAGO MEDVED

Takole se obraniš napada s pištolo

Tudi judo meti pridejo velikokrat prav

Prikaz obrambe napada z nožem

Pri odstranjevanju razgrajčev iz gostiln pa so dobri transportni prijemi

Prosvetna delavka in njen dan

JE KOVAČEVA KOBILA BOSA?

Kako usklajujete vzgojno delo v šoli in pri svojem otroku? Najdete, glede na delo z mladimi tudi z naj rednih šolskih ur, dovolj časa, da se posvetite svojim otrokom? Je dovolj poskrbljeno za varstvo otroka? Kaj mislite o delovnem in družbenem položaju prosvetnih delavk? Ste za svoje delo dovolj nagajeni? Imate čas, da se izražate? To so vprašanja, zastavljena več prosvetnim delavkam. Odgovori nanje so razkrili mnoge probleme, ki tarejo prosvetne delavke ob zahtevah današnjega časa, ob kupu obveznosti v šoli in zunaj nje, ob neprestanem izobraževanju in ob obveznostih do družine in svojih otrok.

Čestokrat sicer se že pre-
dajali o resničnosti izreka,
da je »kovačeva kobila pona-
di bos«. Mnoge prosvetne
delavke zaradi prevelike an-
gažiranosti v šoli, v družbe-
no političnem življenju, pri-
pravah na prihod, ob prepo-
trebnem izobraževanju, ki ga
danes zahtevajo vedno nove
metode in dosežki na po-
samesnih področjih vzgo-
je zanemarjajo vzgojo svo-
jih lastnih otrok. Ob dir-
ki za časom, skrbi, da
svoje šolske delo dobro opravi,
da nudi otrokom v šoli
tisto, kar je v njihovi moči, mar-
skaj pedagoška delavka ne
pazi več moči, da bi vzgojo
svoje prenesla tudi na svo-
je otroke.

Mnoge izmed njih se v skr-
bi za svoj zarod znajdejo v
dilemi: zanemarjati izvenšol-
sko delo z otroki, priprave
na pouk in se posvetiti več
svojim otrokom ali obratno?

MAJDA MAROVT, pred-
sednica učiteljske iz Polzele, je
na tem menila takole: »Peda-
goška delavka ima brez dvo-
zna zelo veliko obveznost in
dolžnost tudi zunaj rednih
delovnih ur. Pisati mora pri-
prave za pouk, popravljati
vezke, vse konference in se-
stanki so po službenem času.
Poleg vsega je treba najti čas
za izobraževanje. Tega si mor-
amo vzeti od prostega časa, ki
bi ga sicer lahko posvetil svo-
jemu otroku in družini. V
prosveti, ki kot poklic zahte-
va človeka s srcem in
umom, je to kot začaran
krog: če se preveč posvečamo
obveznostim do družine in
otrok, ne moremo biti tako
uspešni v službi, ne moremo
napredovati, če pa je obratno
in se žena in mati prosvetna
delavka preveč angažira na
vseh področjih, tudi v druž-
beno-političnem življenju, pa
gre vse to na škodo vzgoje
svojih otrok in skrbi za dru-
žino. Jaz osebno nisem aktiv-
na v družbeno-političnem živ-
ljenju kar mislim, da vsega
ne bi zmogla. Vem, da to ni
prav, zavedam pa se tudi, da
bi vsaka dodatna obremenit-
ev prikrajšala mojega sina,
starega pet let, za materino
pozornost, ki jo tak otrok
potrebuje. Mislim, da se svo-
jemu sinu kar dovolj posve-
čam, kljub vsem obremenit-
vam. Imela sem srečo, da so
mi ga v dopoldanskem času
vneli v vrtec, za varstvo nam-
reč ni še poskrbljeno tako,
kot bi moralo biti, popoldan
pa ga vodim s sabo, kamor-
koli že grem. V času konfe-
renc in sestankov ga pustim
pri kolegici. Ni sicer tako,
kot bi moralo biti, toda vse-
eno je otrok veliko z menoj.

Taka skrb otrokom, da jih
vodiš s seboj na delo, res ni

tisto »ta pravo«. Pa kaj,
ko ne gre drugače. Se težje
je potem, ko gre otrok v šo-
lo. Vedno več se je treba
ukvarjati z njim, nadzorova-
ti njegov uspeh v šoli, otrok
mora čutiti kontrolo. Tega
prosvetna delavka čestokrat
ne zmora. Iz šole pride ner-
vovna, duševno utrujena. Mi-
sli na to, koliko šolskega de-
la jo še čaka doma. Danes
ta sestanek, jutri drugi, danes
dopolnilni pouk, jutri pripra-
ve na proslavo. Poleg vsega
bo treba še gospodinjiti. Mo-
gli bi jo pri tem pomagali, naj-
večkrat pa ne, sploh, če je
sam tudi dovolj angažiran. Za
otroke pa že ne bo več ča-
sa. Velikokrat se brez potre-
be zneši nad svojimi otroki,
ne more si kaj, da ne bi po-
višala glas, ko govori z nji-
mi. Otroci čutijo njeno živč-
nost, ki se prenaša nanje, so
nezadovoljni in si na več na-
činov razlagajo materino ne-
zanimanje zanje. To se prav
gotovo odraža na njihovem
učnem uspehu in obnašanju.

MARIJA TROFENIK

Starši otrok, ki jih učiteljica
poučuje, velikokrat ne vidijo
pravega vzroka za neuspeh
otrok pedagoških delavk in
so krivični ob izjavah: »Nje-
gova mati je učiteljica, pa je
tako slab v šoli in kako se
obnaša! Če svoje otroke ne
zna vzgojiti, kako bo potem
naše?«

KAROLINA CAREVIĆ, učite-
ljica na posebni osnovni šoli v
Zalcu pravi: »Poleg dela v
šoli in zunaj nje je prosvet-
na delavka tudi mati, žena in
gospodinja, kar jo ne samo
duševno utruja, ampak tudi
fizično. Njen delavnik je od
6. ure zjutraj do 22. ure zve-
čer. Zame je primerno delo
in vzgajanje otrok v šoli, kar
pa težko usklajujem s potre-
bami vzgojnega dela pri svo-
jem otroku. Delam z dušev-
no prizadetimi otroki, ki po-
trebujejo posebno obravna-
vo in nego in mora biti pri-

MAJDA MAROVT

zadevanje prosvetne delavke
te vrste še večje. Tudi pogosti
sestanki in angažiranje pri
delu z mladino zunaj šole mi
vzamejo mnogo časa, tako da
mi ga za lastnega otroka osta-
ne zelo malo. Učitelj se mora
tudi stalno izobraževati in
si vzeti čas za izobraževanje.
Čestitam vsem tovarišicam
prosvetnim delavkam, ki po-
leg naporne službe in mate-
rinstva izredno študirajo in
tudi diplomirajo. Take je po-
trebno še posebej nagraditi.

MARIJA TROFENIK, učite-
ljica iz Celja, je dejala: »To
je poklic, v katerem se mora-
š dati cellega, z veseljem
in ljubeznijo do otrok. Če bi
hotela prosvetna delavka bi-
ti v poklicu res maksimalno
uspešna, bi morala pustiti vse
drugo ob strani. Toda tu so
obveznosti do družine in svo-
jih otrok. Dokler moja fanta
še nista hodila v šolo, sem
imela pomočnice, Marsikdaj
smo prišle navzkriž ravno za-
radi vzgoje otrok. Ko sem se
morala pa sama več ukvarja-
ti z njima, sem seveda mo-
rala opustiti študij. Tudi da-
nes, ko sta fanta že večja,
med tednom ne najdem časa
zanju. Sem precej angažira-
na, pouk imam menjalno. Sta-
rejšega sina, ki hodi na sred-
njo tehniško šolo, 14 dni v
meseču sploh ne vidim, razen
zvečer, ko se vsi zberemo. To
se mu pozna pri uspehu v
šoli. Mlajši hodi v šestih raz-
red. On dopoldan, jaz v služ-
bo popoldan in obratno. Zad-
nji dve leti sploh nimam kon-
trole nad njim. Zmenila sva
se, da bo samostojno delal,
vendar je pri uspehu nazado-
val. Odkar je v Pionirskem
domu, se je stanje znatno po-
pravilo. Vidite, takole je. Mo-
ja fanta sta v letih, ko potre-
bujeta intimne razgovore s
starši, če ne, se lahko zapre-
ta vase. Z otrokom se je tre-
ba veliko pogovarjati, mladi-
na je danes zato nevzgojena,

ker starši nimajo časa zanje.
Če se že čez teden naša dru-
žina bolj malo vidi, pa izko-
ristimo vsaj sobote in nede-
lje, da smo skupaj. Kaj ho-
čemo, danes je takšna doba.
Vendar bi se, kljub vsej ob-
remenitvi, če bi morala še
enkrat izbrati poklic, odloči-
la za delo v prosveti. Rada
imam ta poklic.

Na vprašanje, če je poklic
pedagoške delavke danes do-
volj vrednoten, sem dobila od
vseh enak odgovor. Ni. Za
svoje delo so učitelji prema-
lo stimulirani in ni čudno, da
odhajajo v druge službe. Za-
dneje čase se sicer čuti pre-
malo. Po pismu tovariša Tita
imajo več moralne podpore.
Dogajalo se je, da so v šoli
učili eno, življenje pa je pri-
našale otrokom drugačna spo-
znanja.

Marsikdo podcenjuje po-
klic pedagoških delavk. Vidi-
jo samo počitnice, ne vedo
pa, koliko ur opravijo učite-

HILDA SIMONČIČ

ljice še po svojem rednem
delovnem času, ki jih poleg
ostalega dela, izrpaajo. Zaslu-
žijo si počitek, ki ga pa po-
navadi tudi ne izkoristijo sa-
mo za sprostitve, ampak ga
porabijo za vse tisto, kar so
zaradi prezaposlenosti odla-
gale med šolskim letom. Mar-
sikatera se oprime študija ra-
vno med počitnicami, gre na
seminarje, ki jih za učitelje
nikoli ne zmanjka, del počit-
nic pa mora posvetiti priprav-
ljanju učencev na popravne
izpite.

Ves študij med šolskim le-
tom gre na račun družine,
otrok in tudi uspeha pri de-
lu. Mnoge učiteljice študira-
jo ponoči, ko otroci spijo in
so zato že navsezgodaj utru-
jene. Vendar jih veliko diplo-
мира. Žrtve takega tempa de-
la in življenja pa so seveda
njihovi otroci. Ko bi vsaj var-
stvo bilo urejeno tako, da bi
v šoli bile brez skrbi zanje.

Vse nimajo možnosti, da bi
dale svoje malčke v vrtec, pa
tudi celodnevna varstva za
šolske otroke je še premalo,
saj se večkrat služba prosvet-
ne delavke zavleče v pozne
večerne ure.

HILDA SIMONČIČ, učite-
ljica iz Celja, ki je že dolga
leta v prosveti in ima že od-
rasle otroke pa je menila ta-
kole: »Zdaj glede vzgoje ni
tako hudo problem, kot je bil
včasih, ko so bili še moji
otroci majhni. Takrat ni bilo
vrtec, morale smo si poma-
gati z varuškami. Sploh pa
smo bile po vojni veliko bolj
angažirane, posebno na vasi.
Takrat smo domovino obnav-
ljali, neprestano sem bila na
sestankih, raznih tečajih, na
udarniškem delu. Ampak de-
lali smo z veseljem, z idealiz-
mom. Tega danes ni. Z moji-
mi otroki nisem imela vzgoj-
nih problemov, čeprav je bila
kdaj doma huda ura, z varu-
škami se namreč nismo ve-
dno strinjale v vzgojnih pri-
jemih. No, danes je seveda tu-
di ogromno dela v tem po-
klicu. Potrebne so vedno no-
ve metode pri delu z otroki,
ogromno je treba študirati,
se pripravljati za pouk. Ka-
ko pa je ta poklic cenjen, pa
tako kaže vpis na pedagoške
šole, ki je vedno manjši. Mo-
goče je krivda tudi v tem, da
je ta poklic tako malo ce-
njen, ker smo v prosveti ve-
činoma ženske. Me že govo-
rimo in govorimo, kaj ni
prav, naredimo pa vse, kar
nam rečejo.

Prosvetne delavke naj bi
se mnogo bolj vključevale v
družbeno-politično življenje,
posebno na vasi, kjer je manj
izobražencev.

DANICA KLEMENC, učite-
ljica iz Vitanja, ki že 32
let poučuje in je vzgojila 4
svoje otroke je dejala: »Danes
učitelj ni edini izobraženec
na vasi, vedno več jih je. Ti
bi se morali bolj zanimati in
se angažirati za delo v dru-
stvih in krajevnih organizaci-
jah. Učitelj bi lahko bil samo
pomočnik in svetovalec. Saj
ne zmora vsega, sploh učite-
ljica, ki mora skrbeti tudi za
družino. Če delaš na vseh po-
dročjih, na nobenem nisi ta-
ko uspešen, kot bi lahko bil.
Na vasi je še bolj hudo, ker

KAROLINA CAREVIĆ

še ni organiziranega otroške-
ga varstva. Če je vrtec samo
dopoldan, in učiteljice se bra-
nijo popoldanskega dela, ker
nimajo kam dati svojih otrok.
Saj ne morejo biti v razredu
mirne, ko ne vedo, kje se po-
dijo njeni otroci. Res pa je,
da bi se mlajše učiteljice, ki

DANICA KLEMENC

še nimajo družine lahko bolj
aktivirale. V času, ko so bi-
li moji otroci majhni, ni bi-
lo nobenega varstva. Učila
sem cel dan, ker sem bila
edina učiteljica na šoli. To se
je poznalo pri vzgoji mojih
otrok. Premalo časa sem bila
z njimi. Po delu sem bila
utrujena in nervozna, otroci
so trpeli. Glédala sem, da sem
jih čimprej spravila spat, da
sem lahko še pozno v noč
delala in se pripravljala za
pouk, pa tudi pogospodinjila.
Mislim pa, če ima učiteljica
svoje otroke, z drugačnim ob-
čutkom in vzgojnimi prijem-
i obravnava otroke v šoli. Do-
bro premisli, samo da jim ne
bi naredila krivice, saj so
njeni otroci tudi šolarji. Pre-
malo je časa, da bi se peda-
goške delavke bolj ukvarjale
s svojimi otroki. In če tak
otrok zaide na stranpota, ga
ljudje drugače obravnavajo.
Biti bi moral, kot otrok vzgo-
jiteljice, najbolje vzgojen.
Učitelj na vasi je nekako še
bolj v središču pozornosti. Če
gre malo na sprehod, da se
za trenutek odpočije pred de-
lom, ki ga še čaka, ljudje že
pravijo, da nima kaj delati.
Premalo cenijo učiteljevo de-
lo.

Kot vidimo, problemov
prosvetnih delavk ne zmanj-
ka. Največji je vsekakor pre-
obremenjenost ob šolskem
delu, ki zahteva človeka, ob
mnogih izvenšolskih dejavnostih in ostali angaži-
ranosti. Poleg tega ni dovolj
poskrbljeno za varstvo otrok,
njihovo delo ni še dovolj sti-
mulirano. Pa še in še.

Najhuje pa je to, da so za-
radi tega žrtve njihovi otro-
ci, ki so deležni le delčka
vzgoje, katero mati prosvetna
delavka tako obilno poklanja
otrokom pri svojem poklicu.
Tako je vedno bilo in tako
še dolgo bo.

DOMINIKA POŠ

Knjigarna in papirnica
**MLADINSKA
KNJIGA**
CELJE, Stanetova 3

v a b i na prodajno razstavo
založbe TEHNIČKA KNJIGA Zagreb
s področij: elektrotehnike, radiotehnike, strojništva,
gradbeništva, arhitekture in kemije

Razstava bo odprta
od 11. V. do 11. VI. 1973
v prostorih knjigarne
od 7. do 19. ure

Krajevna skupnost Škofja vas

CESTA V POŽIRALNIKI...

ali kako se rešiti prahu v krajevni skupnosti Škofja vas.

»Škofja vas je večje naselje, ki je severno od Šmarjete nastalo na mestu, kjer Hudinja ob južnem koncu precej strmega slemena napravi razvoj proti zahodu. Naselje je gručasto z domačijami na obeh straneh potoka in ceste ter na pobočju. Bila je prvotno delno podložna krškim škofom. Leta 1235 je škof podelil žičkemu samostanu 3 kmetije v Škofji vasi... Leta 1604 sta Wolf Friderik in Gothard Tattenbec urad Škofjo vas hkrati s svojim škofu podložnim vitanjskim imetjem prodala Štefanu Zibeniškemu...«

Da bi vam nazorneje predstavili Škofjo vas, smo si izposodili nekaj stavkov iz Orožnevo Zgodovine Celja in okolice. Tam se da o tej prijetni vasi še marsikaj prebrati, kar bi zamikalo zgodovine željnega bralca. Mi se s tem ne bomo ukvarjali, zato smo stvar odpravili z nekaj stavki. Nikjer ne piše, da se še ne bomo kdaj, trenutno pa tare krajevno skupnost Škofja vas toliko drugih problemov, da se bomo poslej vrteli le okoli njih.

SAMOPRISPEVEK
— NAŠ UP

13. maja se bodo zbrali na volitvah občani Škofje vasi, Zadobrova, Šmarjete, Prekorja, Runtul in Lahovne. Odločali se bodo za samoprispevek, ki naj jih reši prahu na njihovih nemogočih cestah. To seveda ne govorimo kar tako, tja v en dan, pač pa popolnoma utemeljeno. Bili smo tam in videli: avto je počasi drčal po luknjah, za njim pa se je valila gora

prahu, ki je počasi, toda sigurno pronicala v sleherni hišo ob cesti. Tu in tam smo se ustavili in potem smo z Antonom Sentočnikom, predsednikom krajevne skupnosti, ki nas je popeljal na to nič kaj prijetno vožnjo, izstopili. Počasi in negotovo, skorajda tipajoče smo zastavili korak na tla, na cesto, iz varnega objema avtomobila, v prah, ki se je medtem že umaknil, kam drugam kot spet na cesto.

»Prepričali ste se na svoje oči, kako zelo potrebno je asfaltirati te naše ceste. Zato smo se odločili za referendum za samoprispevek, ki bo v nedeljo in prepričan sem, da se bodo vsi občani naše krajevne skupnosti, ki šteje okoli tri tisoč ljudi, odzvali našemu klicu za ureditev nemogočih razmer. V referendumskem programu smo predvideli, da bi z asfaltno oblogo prekrili 5500 m ceste in tako ta problem delno rešili. Druga stvar, ki bi jo z denarjem, ki se bo stekal štiri leta, uredili, je kulturni

dom. Že kar nerodno nam je, da kulturna dejavnost v Škofji vasi tako dolgo spi, a so za to čisto utemeljeni vzroki. Dvorana v kulturnem domu, v katerem vasuje še vrtec in mesarija pa privatna stanovanja, je nemogoča in neprimerna za uprizoritve in kakršne koli predstave in proslave sploh. Včasih je bila ta dejavnost v Škofji vasi na zgledni ravni, a danes?»

Tako je razmišljal Anton Sentočnik, ko smo požirali prah po cestah okoli Škofje vasi. Mimogrede nam je še povedal, da je kulturni dom v rokah Stanovanjskega podjetja iz Celja, ki pa se na vse prošnje, naj popravi ostrežje, ni odzvalo, čeprav pobira stanarino od stanovalcev. Način, s kakršnim se podjetje obrača na občane, jih je primoral, da bodo posegli za svojo pravico na sodišče.

»Če bomo z referendumom uspeli, bomo našo dvorano preuredili, povečali oder in uredili ogrevanje. Z vsemi temi dopolnili bo dvorana

spodobna, da bo v njej lahko gostovalo tudi gledališče z zahtevnejšimi stvarmi. Na deskah bodo dobrodošli tudi ansambli, pevski zbori itd.»

Od nedeljskega referenduma si torej v Škofji vasi mnogo obetajo. Asfaltirane ceste in preurejeni kulturni dom sicer ne bodo tako zelo korenito posegle v življenje Škofjeveržanov, bodo pa pomemben korak v njihovem življenju.

KMETJE SO ZA

Ker smo takorekoč pred odprtimi vrati referendumu in ker že govorimo o prašnih in nemogočih cestah, je prav, da povemo še to, katere ceste naj bi bile deležne asfaltnega blagoslova.

Vse ceste, ki jih bomo navedli, so ceste IV. reda. Asfalt bo tekkel po cesti Škofja vas—Zadobrova do Kos Karla. Naslednji predvideni odsek je od Arolina skozi naselje Zadobrova do Trnovelj. Konec prahu bo tudi na odseku Zadobrova, od Jožeta Hojnika do meje krajevne skupnosti Trnovlje in na odseku Zadobrova, od Ivana Mravljeta do meje krajevne skupnosti Vojnik. Poslednji krak toliko pričakovanega asfalta bo tekkel v Škofji vasi od Alojza Bincla do Ignaca Kožela.

Ker smo že križarili po teh cestah, smo za mnenje povprašali tudi občane krajevne skupnosti Škofja vas,

ki so v pretežni večini delavci in pa proletariati, le nekaj je čistih kmetov. Vsi ti, še zlasti kmetje, so enoglasno izjavili, da bodo v nedeljo prišli na volišča. Zgodilo se je tudi, da je ta ali oni pomodroval, da bi oddal tudi po deset glasov, če bi se le dalo, samo da pridejo do asfalta in do nove dvorane.

Naj nam v Škofji vasi ne zamerijo, če smo pretežno večino prostora posvetili prav njihovemu samoprispevku, a zdi se nam, da je to v tem trenutku najvažnejše. Da bo ustrezno vsem, bomo v tem kratkem zapisu opozorili še na druge tegobe, ki dan za dnem preganjajo predsednika krajevne skupnosti Škofja vas in občane.

Nič kaj se v Škofji vasi ne pohvalijo s trgovskimi uslugami. Trgovina, ki jo imajo, je stara, klasična in premajhna, najvažnejše pa je to, da je preslabo založena. Ljudje hodijo po nakupih v Vojnik in Celje.

Dolgoletni predmet negodovanja je tudi ostrí ovinek v sami Škofji vasi. Nesreče se vrstijo takorekoč dan za dnem. Predsednik nam je povedal, da so že večkrat prosili cestno podjetje, naj na cesti označi prehod za pešce. Ostalo je pri prošnjah. Prav tako je ostalo samo pri prošnjah, naj popravijo most, ki so ga razbili vozniki z brezglavo vožnjo. Zaplan.

Avtobusi dan za dnem obračajo pri gasilskem domu in

orjejo prostor pred njim. Večkratna opozorila avtobusnemu podjetju so le tiho no poslali nekaj peska, pa je bilo tudi vse.

V našem sestavku smo menili nekaj pikrih tudi s tem v Škofji vasi, ki jih malo. Morali bi imeti smole, pa ga ni. Morali bi imeti to in ono, pa ni. V str. Hudinje, ki teče skozi se valjajo steklenice in da jo družbo še kar zajetna ribam, lepega videza pa dajejo.

Samoprispevek naj bi rešil nekatere teh stvari in jim naredil konec. Če bo uspelo, bodo v Škofji vasi še naprej. Sploh pa pravi, da je tale »čew« brez potrebe. Prepričani da bo in kot bo konec prahu s leti konec tudi ostale nevšečnosti.

Millenko

MESEC
POCENI NAKUPA
STANOVANJSKEGA POHIŠTVA

V
VELEBLAGOVNICI

Nnama
VELENJE

od 3. 5. do 2. 6. 1973

n u d i

VELEBLAGOVNICA

Nnama
VELENJE

10 % POPUST

za nakup

**STANOVANJSKEGA
POHIŠTVA**

— za gotovinsko plačilo

— in tudi na potrošniški kredit

SPLOŠNA VODNA SKUPNOST

SAVINJA NIVO - CELJE

vabi k sodelovanju in v ta namen razglašča odbor za kadre naslednja prosta delovna mesta:

1. Več dipl. gradb. ing. in gradb. ing. za delo v študijsko-razvojnem oddelku ali v operativi
2. VEČ GRADBENIH TEHNIKOV za delo v študijsko-razvojnem oddelku ali v operativi
3. KADROVIK
4. REFERENT za upravno tehnično dokumentacijo
5. SAMOSTOJNI REFERENT za upravno tehnično dokumentacijo
6. VEČ ZIDARJEV in TESARJEV ter
7. NK in PK gradbenih delavcev

Pravilnik o organizaciji in sistematizaciji zahteva za navedena delovna mesta naslednje pogoje:

- ad 1. dipl. gradb. ing. ali gradb. ing. z 2—5 let prakse
- ad 2. gradbeni tehnik z nekaj let prakse
- ad 3. višja strokovna izobrazba upravno-pravne smeri, ali višja šola za socialne delavce z najmanj 5 let prakse
- ad 4. srednja strokovna izobrazba z znanjem strojepisja, 3 leta prakse
- ad 5. višja strokovna izobrazba ekonomsko-finančne smeri (VEKŠ), 7 let prakse
- ad 6. KV zidar, KV tesar
- ad 7. sposobnost za opravljanje pomožnih gradbenih del.

Kandidate za zasedbo navedenih delovnih mest vabimo na razgovor, kjer se bomo pogovorili o pravicah in dolžnostih iz dela in po delu pri SVS Savinja, Celje.

Za vsa delovna mesta je predvideno 3-mesečno poizkusno delo. Za vestno in strokovno delo nudimo primerne osebne dohodke ter možnosti strokovnega izpopolnjevanja.

Vloge je nasloviti na odbor za kadre pri Splošni vodni skupnosti Savinja Celje do 15. 5. 1973.

7 ribiči na Blagovni

MED KRAPI IN AMURJI...

pa se mi to v vseh dolгих letih, kar zahajam na morje, ni posrečilo. Lani sem celo že sedel s starim morskim volkom v njegovi barkači, ki pa

Jadaj smo pri koncu. V mreži so krapi in večji ribiči jih mečejo v košare. Kasneje jih bodo odpeljali v nove domove.

No in priznati moram, da me želja do ribolova ni minila. Pred dnevi se mi je izpolnila po zaslugi Pavčija Kolenca, navdušenega ribiča, ki me je skupaj z ostalimi člani celjske ribiške družine povabil na lov krapov. Ker pa so krapi malo manjši od somov in ostalih velikih morskih rib (pretiravati sem se naučil pri ribičih!) in ker so govorili o nekih »belih amurjih«, ribah iz kitajske reke Amur, ki so čisti vegetarijanci in očistijo obale ribnikov in jezer vse nepotrebne zelenjave, sem se odločil, da bom temu dogdku prisostvoval.

In za čudo: prisostvoval sem! Sicer ne pri vleki mreže na Blagovniškem ribniku, ki je postojanka celjskih ribičev, temveč ob ribniku med tršjem in fotoaparatom. Moj prispevek si lahko tukaj tudi ogledate.

Skupina ribičev, oblečena v usnjene obleke, je zabredla v kalno vodo. Tam na zgornji strani ribnika. Potem so mrežo prav počasi vlekli po ribniku proti proti spodnjemu delu, kjer je najbližja voda. Delo je bilo vedno težavnejše, saj so v veliki mreži ostale tudi velike ribe in teh v tamkajšnjem ribniku ni malo. Ribiči, ki so s težavo stopicali po blatnem dnu, so mimogrede potegnili iz mreže kasnega manekenskega krapa, da bi tudi mi želeni ribiči videli, kakšna žival je to. Potem so krape naložili v posode in jih odpeljali kam? V tistem dnevu je nekaj sto kilogramov rib zapustilo

Edina »riba« med ribami je bila Anica, ki se ni mogla načuditi ubogim živalim, kako se v košarah »matrajo«. Krap pa ni tako občutljiv, saj zdrži kar šest ur brez vode. Človek težko zdrži toliko časa brez zraka. Na sliki je del plena prve vleke, ki so jo tisti dan še dvakrat ponovili.

Blagovno in se preselilo drugam.

V košu se je našlo tudi nekaj mladice. To je pa belu amur, so rekli in nam pokazali decimeter veliko ribico. Bili smo razočarani, kajti pričakovali smo meter velikega amurja. Te pa imamo v Smurčinskem jezeru, so nas poučili. Za protitež pa smo videli štiri resnično velike

krape, katerega mora močan človek dobro prijeti, da ga ne vrže na tla. Če varjamete ali ne! Lahko je tudi ribiška, saj navsezadnje pišemo o ribičih.

Zelja se mi je izpolnila, bil sem na velikem ribolovu in še to v celjski okolici. Za spomin sem dobil krapa. Hvala. Ribiški fotograf:
STONE VRABL

NAGRADNA KRIŽANKA NOVEGA TEDNIKA

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 dinarjev
2.—6. nagrada: 50 dinarjev.

Izrezek z vpisano rešit-
vijo pošljite na naslov:

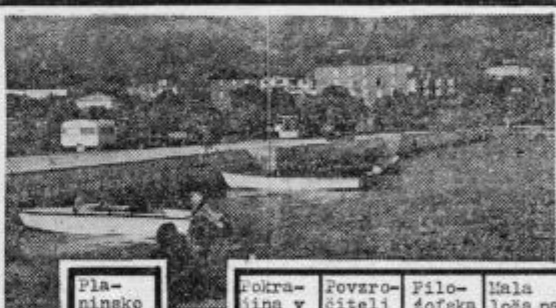
NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemski ovitek napišite **NA-GRADNA KRIŽANKA**. Pri žrebanju bom upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrka, 17. maja.

NAGRAJENI

1. nagrada: 100 din —
VESNA RAČEK, Ul. bra-
tov Prečetov 3, Celje
2. nagrada: 50 din —
TONČKA HROVAT, Tom-
šičeva 11, Velenje
3. nagrada: 50 din —
MARIJA ZAVRŠNIK, Pol-

zela 105

4. nagrada: 50 din —
IVAN LESJAK, Vojkova
3, Celje
5. nagrada: 50 din — **JO-
ZE PIANO**, Ul. 29. nov.
48, Celje
6. nagrada: 50 din —
ANĐEJA BOMBKE, Tru-
barjeva 48, Celje

[illegible]

Sredstva za celjski šport

RAZDELJENA!

Na zadnji seji sveta za telesno kulturo pri Občinski skupščini Celje so razdelili sredstva za celjski šport v letošnjem letu. Predhodno so o razdelitvi razpravljali tudi na Občinski zvezi za telesno kulturo. V letošnjem proračunu je novost »kvalitetni šport«. V to rubriko so uvrstili pet športnih društev: Rokometni klub Celje, Košarkarski klub Kovinotehna, Hokejsko — drsalni klub Celje, Atletsko društvo Kladivar in kegljaško sekcijo — ženske pri TVD Partizan Store.

Za organizacijo kvalitetnih prireditev pa so dobili sredstva AD Kladivar (organizacija atletskega polfinala Ev-

rope), SD Izletnik (mednarodna tekmovanja na Golteh) in KK Kovinotehna (organizacija mednarodnih tekem). Za telesno kulturo v Celju so letos namenili 1.793.000 din, razdelili so med posamezna društva in sekcije 1.774.402 din, v rezervnem skladu pa je ostalo 18.903 din. Največ je dobilo AD Kladivar.

Dogovorili so se, da bodo morali do prihodnjega leta urediti pravilnik o urejanju športnih objektov, kjer naj bi spremenili način financiranja, prav tako pa bo treba tudi spremeniti pravilnik o financiranju oskrbnikov športnih objektov, kar je

zda že zastarelo. Več pozornosti bo treba tudi posvetiti financiranju šolanja kadrov, saj si brez njih ne moremo zamisljati razvoj telesne kulture.

Ob koncu seje so še govorili o začetku gradnje rekreacijskega centra na Teharju pri Celju, s čimer bo začela štorska železnica, o možnostih čimprejšnje gradnje podobnega centra v Celju pod Golovcem in o pokritju umetnega drsališča v Mestnem parku. Za slednje že imajo vse načrte in odobritve potrebujejo samo denar. Če bodo tega dobili, bo oktobra drsališče pokrito. T. V.

Jadralci

ODLIČNI

Celjski jadralci so v zadnjem času ponovno dosegli lep in pomemben uspeh. V ugodnem vremenu so trije jadralci Srečko Pukl (meteor), Črtomir Rojnik (st. cirrus) in Marko Klinar (cirrus 17) pri valovnem dviganju dosegli višino 6 tisoč metrov in tako osvojili pomemben pogoj za diamantni »C«, eno najvišjih priznanj v jadralnem športu. Uspeh so dosegli nad Goro Oljko. Vsem trem pilotom manjka za kompletiranje tega mednarodnega priznanja FAI le še prelet 500 km.

Ugodne vremenske pogoje sta na istem mestu naslednji dan še izkoristili Peter Robi-

da (AK Gorenje — Velenje) in Maks Lebič (AK Celje), ki sta se povzpela po odklopu od jadralnega letala na višino 3 tisoč metrov.

Dobri rezultati niso plod slučajnosti, ampak dolgoletnega raziskovalnega dela Srečka Pukla, ki je raziskoval, kdaj so na omenjenem področju najboljši vremenski pogoji. To bo vsekakor omogočilo, da bodo celjski in velenjski jadralci tudi v bodoče lahko z novimi letali dosegli pomembne višine in prelete, kar je pogoj za osvojitve visokih mednarodnih priznanj.

T. VRABL

TRIM VESTI

Pričele so se aktivnosti TRIM športni znak, ki se odvijajo po rednem programu vsak teden:

- kegljanje — vsak teden na Ingradu od 17 — 19
- streljanje — vsako sredo na Gričku
- tek — vsako sredo na Gričku od 17 — 19 in četrti na stadionu AD
- hoja in kolesarjenje — ob sobotah od 15 — 18 startom v Mestnem parku oziroma pred Toprom

Prvi udeleženci so že ustopili, sodniki so jim razdelili potrdila v TRIM karton in podelili znake sodelovanja — modre TRIM nalepke.

Največ obiskovalcev pa na TRIM stezi na Gričku, kjer si lahko vsak sam priredi udeležbo z žigom na četku steze. Pa tudi sicer nikomur dolgačas, če pride Griček in takih je vse urejena so igrišča za badminton, odbojko, mini golf, mizni tenis, nogomet in sko kegljanje. Vse rekreativci si lahko sposodite brezplačno kar je pri nas še prava kost. Dobili smo prvi razpisni center v naravi, prav je še dovolj dela, končne ureditve, vsekakor gre vse priznanje imeniti v občinskega sindikala sveta.

Trim stezo so odprli pri kopališču v Preboldu. Zalcu pripravi TVD Partizan tekmovalce za TRIM športni znak. Za razpis tega tekmovanja bo za vsakogar te dni v Celju predstavnikov občinskih in državnih svetov, občin zvez in TV Partizan celjske regije.

Ta teden se je pričelo dikačno prvenstvo v nogometu. Nastopa kar 30 ekip, več kot lani, kar pomeni, da bo okrog 500 igralcev treh ligah redno rekreiral na igriščih na Skalni kleti, ziji, Olimšu in v Štorah. Slovo prvaka pa brani Aera.

Zbirajo se tudi prijavitelji tekmovalcev v rokometu, malem nogometu za štiri in v odbojki za štiri. Obeta se torej pravi na igriščih, ki jih bo v času prav gotovo prepolnovalo.

V četrtem kolu mednarodne lige so se udeleženci — večinoma še osnovnih šol in člani piske rokometne šole — upirali izkušenejšim igralcem TRIM TEAMA, ki so na celjskem zmagali z 28:23. Najboljše pri mladostnikih I. lige, Guček, Baša, Nik, Samardić in Andrej pri »trimovcih« pa Robert Hribnik.

T. GO

ŠPORTNE VESTI

Košarka — Medtem, ko je članska ekipa Kovinotehna uspešno zaključila svoj debut v II. zvezni ligi, pa so vse ostale ekipe v polnem pogonu. Tako so mladinci Kovinotehne odigrali že 2 tekmi v republiški ligi. V prvem kolu so nezaslužno visoko izgubili v Mariboru z ekipo 2KK Maribor 60:83. Porazu je predvsem botrovala pomanjkanje dobrih zunanjih igralcev pri Celjanih, medtem ko so celjski centri pokazali zelo dobro igro. Največ košev za celjsko ekipo so dali: Sapolčki 22, Muhovec 16 in Kuljad 8.

V drugem kolu pa so mladinci katastrofalno premagali zelo slabo ekipo Branika iz Maribora z rezultatom 101:25 (44:13). Celjani so igrali slabo, a kljub temu niso imeli težav z zelo slabimi Mariborčani. Koše za Kovinotehno so dali: Muhovec 21, Kokol 19, Vidic 13, Jošt 12, Kuljad 12, Stefanec 9, Kralj 8 in Osolce 7.

S tekmovanjem v republiški ligi so pričeli tudi pionirji. V prvem kolu so na domačem igrišču visoko premagali vrstnike iz Šoštanj, z rezultatom 75:31 (29:12). Ekipa Kovinotehne je igrala odlično in je v vseh elementih košarkarske igre prekašala goste, največ košev za domačo ekipo pa sta dala Erjavec 24 in Zdošek 23.

Zenska ekipa Kovinotehne, ki bo letos prvič nastopala v republiški ligi, je teden dni pred pričetkom tekmovanja v prijateljski tekmi v Rogaske Slatini premagala domačega Stekiarja z 59:38.

Pričelo se je tekmovanje tudi v medobčinski košarkarski ligi, kjer je v 1. kolu ekipa Celja na domačem igrišču odpravila ekipo Old boys Laško z 51:46. JANEZ ČEPIN

SAIL Na turnirju v Rogaske Slatini ki je bil v počastitev dneva OF, je nastopilo 30 tekmovalcev iz Celja, Trbovelj, Hrasnika, Zalca, Sempetra, Velenja in Rogaske Slatine. V prvi jakostni skupini je zmagal Skok (Sempeter) pred Pertinačem (Celje), Kotnikom (Hrasnik), Djurkovičem (Rog. Slatina) itd., v drugi jakostni skupini tekmovalcev brez kategorij pa je bil najboljši Plementaš (Rog. Slatina) pred Celjanom Hohnjem itd. Lepa darila je prispevala steklarna, o pomenu praznika pa je govoril njen direktor Vojo Djinovski.

NOGOMET — Nogometaši Kladivarja nadaljujejo s spomladanskimi uspehi, saj so tudi zadnje nedeljo doma

zmagali, tokrat proti kranjskemu Triglavu s 3:0. V naslednjem kolu gostujejo v Ljubljani proti Iliriji.

V vzhodni conski nogometni ligi so Šmarčani ponovno zmagali z 1:0 in znova prevzeli vodstvo na lestvici. Tako so si znova izboljšali možnosti za osvojitve prvega mesta in uvrstitve v republiško ligo.

HOKEJ NA TRAVI — Gaiberčani so v nadaljevanju zvezne lige doma igrali z Mladostjo neodločno 1:1.

ROKOMET — Rokometaši Celja so tokrat z gostovanjem v Metkovičih prinesli točko. Z domačo Mehaniko so igrali neodločno 14:4. Največ golov je dosegel Pučko — 6. V naslednjem kolu igrajo doma s Splitom.

ATLETIKA — Na večjem atletskem mitingu na Reki se je ponovno izkazala Nataša Urbančič, ki je zmagala v metu kopja z 61,79 m. To je nekaj manj, kot je njen državni rekord (62,12 m). S tem rezultatom je ponovno dokazala, da je letos resnično v vrhunski formi, ki jo uvršča med najboljše metalko kopja na svetu.

V Celju je bilo kvalifikacijsko tekmovanje za atletski pokal Slovenije. Doseženi so bili začetek sezone solidni rezultati. Najboljše dosežke so dosegli: Kocuvan (200 m — 21,1 in 400 m — 47,9), Lešek (palica — 400 centimetrov) in Bezjak (kopje — 72,06 m).

V polnem teku so tudi priprave za največje atletsko tekmovanje v Celju — 4. in 5. avgusta — polfinala za atletski pokal Evrope. Sodelovale bodo ekipe ZR Nemčije, Poljske, Finske, Španije, Švice in Jugoslavije z mnogimi svetovno poznanimi atleti, rekorderji in olimpijski prvaki. Pri Kladivarju trenutno predstavlja največji problem, kje zagotoviti prenočišča za vse goste, saj so hotelske kapacitete skromne, sredi turistične sezone pa še več ali manj polno zasedene.

SPORT IZ SAVINJSKE DOLINE

Občinskega strelskega tekmovanja v Zalcu z zračno puško se je v Sempetru udeležilo 6 ekip. Vrstni red: 1. Polzela 1978 krogov, 2. Sempeter 1778, 3. Prebold 1748 krogov itd. Posamežno: 1. Korun (Polzela) 503, 2. Pinter (Prebold) 495, 3. Zupanc (Polzela) 493 krogov itd.

Telovadnica v naravi

TRIM V PREBOLDU

Edini športni objekt med prazniki so dobili v Preboldu in to telovadnico v naravi — trim stezo, ki je speljana od bazena skozi čudovit smrekov in bukov gozd v dolžini dveh kilometrov in se zaključuje ponovno ob bazenu. Steza ima 26 postaj na različnih terasah. Lep športni objekt so gradili s prostovoljnim delom učenci preboldske osnovne šole, ki so člani tamkajšnje

ga šolskega športnega društva. V stezo so dali več kot 800 ur prostovoljnega dela. Tako je prav po zaslugi njih in prizadevanja mentorja Adija Vidmajerja Prebold dobil čudovit športni objekt v naravi. S tem so še enkrat dokazali, da se da s prostovoljnim delom in malo denarja veliko narediti. Škoda, ko se to ne da tudi kje drugje.

T. VRABL

KOŠARKA

ŠTART V LIGI

Pričelo se je tekmovanje v medobčinski košarkarski ligi, ker v članski ligi letos nastopa 12 ekip v pionirski pa 9 ekip.

Rezultati članske lige I. kola: Celje — Old Boys (Laško) 43:39, Vitanje — Prebold B 59:48, Šmarje — Mozirje 59:40, Hudinja — Unior Zreče 92:42, Velenje — Laško 67:68. Pionirska liga I. kola: Laško — Sentjur 47:42, Zalec — Store 39:50, Kovinotehna — Elektra 75:31, Prebold — Mozirje 57:43.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

Prvenstveno tekmovanje v celjski nogometni podzvezi se nadaljuje brez večjih presenečenj. V 16. kolu v prvi skupini so kar štiri domače ekipe ostale praznih rok. Rezultati: Papirničar — Straža 0:6, Ljubno — Senovo 2:1, Šoštanj — Osankarica 0:3, Opekar — Vojnik 1:3, Boč — Brežice 2:3 in Celulozar — Zalec.

LESTVICA I. SKUPINE:

Brežice	16	15	1	0	59:11	31
Osankarica	15	11	2	3	49:32	24
Straža	16	10	3	3	57:21	23
Celulozar	16	9	2	5	44:33	20
Šoštanj	16	8	2	6	30:23	18
Ljubno	16	6	4	6	28:30	16
Senovo	15	7	1	7	39:36	15
Vojnik	16	5	3	8	32:40	13
Papirničar	16	4	4	8	32:40	12
Opekar	15	3	4	8	30:36	10
Boč	16	3	1	12	21:51	7
Zalec	16	0	1	15	15:74	1

Rezultati v drugi skupini: Gotovlje — Polzela 2:1, Pivovar — Ponikva 1:1, Vransko — Oplotnica 1:0.

LESTVICA II. SKUPINE:

Ponikva	8	4	2	1	26:14	10
Pivovar	8	3	4	1	20:17	10
Oplotnica	8	3	3	2	12:12	9
Polzela	7	2	4	1	16:11	8
Vransko	7	2	1	4	15:19	5
Gotovlje	8	1	2	5	8:24	4

T. TAVČAR

slovenija

avto *Automotor*

PO AVTOCUME, AKUMULATORJE IN NADOMESTNE DELE ZA TAM NA MARIBORSKO 25a CELJE

MIRKO STEBERNAK, samostojni referent za prodajo rezervnih delov vozil TAM: »Mi v naših prodajnih prostorih zastopamo celoten proizvodni program TAM, ki pa je zelo pester, glede na število tipov vozil, ki jih TAM proizvaja. Naš od-

delek pa je tako organiziran, da lahko nudimo kupcu od žarnice do ponjave. Najpomembnejše vse na eni prostori — je to, da dobijo kupci kar pač rabijo za svoje vozilo. V načrtu pa imamo tudi sodobnejše poslovanje in sicer tako, da bo lahko kupec na enem mestu dobil željeni artikel in ga tam tudi plačal. Zastopamo tudi koooperante TAM, ki proizvajajo rezervne dele za njihova vozila. Naš oddelek na Mariborski cesti je sedaj razširjen, s tem pa so omogočeni boljši pogoji dela. To pomeni, hitrejšo manipulacijo in boljši pregled nad izbiro nadomestnih delov.

PETER FAKTOR, samostojni referent oddelka za avtomobilske gume

in akumulatorje: »V naši prodajalni zastopamo predvsem domače proizvajalce. Pri gumah so to Borovo, Sava Kranj, Tiger Piro, Miloje Zakić (Obiličev). Poleg domačih proizvajalcev pa zastopamo seveda tudi tuje, predvsem iz zahoda pa tudi iz zahoda. Prizadevamo si, da bi bila izbira kar najboljša in da bi lahko ustregli vsem željam in zahtevam naših kupcev. Od akumulatorjev pa prodajamo akumulatorje Vesna. Poudariti moram predvsem to, da smo na zelo ugodnem mestu v samem Celju, smo blizu mestnega središča, blizu novega Avto salona, kar pa je v današnjem času zelo važno — imamo lep parkirni prostor za osebna in tovorna vozila, kar omogoča našim kupcem ugoden dostop z vozili.

humor

Odvetnik in politik Enrico De Nicola je bil prvi predsednik italijanske republike. Ko je ameriški predsednik Truman potoval po Evropi, se je sestal z De Nicolo v posvetovalni palači. Ob tej priložnosti je Truman omenil, da je ustava Združenih narodov doživela enaindvajset popravkov.

»Če hočemo biti natančni,« je pripomnil De Nicola, »jih je bilo dvaindvajset.«

»Zal vam moram ugovarjati,« je odgovoril Truman, »bilo jih je enaindvajset.«

Truman se je vrnil v Ameriko, preveril zadevo in videl, da ni imel prav. Takoj je poslal De Nicolu pismo, se opravičil in končal z besedami:

»Priznati moram, da bolje poznate ustavo moje dežele kot jaz.«

Angleški pisatelj Gilbert Keith Chesterton je rad pripovedoval tole zgodbi-co:

»Bil sem v Afriki na obisku pri prijatelju funkcionarju, ki so ga domačini zaradi njegove strpne politike zelo ljubili. Ob rojstvu prvega sina je sklical podrejene in jim takole objavil srečni dogodek:

»Dragi prijatelji, neskončno sem vam hvaležen, ker ste se danes zbrali v tako velikem številu! Pri veselju dogodka pa najbolj cenim to, da ste se tudi tokrat izkazali kot moji najboljši sodelavci!«

horoskop

21. marec
20. april

24. sept.
23. okt.

V prihodnjih dneh se vam bo posrečilo vse, česar se boste lotili. V službi vam bodo ponudili lepo priložnost.

Reševali boste star problem in ga vsaj delno rešili. Ne spuščajte se v kupčije. Tudi v službi raje ne ugovarjajte.

21. april
20. maj

24. okt.
22. nov.

Našli boste izgubljeno. Čaka vas veliko dela in krajše potovanje. Srečali boste osebo, ki vam bo lahko pomagala.

Ce ne boste tvegali, ne boste zmagali. Finančno vam dobro kaže, v ljubezni pa ne. Novica vas bo močno razveselila.

21. maj
21. junij

23. nov.
21. dec.

Nekomu ste storili krivico, ki bi jo morali čimprej popraviti. Neka službena zadeva vam bo delala velike preglavice.

Za svoje slabo počutje boste krivi sami. Poskušajte se manj ukvarjati s seboj. V nedeljo se boste lepo zabavali.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

V soboto boste imeli pogovor, od katerega bo marsikaj odvisno. Predvsem ne pustite v tem, kar se vam zdi prav.

Načrt, ki ga imate, je dober in ga boste tudi uresničili. Ne bodite pa preveč sebični, da ne bi nekoga prizadeli.

23. julij
23. avgust

21. jan.
18. febr.

Uspeh vam bo stopil v glavo, kar pa ni dobro. Morali boste trezno premisliti o svojem pocičaju. Poslušajte partnerja.

Otresli se boste skrbi in dokazali, da ste lahko domiselni in ustvarjalni. Partner bo terjal malo več pozornosti.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

Naredili boste veselje osebi, ki vam je blizu. Denarni izdatki vas naj ne skrbiijo. Ves trud vam bodo dobro plačali.

V poklicu se vam odpirajo nove možnosti, ki jih izkoristite. Ob koncu tedna vas bo po nepotrebnem bolela glava.

AVTO SALON JE ODPRT — AVTOMOBILI

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

32

avto

Automotor
CELJE

»K vam sem prišla, sem rekel in šel do gorice proti njej.

»Kar noter stopite,« mi je rekla in spet stopila pred mano v hišo in mi odprla vrata.

V sobi je bilo toplo. Marinič je ležal na postelji. Skušal se je nasmehnuti in mi je vnaprej ponudil roko. Mnogo več domačnosti je bilo na njem kakor prej.

Sedel sem na stol, ki mi ga je žena pristavila k postelji.

»Lepo je, da ste prišli,« je dejal Marinič. »Spovedati se bom moral enkrat.«

»Ali je res, da pojdete iz Lendave?« me je vprašala Martiničeva mati.

»Da,« sem dejal. »Res je, zato sem prišel. Bi pustili fanta, da bi mi pomagal seliti?«

»Seveda. Kje pa je Ferdi, stara,« je dejal Marinič in se zganil.

Nisem vedel, ali bi povedal vzrok svoje prošnje. Pa sem le.

»Zdaj jaz grem, pa bi ne mogel vaši prošnji glede pogreba ugoditi. Fant naj zasluži, saj vam pride denar kadarkoli prav.

Ferdičjevo delo sem plačal že vnaprej.

Spočit sem se počasi vračal v dolino. Torej, selitev je v redu.

Drugega jutra je Kiraly zgodaj stal na jaroškem dvorišču. Težka, rjava konja sta pobešala glavni in se prestopala. Jerebičevi so hodili prešerno po dvorišču. Madžar je sedel med lestvami na vozu in kadil iz dolge pipe. Pljunil je skozi kline v blato, si s palcem obrisal ustnice, nato je vtaknil vec po košatimi brki med zobe. Gledal je po jaroškem dvorišču in molčal.

Prišel sem od maše. Kiraly se je odkril.

»No, gospod kaplan, pojdeva?«

»Ste sami?« Zaskrbelo me je, če Ferdija ne bo.

Kiraly je privezal vajeti za ročnico, vtaknil bil pri komatu za železo in šel z dolgimi koraki za menoj. Ne vem, ali je Madžar slutil, da je ves faroj kot sršenovo gnezdo. Stopal je za menoj samozavestno in se ni brigal za nikogar.

»Bomo vse naenkrat odpeljali?« je vprašal trdo.

V sobi se je razgledal po pohištvo, ki je bilo že zvezano in pripravljeno za pot. Gledal ga je in otipaval.

»Bo šlo enkrat,« je dejal. Ponudil sem mu kozarček

žganja. Držal ga je v roki in me gledal.

»Kaj pa dekan pravi,« mi je zašepetal in pomežiknil. Nasmehnil sem se njegovi hudomušnosti.

Zamahnil je z roko in zgrabil umivalnik. Ko je hotel odpreti vrata, se je ustavil.

»Človeka je treba, da mi bo pomagal odnesti omaro.«

»Moral bi že priti,« sem dejal.

Stopal sem za njim na dvorišče. Pogledal sem v hrib, odkoder je šla pot proti gradu. Gori v gozdu sem za drevesom opazil Ferdija. Nos je rinit iz za debla. Nisem vedel, ali bi se smejal ali bi bil nejevoljen.

»Pojdi, Ferdi, pojdi,« sem mu mahal z roko v hrib.

Ferdi je boječe stopil iz za debla in počasi šel na pot. Velik je bil, prevelik za svoja leta. Kratek predpasnik mu je segal do kolen. Na glavo je imel poveznjen star klobuk. Počasi se je priplazil na dvorišče. Madžar je vpil na njega, kakor da bi mu Ferdi bil hlapec. Ošteval ga je. Bal sem se, da mi bo zbežal.

Nato sta se oprijela dela. Kmalu je bilo vse naloženo. Povezovala sta pohištvo na voz. Stal sem spodaj in držal kletko z verico.

»Kam bomo dali tole?« sem vprašal Kiralyja, ki je privezoval vrv na lestev. Nič mi ni odgovoril. Obrisal si je s predpasnikom pot s čela. Pogledal je kletko, nato voz.

»Ferdij bo držal,« je odločil. »Stopi na voz,« je zapovedal fantu, ki se je skrival nekje zadaj. Ferdi je počasi zlezal na voz. Poiskal si je mesto in sedel.

Kiraly mi je vzel kletko iz rok in jo dal fantu, ki jo je prijel in si jo dal v naročje. Potegnil je bič iz koma, pljunil v roko, odvezal vajeti in vrgel križ čez konje.

Voz se je zganil in odropotal z dvorišča. Tako, zbogom Lendava!

Stal sem in gledal za vozom, ki se je pozibaval s pohištvo. Ferdi je sedel na vrhu, se z eno roko držal za omaro, z drugo pa je držal kletko.

Zadnjikrat sem šel v svojo sobo. Po golih stenah so visele pretrgane pajčevine. V kotu pri oknu je bil kup zmečkanega papirja. Okna so bila prazna in odprta. Zdelo se mi je, da mi je vendar težko, ko zapušcam ta kraj, čeprav sem preživel tu malo lepših, a mnogo težkih ur.

Zaklenil sem vrata. Vzel sem ključ iz ključavnice in ga nesel dekanu.

Dekan me je čakal v pisarni. Ko sem vstopil, se je takoj dvignil.

IZ PROGRAMA ZASTAVA-FIAT IN CIMOS

med štirimi očmi

FANT BI RAD VEČ

Ze tri leta hodim s fantom, ki je po poklicu obrtnik. Ima svojo obrt in dobro zasluži. Jaz pa končujem srednjo šolo in imam namen študirati naprej. Tu pa sem pri jedru problemov, ki že nekaj časa postavljajo pregrado med fanta in mene. On je namreč mnenja, da se študirati ne »splašča«, zato me sili, da se po končani šoli poročiva. Jaz pa mislim drugače, preprosto, rada bi študirala naprej, ni mi pa jasno, kako bi to vskladila. Celo vedno bolj sem prepričana, da bi ob moji eventualni odločitvi za študij najlne vezi popustile. Ne morem reči, da mi je več do študija kot do fanta, vendar preprosto čutim, da bi moja odločitev prinesla nekaj, kar ne bi bilo dobro za oba. Kako naj se odločim, kaj svetujete?

DARINKA

Draga Darinka, odločitev bo še vedno

ostala vaša, ker nihče od svetovalcev ne more svetovati tako, da bi se odločil namesto vas. Poskušala bom situacijo malo razložiti, odločitev pa prepuščam vam.

Premalo ste povedali o lastnostih svojega fanta in tudi o njegovi inteligenci, ki je lahko velika tudi brez ustreznih šol. Da vam fant brani nadaljevati študij, pomeni, da se boji, da bi vas izgubil, čeprav je v vašo ljubezen še tako prepričan. To je podzavestni strah, ki je v njem, to je bojazen, ki tli v njegovem srcu in se je brani tako, da vam preprečuje nadaljnji študij. Njegova bodočnost je negotova, saj ne ve, kaj bi mu vaš študij prinesel.

Pa vi? Ali boste po končanem študiju svoje življenje še usmerili v skupen korak z njim? Ni tudi vas samih strah pred neznanim? Pred tem, da se vajina ljubezen lahko ohladi, čeprav zdaj kujeta skupne načrte, ki imajo za cilj bližnjo poroko? Temejlito še premislite, predno se odločite. Za vaše življenje gre in srečno življenje bodočega sodruga. Dajte na tehtnico vaše želje, ambicije in fantove zahteve, ki so usmerjene v druge vode kot pa va-

še. Odločitev ni lahka in toliko bolj odgovorna, ker ne gre samo za vas.

MOJA MUCKA

Kam naj pišem, da bi mi vedeli svetovati, kako naj naredim ob teje stvari? Imam mucko, dobil sem jo na deželi od sorodnikov in proti želji staršev sem jo prinesel domov. Majhna je in silno otročja. Doma pleza po zavesah in gre na živce mami, ki ima rada pospravljeno stanovanje. Mucka pa ga vsega razmeče. Zda mi je mama dejala takole — ali grem od hiše jaz ali pa macka. No, pa smo tam! Kaj naj naredim, ko pa imam mucko tako rad?

Matej

Dragi Matej,

kaj mame pa nimaš rad? Če je odločitev tako avtoritativna, potem že moraš ukrepati tako, da mama ne bo ušla, se ti ne zdi? Ali pa če se odločiš tako, da ti bo mucka brala, kuhala in dala poljubček za lahko noč. Odločitev je tvoja reč, mislim pa, da bi jaz na tvojemu mestu mucko oddala sosedu, ki nima tako stroge mame. Pa zato nič slabega ne misli o njej, ker ti ne dela nobene krivice, le red bi rada ohranila.

Nataša

»METKA«

Tekstilna tovarna in konfekcija
CELJE,

razglašča
prosto delovno mesto

TRGOVSKEGA ZASTOPNIKA

potnika za območje SR Slovenije

Pogoji: srednja strokovna izobrazba, oz. izobrazba trgovske stroke z nekajletno prakso v tekstilni industriji in delom na enakem ali podobnem delovnem mestu.

Prednost imajo kandidati s stanovanjem na območju občine Celje in lastnim osebnim vozilom. Ponudbe sprejema splošno-kadrovski sektor podjetja v roku 15 dni od dneva objave tega razglašča.

KOMUNALNO OBRTHI CENTER

TOZD Komunala
VELENJE, Koroška 46

razširja dejavnost nizkih gradenj in vabi k sodelovanju

GRADBENE DELOVODJE

za nizke gradnje

Iščimo soliden osebni dohodek in samska stanovanja, kasneje tudi družinska.

Od kandidatov pričakujemo ustrezno strokovno izobrazbo in nekaj let prakse pri vodenju dela na nizkih gradnjah.

VARNO ČEZ CESTO

Iščemo ulični lokal na področju Slovenije za otvoritev prodajalne alkoholnih in brezalkoholnih pijač.

Plačamo solidno najemnino, lastniku lokala pa možnost zaposlitve kot poslovođa.

Pošljite ponudbe na naslov:

»VINOPRODUKT« — Zagreb, Vodnikova 12

KINO

UNION: 10. 5. še španski barvni film »Zakaj ubijaš, fant?«

od 11. do 15. 5. francoski barvni film »Prokleta Marija«

METROPOL: 10. 5. še italijansko-ameriški barvni film »Trije dolarji sejejo smrt«; od 11. do 14. 5. ameriško-italijanski barvni film »Trdo kožec«

DOM: do 11. 5. ameriški barvni film »Trije malopridneži«

od 12. do 14. 5. ameriški barvni film »Custer z zahod«; od 15. do 17. 5. jugoslovanski film »V gori raste zelen bora«

SLG

Cetrtek, 10. 5. ob 18. uri — Sofokles: »Antigona« za abonma Kosjansko, sofinancer predstave je Tkanina Celje.

Petek, 11. 5. ob 15.30 »Antigona« za V. mladinski abonma in izven.

Sobota, 12. 5. ob 20. uri — Moliere: »Improvizacija v Versaillesu in »Skapinove zvižde« — gostovanje Drame SNG iz Ljubljane. Vstopnice so v prodaji.

Nedelja, 13. 5. ob 20. uri — Miloš Mikeln: »Stalinovi zdravniki« — gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani.

Torek, 17. 5. ob 17. uri — Gondrowitch: »Ivona, princesa Burgundij«, komedija, za abonma upokojencev in izven.

Sreda, 16. 5. ob 20. uri »Antigona« — gostovanje v Velenju.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 65 parov, od teh: Milan Zerjav in Vida Centrih, oba iz Stor; Franc Cerovšek, Podovnik in Ivana Vrečko, Grobelno; František Macuň, Podgorje pod Cerinom in Silva Ekart, Ljubljana; Ivan Pilko, Trnovlje in Darinka Kopriva, Celje; Marjan Mulec, Pročanska vas in Olga Jazbinšek, Celje; Ludvik Bevc, Zagorje in Nadja Vodeb, Gorica pri Slivnici; Anton Senica, Hrušovec in Zofka Brilej, Hrušovec; Danilo Hojnik, Kompolje in Marija Golež, Zatrej; Slavko Brumec in Marjan Arlič, oba iz Celje; Jožef Zajc, Tovsto in Majda Pohajar, Globočje; Jože Kacelnik, Maribor in Stanislava Stemenšek, Celje; Marjan Maček, Babno in Irena Pristovnik, Stora; Hubert Golob in Nada Osolnik, oba iz Celje; Jakob Kranjc, Strmec in Irena Pogorelec, Novake; Janez Kovačič in Marija Čož, Ljubljana; Majda Pohajar, Globočje; Jožef Uršič Celje; Zlatko Bračun, Babno brdo in Františka Mu-

lej, Trnovec pri Dramljah; Edvard Jazbinšek in Danica Leber, oba iz Celje; Korenjak, Ljubljana in Marija Arko, Nova vas; Zvonko Kokalj, Selo pri Ivanu in Krašovec in Nevenka Zore, oba Ladišlavlje, Celje; Karel iz Celje; Jožef Fideršek in Miroslava Sešerko, oba iz Celje.

SENTJUR PRI CELJU

Franc Ocvirk, 24. kovač, Črnolica in Hedvika Lah, 18 delavka, Krivica; Ivan Zveglar, 32. delavec in Marija Novak, 26. delavka, oba iz Primoža; Vladimir Arsenšek, 24. ki učav. ničar, Bukovje in Silva Romih, 20. trg. pomočnica Turno; Marjan Radman, 25. avtomobanik, Ljubljana in Ana Pušnik, 20. kuharica, Ljubljana; Vilhelm Pervec, 31. delavec, Sentvid in Bernarda Oprešnik, 26. poljedelka Črnolica;

Ljubljana in Valčka Tovornik, 23. uslužbenka, Vodice; Karel Guček, 23. delavec Vodice in Terezija Bobek, 21. delavka, Brdo; Martin Perčič, 24. kmetovalec, Planinska vas in Rozalija Planko, 15. poljedelka, Planinski vrh; Jože Lavrič, 30. trg. pomočnik, Retje in Darinka

Drame, 24. natakarica, Hrušovec; Jožef Kolman, 31. kmetovalec, Loke pri Planini in Angela Racman, 24. poljedelka, Marijina vas; Stefan Gajšek, 37. skladiščnik, Ponikva in Čvetka Klančar, 23. delavka, Ponikva; Jakob Trbovc, 21. mesar in Danica Belak, 21. delavka, oba iz Svetelke; Jožef Zver, 26. vodovodni inštalater, Renkovec in Marija Kopriva, 19. delavka, Dobropolje.

SMARJE PRI JELŠAH

Ivan Horvat, Pristava pri Metinju in Marija Lah, Globoko; Jožef Klček, Hraštje in Jožef Stojan, Preloge.

ROJSTVA

CELJE
60 dečkov in 48 deklic
SENTJUR PRI CELJU
2 dečka in 2 deklici

SMRTI

CELJE
Neža Sket, 65. Zg. Sočovo; Kristina Vesovnik, 71. Celje;

Terezija Obronec, 73. Nova Dobrova pri Zrečah; Jakob Pečnik, 80. Okonja; Jožef Kunc, 88. Vransko; Franc Zafran, 83. Brez pri Laškem; Angela Skamen, 72. Celje; Rudolf Lorber, Socka; Jože Polak, 63. Zebnik; 30. Podsmihel; Marija Plis, 84. Martin Borovnik, 72. Plesivec; Karel Jančič, 50. Hrušovec; Leopold Gradič, 12. Dramlje; Rihard Stanič, 48. Celje; Tomaž Skolnik, 31. Polzela.

SENTJUR PRI CELJU

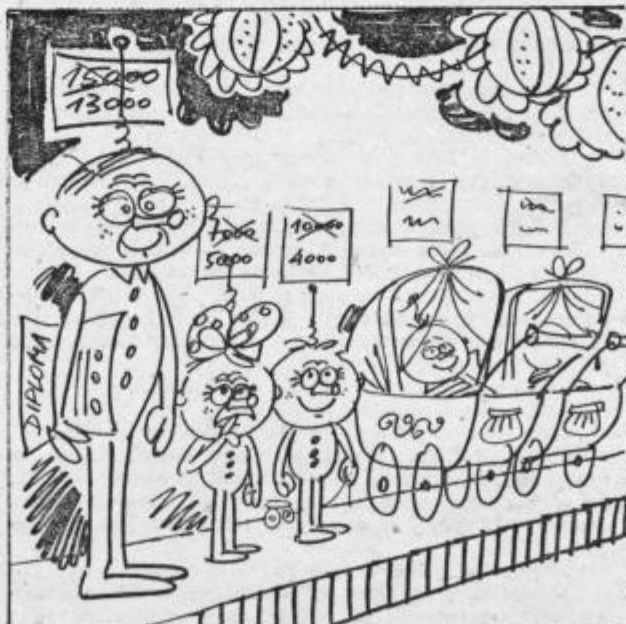
Elizabeta Mastnak, 82. upokojenka, Bukovje; Jožef Mastnak, 62. kmetovalec, Hrušovec in Antonija Salej, 93. upokojenka, Sentjur

SMARJE PRI JELŠAH

Franciška Stravs roj Reberšak, 78. Vračje; Marija Jager, roj. Drame, 89. Zibika; Marija Huzar, roj. Sneh 84. Vomarje; Marija Stumberger, roj. Kozar 41. Zatrej; Ludovik Brečko, 32. Grobelce; Emil Samec, 32. Mač Rodne; Marija Dimtrovič, roj. Lapsna, 80. Zagaj Perpetna Zorko, roj. Kostevc, 76. Gorjane; Ana Jagodič, 74. Brezje pri Podplatu; Vladimir Cverin, 24. Tekacevo; Anton Založnik, 73. Orehyec.

SKOK NA MARS

PIŠE IN RIŠE
MARJAN BREGAJ

17. Predaleč bi nas pripeljalo, dragi bralci, če bi hoteli opisati vse čudovite pogruntavščine, ki so se ponujale na oddelku za rekreacijo te imenitne veleblagovnice! Tudi Paradižnikova dva se nista dije zadrževala tu, saj je bilo treba na svečano podelitev doktorske diplome!

Vendar! Naravnost iz trgovine pa le ni šlo. Klaro je potegnili še na otroški oddelek.

Nismo vam še povedali, kako vroče si je Klara vselej želela srčkanega otročička. In zdaj je bila pred pultom, kjer so prodajali prave, žive otroke. Umetno gojene

Da! Kdaj že so na Marsu minili časi, ko so zaskrbljeni starši ugrabili: bo punčka ali fantek? Bo črn ali blond? In se mučile sojenice ob zibelci: bo priden, pošten — ali bo dolgočasen?

Ne, teh problemov na Marsu danes ni več. Na otroški oddelku veleblagovnice stopiš pa izbereš: fantka, punčko, večjega ... ali pa kar že takšnega s fakultetno odsluženo vojaščino! Seveda: pridni so dražji, poredni nejši!

Tu, vidite, se je ustavila Klara in veliko truda je s Paradižnika, da jo je odvrnil od namere kupiti Marsovo

IZ ČOLNA V SMRT

Vinko Meh iz Rečice ob Paki je hotel prepejati ženo, 72, preko Savinje v Letušu, da bi lahko na nasprotni strani, kjer imata njivo, posadila krompir. Peljala sta se v manjšem čolnu, ki se je sredi Savinje prevrnil. Mehova sta se nekaj časa držala za roki, da bi se rešila. Ko sta hotela do brega preplavati, je Ivanko odneslo proti Podvinskemu jezu, kjer so jo kasneje gasilci našli mrtvo. Vinko Meh se je rešil. Nesreča vsekakor opozarja, da je treba pri prevozu z neustreznimi čolni, zlasti če gre za starejše osebe, biti izredno previden.

PRI KRESU OB ROKO

V prazničnih dneh so po hribovih zagoreli kresovi. Eden izmed takšnih, in to v Saleku pri Velenju, se je tragično končal. Otrokom, ki so kurili kres, se je zvečer pridružil 57-letni Gabrijel Založnik iz Skal. S seboj je prinesel razstrelivo, za katerega komisija še ni ugotovila, kje ga je dobil. Založnik je prižgal zažgalno vrvič, ki je kmalu zatem eksplodirala tako močno, da so mu morali v bolnišnici amputirati roko v rami.

KDO POŽIGA?

V zadnjem času so na področju žalske občine beležili več požarov, ki so izbruhnili na gospodarskih poslopih in kozoletih. Do požarov je vedno prihajalo ponoči približno ob istem času in med ljudmi se je začelo širiti, da nekdo namenoma požiga. To so delavci UJV Celje demantirali, saj so razen pri enem požaru pri vseh

ostalih odkrili vzrok.

Zadnje tri požare so zažigali v Migojnicah, v Podlogu in v Zalcu. V Migojnicah je zgorelo gospodarsko poslopje Antona Holobarja, škode je za 60 tisoč din, vzrok požara pa samovžig stelje, kjer je bilo najdeno tudi gorilščice.

V Podlogu je sin Vide Hladin odnesel ogenj na

gospodarsko poslopje, kjer je izbruhnil požar. V ognju je umrl tudi otrok. Škode je za 20 tisoč din.

V Zalcu je zgorelo kozolet nasproti pokopališča, last Franca Zganka. Škode je za 40 tisoč din. Edino pri tem požaru niso našli vzroka, ampak gre verjetno za neznanega storilca, ki je podtaknil ogenj.

MALOMARNOST IN POŽAR

V soboto je prišlo v Bukovčaku pri Celju do enega večjih požarov v zadnjem času na širšem celjskem področju. Nekaj pred dvanajsto uro je začelo goreti na odlagališču smeti, zaradi vetra pa se je ogenj razširil na bližnji gozd in zajel površino 20 ha mešanega gozda.

Samo hitri intervenciji gasilcev in vojakov se lahko zahvalimo, da ni prišlo do prave katastrofe. Komisija je ugotovila,

da je odlagališče smeti, s katerim upravljajo Javne naprave, varnostno neprimerno urejene. Tako ni v bližini dovolj hidrantov in potreben bi bil tudi večji varnostni pas. Zažiganje smeti je nevarno in tako je prišlo do nesreče, ki pa se je na srečo še sorazmerno blago končala. Vsekakor pa bodo morale Javne naprave v prihodnje zagotoviti vse varnostne predpise, zlasti še, ker so v bližini pomembni objekti.

PREKRATKA RAZDALJA

ANTON GLOJNARIČ, 25, iz Celja, se je pravilno ustavil na levi polovici desnega vozišča z namenom, da zavije proti hotelu Merx. Za njim je v prekratki varnostni razdalji pripeljal voznik tovornjaka JANISLAV GRADISNIK, 23, iz Zadobrove, ki je Glojnarčev avtomobil opazil prepozno in se kljub zaviranju zaletel vanj. Osební avto se je po trčenju prevrnil na bok, pri čemer sta se poškodovala sopotnika STANKO SMOLE iz Cerovca in STANKO HAJSINGER iz Celja. Škode je za 10.000 dinarjev.

prometne nesreče

SMRT

TRAKTORISTA

JOŽE PUSOVNIK, 38, iz Vranskega, je zapeljal s traktorjem na železniški prehod pri Grušovljah. V tem trenutku je pripeljal iz Celja potniški vlak, katerega strojevodja, FRANC BOZOVICNIK, je sicer močno zaviral in opozarjal traktorista z zvočnimi signali, vendar je lokomotiva kljub temu zadela traktor in ga potiskala 200 metrov pred seboj. Jože Pusovnik je bil takoj mrtav, skupna materialna škoda pa znaša 55.000 dinarjev.

SMRT PEŠCA

VLADO HREN, 25, iz Lamberga, je vozil z osebnim avtomobilom iz Arje vasi proti Velenju. V Saleku je nenadoma prečkal cesto 60-letni FRANC GOLCAR iz Zaleka, ki ga je Hren zadel in pri tem tako hudo poškodoval, da je na kraju nesreče umrl. Škode na vozilu je za 2.000 din.

SMRT NA MOSTU

DANIJEL STUKLEK, 23, iz Celja je pripeljal s tovornim avtomobilom na Mirenski most pri Dolenjem Boštjanu. Stuklek je zapeljal na most, čeprav bi moral odstopiti prednost vozniku tovornjaka, ki je pripeljal iz

nasprotni smeri. Na sredini mostu sta čelno trčila in karoserija je Stukleku stisnila prsni kos, tako da je po nekaj minutah umrl. Škode na vozilih je za 10 starih milijonov.

AVTOBUS ZAPELJAL S CESTE

AVGUSTIN SLUKAN 37, iz Krapine, je vozil iz Krapine proti Celju. V Kamjaku pri Rogatcu se je srečeval z voznikom tovornega avtomobila Stanislavom Petkom, 26, iz Rogatca, ki je vozil steklenice, zložene po paletah. Pri srečanju je nekaj zabojev padlo s tovornjaka in razbilo vetrobransko steklo avtobusa. Voznik avtobusa se je zmedel in zapeljal v levo po 5 metrov globokem nasipu, kjer je obstal na levem boku. V ambulantni v Straži so nudili pomoč 25 ranjenim potnikom, nato pa so jih 12 odpeljali v celjsko bolnišnico. Skupna materialna škoda znaša 250.500 dinarjev.

NEPREVIDNO JE PREČKALA CESTO

KAREL ZUPAN, 35, iz Velenja, je pripeljal na most v Sentjurju, ko je nenadoma z leve strani prečkala cesto 43-letna HERMINA SOVINEK iz Sentjurja. Voznik jo je zadel s prednjim blatnikom in Sovinekovo je vrglo na pokrov avtomobila, nato pa je padla na cesto.

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob 8.10 s poročili; 8.20 dopoldanska srečanja; 8.50 — poročni zapisi. Zaključek ob 9. uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob 16.00 s poročili; 16.05 — naši poslušalci čestitajo iz pozdravljanja; 16.40 — zabavni glasbo; 17.00 — kronika; 17.15 — glasbeni film; 17.45 — zaključek ob 18. uri.

Cetrtrek, 10. maja: 8.50 — Pod Krmiljo goru; 17.30 — Aktualno v študiju; 17.45 — zabavni film.

Pretek, 11. maja: Med dopoldanskimi srečanja — Staša Gorenšek: močni kotiček; 8.50 — Po laški poti; 17.30 — Turistična oddaja; 17.45 — Za ljubitelje petja.

Sobota, 12. maja: 8.50 — Celjski odmevi; 17.30 — Za prijeten konec tedna.

Nedelja, 13. maja: 10.30 — Napoved časa in sporeda; poročila; 10.35 — Predstavljamo vam (Si); 11.00 — Rog. Slatina; 11.00 — Pogovor s poslušalci; 11.20 — Obvestila; 11.35 — Zabavni glasbo; 11.50 — Naši poslušalci čestitajo iz pozdravljanja; 12.45 — Literarni oddaja — Drago Kumer; Glasbeni razvednice; 13.30 — 60 minut za razvedrilo; 14.30 — Zaključek oddaje.

Ponedeljek, 14. maja: 8.50 — Krmiljo goru; 17.30 — Torkova reportaža; 17.45 — Domači ansambli.

Torek, 15. maja: 8.50 — Po Savinjski dolini; 17.30 — Torkova reportaža; 17.45 — Domači ansambli.

Sreda, 16. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Četrtek, 17. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Petek, 18. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Sobota, 19. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Nedelja, 20. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Ponedeljek, 21. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Torek, 22. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Sreda, 23. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Četrtek, 24. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

Petek, 25. maja: 8.50 — Življenje ob Paki; 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva naše glasbe.

20.00 Naj narodi pojo — 6. oddaja; 20.30 »Top-pops 13«; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačin.

SOBOTA, 12. MAJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Stane Uršič: Meliorirane planine prinašajo večjo prirejo žitve; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam; 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.20 Gremo v kino; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Mihe Dovžana; 20.00 Spoznavajmo svet in domovino; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 13. MAJA: Radijska igra za otroke — Marjan Marinc: »Znešnjava pa takav; 9.05 Srečanje v studiju 14; 10.25 Pesni boja in dela; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo iz pozdravljanja — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.30 Humoreska tega tedna — J. Farrell: Dobrotnik človeštva; 15.05 Radijska igra — Aleksander Marodič: Ministrant; 15.53 Glasbena medigra; 16.00—18.03 Nedeljsko športno popoldne; 18.03 Radijski radar; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Zaplešite z nami.

PONEDELJEK, 14. MAJA: Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljic in zgod; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Franc Skledar: Zaka! sladkorna pesa v vzhodni Sloveniji ni konkurenčna koruzi; 12.40 S tujimi pihačinami godbami; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Amaterski zbori pojo; 16.00 »Vrtljake«; 18.35 »Interni« 489; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Rudia Mohorka; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazzja.

TOREK, 15. MAJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Marjan Hladnik: Melioracije iz črpanih gozdov na breškem območju; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popolninski simfončni koncert; 18.15 V torku na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Prodajalna melodij; 22.15 Popevke se vrstijo.

SREDA, 16. MAJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.45 Glasbeni spomini; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jurij Kumer: Razvojne faze spreminjanja starih kmetij v nova gospodarstva; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši

poslušalci čestitajo iz pozdravljanja; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana na zagrebškem Bisenalu 1973; 22.15 S festivalov jazzja.

CETRTREK, 17. MAJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Vukadin Šišaković: Varstvo vinske trte proti gozdni gnobi; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 »Miladina poje«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Jožeta Kampača; 20.00 Cetrtkov večer domačih pesmi in napovedi; 22.15 Simfonični orkester RTV Ljubljana s deli sodobnih poljskih skladateljev.

TV spored

Televisijski spored od 13. 5. do 19. 5. 1973.

Nedelja, 13. 5. 8.50 Madžarski TV pregled (Po-horje, Plešivec) (Bg)

9.40 Po domače z ansambliom J. Burnika (Lj)

10.10 Kmetijski oddaja (Sa)

10.35 Mosaik (Lj)

11.00 Otroška matineja: Z nasmehom na pot, Junaki cirkuske arene (Lj)

11.50 Naše malo misto (Zg)

12.40 Delavski amandmaji (Lj)

13.15 TV kašipot (Lj)

Nedeljsko popoldne (Po domače z ansambliom Toneta Zagarja, Sport, Za konec tedna) (Lj)

18.15 Poročila (Lj)

18.20 Velike bitke II. svetovne vojne: Bitka za Atlantik (Lj)

19.45 Barvna risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)

20.50 Sport v karikaturi (Bg)

20.50 Serijski film (Bg)

21.20 Film tedna (Bg)

Torek, 15. 5. 9.35 TV v soli (Zg)

10.40 Ruščina (Zg)

11.00 TV v soli (do 11.30) (Bg)

14.45 TV v soli — ponovitev (Zg)

15.35 Ruščina — ponovitev (Zg)

15.55 TV vrtec (Zg)

16.10 TV v soli — ponovitev (Bg)

17.15 Delavski amandmaji (Lj)

17.45 E. Peroci: Vaniljev sadoled (Ljubljana)

18.00 Risanka v barvah (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Torkov večer: Marc Ogeret (Ljubljana)

18.55 Mosaik (Lj)

19.00 Zdravstvena oddaja (Lj)

19.20 Mesta: Varaždin (Lj)

19.45 Risanka — barvna (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)

20.30 Mi med seboj (Lj)

20.30 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanje (Ljubljana)

22.20 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec: 17.40 Poročila (Zg)

17.45 Serijski film (Zg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Reportaža (Bg)

19.00 Risanka (Bg)

19.15 Zabavna glasba (Bg)

19.45 Prop. oddaja (Zg)

20.03 TV dnevnik (Sa)

20.30 Brechtovi soneti (Bg)

21.30 Zabavna glasba (Bg)

21.50 Odprta univerza (Bg)

22.20 Resna glasba (Bg)

22.50 24 ur (Bg)

Cetrtrek, 17. 5. 9.35 TV v soli (Zg)

10.45 Nemščina (Zg)

11.00 Francosčina (do 11.30) (Bg)

14.45 TV v soli — ponovitev (Zg)

15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)

15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)

19.05 Cikcak (Lj)

19.15 Solun: Nogomet Milan — Leeds — prenos EVR v odmoru ob 20.00 TV dnevnik

20.00 3-2-1 in TV barometer (Lj)

20.10 Četovečerni film: Bomba, ameriški film (Zg)

22.20 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec: 17.40 Poročila (Zg)

17.45 Serijski film (Zg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Reportaža (Bg)

19.00 Risanka (Bg)

19.15 Zabavna glasba (Bg)

19.45 Prop. oddaja (Zg)

20.03 TV dnevnik (Sa)

20.30 Brechtovi soneti (Bg)

21.30 Zabavna glasba (Bg)

21.50 Odprta univerza (Bg)

22.20 Resna glasba (Bg)

22.50 24 ur (Bg)

Cetrtrek, 17. 5. 9.35 TV v soli (Zg)

10.45 Nemščina (Zg)

11.00 Francosčina (do 11.30) (Bg)

14.45 TV v soli — ponovitev (Zg)

15.40 Angleščina — ponovitev (Bg)

15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)

16.10 Francosčina — ponovitev (Beograd)

16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Plešivec) (do 17.05) (Bg)

17.45 Otroški spored (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Tišina na vrsti je nemi film (Ljubljana)

18.55 Neznani leteči predmeti — serijski barvni film (Lj)

19.45 Risanka v barvah (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)

20.30 Lice ob lice — barvna oddaja (Beograd)

21.20 Junaki cirkuske arene (Lj)

21.50 Serif v New Yorku — serijski barvni film (Lj)

22.40 TV kašipot (Lj)

23.00 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec: 18.00 Kronika (Zg)

18.15 Otroški spored (Sa)

19.15 TV kabaret (Bg)

19.45 Prop. oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Sa)

20.30 TV drama (Bg)

21.30 Filmski avtorji in igralci (Bg)

22.00 Glasbena oddaja (Bg)

22.45 24 ur (Bg)

VINJEN STROJEVODJA

JOŽE RUTAR, iz Brežic, je pripeljal na železniški prehod na Lipo pri Štorah. Iz Štor je pripeljal z dieselsko lokomotivo po industrijskem tiru FRANC CAVS iz Štor, ki je zadel v osebni avtomobil, katerega je zbil v podpornik zapornice. Škode na vozilu je za 17.000 dinarjev, alko-test, s katerim so preizkusili strojevodjo Cava, pa je pozelenel v celoti.

PRIPOROČA

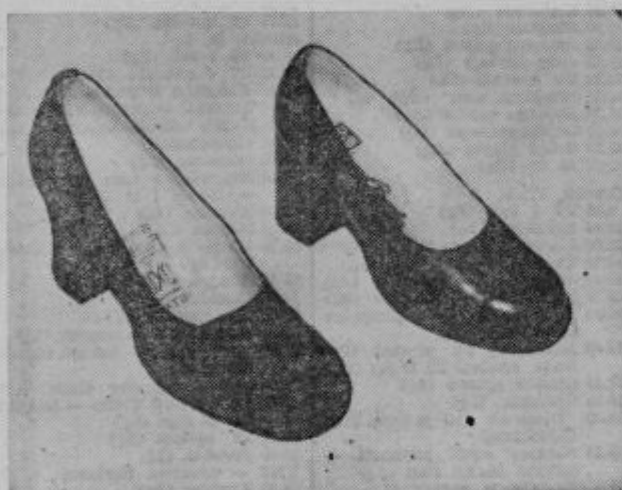
VELEBLAGOVNICA **T**

OTROŠKE SANDALE: cena 122,20 din in 156,70 din

OBUTEV CICIBAN: cena 130,00 din, 143,00 din in 124,00 din

ZENSKI ČEVLJI: cena 174,30 din in 224,20 din

MOŠKE SANDALE: cena 317,50 din

MOŠKI ČEVLJI: cena 326,90 din

MOŠKE SANDALE: cena 177,75 din

ZENSKA TORBICA: cena 165,00 din, barva roza

ZENSKA TORBICA: cena 185,00 din, barva rumena

ZENSKA TORBICA: cena 133,50 din, barva modra in bel

ZENSKA SANDALE: cena 242,90 din in 221,35 din

ZENSKI NATIKAČI: cena 213,65 din

mali oglasi

PRODAM

850, dobro ohranjen, prodam. Cesta na grad 10 Celje.

POHISTVO za dnevno sobo prodam. Urančič, Dečkova 17 Celje, telefon 47-015.

INVENTAR moškega in ženskega frizerskega salona prodam zaradi upokojitve. Petrovič — Požarnik, Rožica Slatina 29.

850 šport kupe, prevoznik 37.000 km, prodam. Zvezna Jožica Sentjur pri Celju.

MOTOR za Fiat 1100 — ima generalno — in razne delne prodam. Oprešnik Franc, Trnovlje 100, Škofja vas.

RAVO, težko, vozno, pšenično, pet mesecev brejo letnega teleta, prodam. Jančič, Bukovčak 9 Maribor.

RAMSKE muce prodam. Dervišek Andrej, Na rebr 5.

WED T.12, tri brzine, dobro ohranjen, prodam. Zvezna, Dečkova 50.

POSOBNO stanovanje z garažo in vrtom prodam v Slovenskih Konjicah. Strnad, Mariborska 80 Celje.

SENO montažno garažo in stebre za brajde prodam. Lopata 24 Celje.

CELO z zgrajeno prvo ploščo v Mozirju prodam. Vprašajte pri Lukše Lojze, Mozirje št. 36.

MODELNO okno novo 140 x 120 in rabljeno strešno opeko prodam. Brečko Trmarje.

ANISO obrt z vpeljanimi izdelki kovinske smeri prodam. Ponudbe pod »Excelsior« skiskalnica 20 ta.

STAVA 850 letnik 1971, radno lepo ohranjen, prodam. Ing. Aleš Ljubljana 95 KIC Celje.

POHISTVO za dnevno sobo prodam. Pernat, Mariborska 79 Celje.

80 z nekaj zemlje prijetno za vikend prodam. Vredbe pri Novakovi, Trnovlje 19, Sentjur (Mlin).

RAMBOLIRANEGA snod, letnik 1966, prodam. Sentjur, telefon 47-015.

CELE 2 km od Rimskih Toplic prodam. Ponudbe pod p. p. 14 Rogaška Slatina.

BARO strešno opeko »Bobovec« — 2000 kom 8 in dve okni z roletama, prodam. Bincel Franc, Škofja vas 68.

8. november 1970, ugodno prodam. Sekoranj, v. v. Bizeljško 67.

RAMSKE muce — mlade prodam. Informacije — telefon 237-07.

PALNICO poceni prodam. Trubarjeva 6 Celje.

850 visokopritlično s štiri sobami, s centralno ogrevanjem in vrtom v velikosti 650 kv. m v Zalcu prodam. Janežič, Kajuhova 5 Zalec.

BLADO kravo simentalke pasme prodam. Skale Ivan, Trnovlje 133 a.

BU Typ 110, letnik 1967, poceni prodam. Vprašajte: Zvezna, telefon 23-513 od 8 do 8 ure.

STAVO 750 prodam. Cesta po dogovoru. Pavličič, Parčje 56 a, Braslovca.

STAVO 750, dobro ohranjen, prodam. Cestnik Franc, Trnovlje 120.

MOVAZNI hidrofor ugodno prodam. Petrej Alojz, Ivenca 20 a Vojnik.

STAVO 1300 in FIAT 750 ugodno prodam. V račun vzajemno gradbeni material. Bojč Dušan, Trnovlje 128 Celje.

STAVO 1300 odlično ohranjen ugodno prodam. Izjemoma tudi ček. Brezovšek, Pristava Vojnik.

STAVO 750, letnik 1967, sočasno ohranjen, ugodno prodam. Pisk Anton, Rečica ob

Savinji 54.

AMI 6 dobro ohranjen, ugodno prodam. Crepinšek Vito, Celje, Trubarjeva 32.

POHISTVO za dnevno sobo s sobo ugodno prodam. Interesenti naj se oglasijo od 19. do 20. ure v Trubarjevi ulici št. 48, stanovanje 3.

OSTRESJE gospodarskega poslojja, vel. 10x12 m, skora, novo, ugodno prodam. Marlot Cilka, Mozirje 139.

ENOSOBNO takoj vseljivo stanovanje v Ljubljani — Savsko naselje — prodam. Ponudbe pod »Pritličje«.

GUMI voz 12 col primeren za kosilnico ali manjši traktor prodam. Kač, Loznica 46, Zalec.

CEBELNJAK s panji 3x3,30, uporaben tudi za gradbiščno barako, prodam. Kranjc Jože, Lopata 55.

PRINC 1000, letnik 1971, prodam. Ul. bratov Vošnjakov 32, stanovanje 8.

VISOKOPRITLIČNO hišo v Zalcu, Soseska Loznica 54, prodam. Kočvar Franc, mehanik, Zalec.

SPACEK (1966) dobro ohranjen, prodam. Doberšek Emil, Sentjur pri Celju 45.

FIAT 750, dobro ohranjen, ugodno prodam. Sovinc Alojz, Celje, Cesta na grad 27.

MOSKVIC 404 prodam po nizki ceni. Trnovlje 151 Celje.

TRAKTOR Steyer pravkar uvožen, ugodno prodam, zaradi bolezni. Ogled pri Dor, Trnovo i Laško.

STRESNO opeko »handšlager« prodam po zelo ugodni ceni. Jernej Ojstrešek, Vojnik 197.

KOSILNICO BCS, rabljeno, prodam. Cena po dogovoru. Slomšek Stanko Proseniško 31.

FIAT 750, letnik 1965, dobro ohranjen, z rezervnimi deli, ugodno prodam. Maček Drago, Olešče 19 Laško.

SLADKO seno in otavo prodam. Turk Franc, Dečkova 44 a Celje. Poizvedbe od 15. ure dalje.

UGODNO prodam štiri avtomobilne gume Michelin X za R 10. Informacije po telefonu 063 23-704.

KOSILNICO Iruš primerno za manjše posestvo in ca 3 kub. m hrastovine in smrekovih fosnov prodam. Klinar, Svetina 3 nad Storami.

CISTERNO za mazut, skoraj novo, 3900 l ugodno prodam. Povše, Vreskovo 32 Trbovlje.

OSEBNI avto VW letnik 1963 prodam po ugodni ceni. Skorjanc Jože Dolenja vas 45 Prebold.

ZASTAVA 750, letnik 1969, ugodno prodam. Knez Anton, Ljubčna 79 Škofja vas.

KUHINJSKO pohištvo, dobro ohranjeno, poceni prodam. Jeretinova 8 Hudinja.

UGODNO prodam vse rezervne dele za »Renault 4« in motor »Panonija«. Polak Albin, Ogorevc 23 Store.

KOSILNICO Alpina z žetveno napravo, ugodno prodam. Iglar Franc, Mačkovec 11 Breze nad Laškim.

VECJE stanovanje v Celju prodam. Jamuzovič Angelca, Teharska 53 Celje.

GENERALNO obnovljen Fiat 1100 prodam tudi na ček. Ponudbe pod »Zelo ugodno«.

VELIKO ženskega perila, oblek in čevljev — vse malo rabljeno — zelo poceni prodam. Lisec Alojz, Pečovnik 61 Celje.

PRALNI stroj »Gorenje« in šivalni stroj »Bagata« kompleten ugodno prodam. Ponudbe pod »Nerabljeno«.

HISICO z njivo in gozdom pol ure od postaje Pristava, Zibika — Koretno 18, prodam. Vprašajte: Pristava 1 ali Celje, Kettejeva 8.

JAPONSKI tranzistor na kasete z regulatorjem toka, mikrofonom in devet kom. kaset prodam za 1.800,00 din. Vinko Flis, Globoko 13 Rimske Toplice.

ZAPOSLITEV

NATAKARICO kvalificirano ali polkvalificirano.

me takoj gostilna Grudnik pri Pošti Šoštanj.

STIRICLANSKA družina zaposli žensko. Hrana, stanovanje in plačilo zagotovljeno. Lahko je tudi delavka s popoldansko zaposlitvijo. Ponudbe pod »Celje«.

ISCEN žensko za pospravljanje stanovanj in druge usluge dvakrat tedensko. Tomažin Zdenka, Japljeva 7 Polule Celje.

DEKLE za pomoč v gostilni sprejemem takoj. Ponudbe pod »Poštena«.

DVA vajenca ali delavca za kovinsko stroko sprejemem takoj. Plača, hrana in stanovanje po dogovoru. Tovornik Franc, Cesta na Svetino 36 Laško.

STANOVANJE

OSEBI, ki mi nudi stanovanje v bližini Celja nudim posojilo in opraviš zidarska dela. Ponudbe pod »Starjša«.

STANOVANJE na lepem kraju nudim proti večji vsoti posojila. Ponudbe pod »Oskrba«.

MLADA zakonca brez otrok nujno iščeta sobo in kuhinjo ali sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod šifro »Dober plačnik«.

ZAMENJAM kuhinjo in sobo za dvosobno stanovanje v okolici Celja. Ponudbe pod »Brega«.

ISCEN sobo, opremljeno ali neopremljeno, v Celju. Ščancar Stefan pri Planinšek, Mariborska 81.

ISCEN sobo v centru mesta ali okolici. Plačam dobro. Božena Starkel, Cesta v Trnovlje 4.

MIRNO in skromno dekle išče v centru Celja ali okolici svetlo sobo. Ponudbe pod »Cimpreja«.

NA STANOVANJE sprejemem enega podnajemnika. Mariborska 176.

ISCEN sobo s kopalnico po možnosti v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Možnost kuhanja«.

NA STANOVANJE sprejemem dve dekleti. Hohkrautova 3 Celje.

ODDAM opremljeno sobo ženski, Kidričeva 20.

ISCEN sobo in kuhinjo. Pomagam v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Uslužbenka«.

ISCEN sobo v Celju. Karovič Husen »Ingrada« Celje — Teharje 67.

USLUŽBENKA išče opremljeno sobo v Celju, po možnosti s posebnim vhomom. Ponudbe pod »Mirna«.

SOBO s souporabo kopalnice in možnostjo kuhanja v Celju oddam samski osebi. Pogoj: najemnina za eno leto v naprej. Ponudbe pod »Septembra«.

SOBO s posebnim vhomom, možnost pranja in kuhanja, oddam starejšemu zakonskemu paru (upokojenca). Pogoj občasna pomoč pri hišnih delih. Vprašajte v opoldanskem času pri Krušič, Stanetova 2.

KUPIM

OTROŠKO stajico mrežasto kupim. Ponudbe pod šifro »Blizina Celja«.

OPEL kadet, nevozen ali karamboliran kupim. Brezovšek Dominik, Pristava, Vojnik.

RABLJENE deske ali fosne za gradnjo kupim. Strašek, Majstirova 4 Celje.

RABLJEN pisalni stroj kupim. Pismene ponudbe pošljite na naslov Marija. Gračner, Goriška 8 Celje.

RAZNO

MOSKI srednjih let želi spoznati dobro in pošteno žen-

sko od 30 do 45 let — lahko z malo zemlje. Ponudbe pod šifro »Srečna mladica«.

KEMICNA čistilnica — novost za Vojnik in okolico. Priporoča se Pinter Anica, Vojnik 171 a pri Arcilnu.

BRUSIM, lakiram in polagam parket. Polagam tudi zidne tapete. Informacije dobite popoldan telefon 256-26.

RAZSTAVA slik likovne sekcije »Prešeren« v Muzeju revolucije Celje od 5. do 15. maja.

KOSNJO dam v najem. Neža Velenšek, Lokrovec 1.

POTREBUJEM čimprej za nakup strojev 15.000 din za dobo šest mesecev. Vrnem 20.000 din. Garancija hiša. Ponudbe pod »Nudim sta-

novanjen«.

ODDAM prostor za skladiščenje ali delavnico v centru Celja — Aškerčeva ulica. Informacije Rabeušek, Dečkova 20.

53 LETNA v življenju razočarana uslužbenka s stanovanjem, avtomobilom. OD želi spoznati sebi pri-

merneža moža inteligenta brez obveznosti. Ponudbe pod »Novo življenje«.

KMEČKI fant star 50 let z nekaj živine in inventarja se želi poročiti ali vzeti posestvo v najem. Eventualno ga prevzame od onemoglih oseb. Ponudbe pod »Želim si doma«.

NOVI tednik

Komisija za medsebojna delovna razmerja pri

PODJETJU ZA PTT PROMET CELJE

objavlja prosta delovna mesta:

PISMONOŠ

pri PTT enotah:

Celje 1, Laško, Petrovče, Mozirje, Nazarje, Velenje

Poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- dokončana osemletka
- odslužen vojaški rok
- opravljen izpit za vožnjo z mopedom.

Izjemoma se lahko prijavijo tudi kandidati, ki imajo manj kot osemletko, vendar ne manj od 6 razredov osnovne šole in izpolnjujejo tudi ostale pogoje.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave s potrebnimi dokazili v roku 10 dni po objavi Komisiji za medsebojna delovna razmerja pri Podjetju za ptt promet Celje.

CUPRABLAU

pridelek zdrav

Kmetje — zaščitite vaše nasade s sodobnim in preizkušenim škroplivom Cuprablau zatira bolezni, a ne škoduje pridelku. Cuprablau zavira pretiran razvoj rastline in omogoča boljšo rast plodu. Cuprablau je hitro topljiv, zato ga pripravite preprosto tik pred uporabo.

CUPRABLAU
pridelek zdrav!

proizvaja
CINKARNA CELJE

ŠOTOR V PLAMENIH

Veter se je v silovitih sunkih zaganjal preko platoja, na katerem se je v višini preko pet tisoč metrov, v skromnem zavetju nedaleč drug od drugega, skiskalo troje šotorov, ki so utrujenim in premrzlim alpinistom nudili vsaj malo zavetja. Vreme se je kazilo že nekaj dni in poleg silovitega mraza, okoli 25 stopinj pod ničlo, je alpinistom onemogočal njihovo nadaljnje napredovanje predvsem veter, ki je strahotno zavijal...

Stirje alpinisti, Janez, Polde ter zakonca Peter in Barbka Ščetinin so se stiskali v utesnjemem prostoru ter se pripravljali na nočni počitek. Tega dni, bil je že šesti dan, ko so zapustili bazno taborišče in se podali na tako imenovano »malo prečenje Gezensijske stene« v pogorju Kavkaza, niso nadaljevali plezanja, kajti vreme jim tega ni dovoljevalo. Nad ozkim platojem se je mogočno vzpenjal vrh Džangitava, ki je ostal pred njimi še kot zadnja ovira v prečanju preko deset kilometrov dolgega ostenja Gezensijske stene. Alpinisti so bili utrujeni, izčrpani, kajti vreme jim je tako nagajalo, da so bili tudi že v hudi časovni stiski, saj bi prečenje morali opraviti v petih dneh, kar pa jim ni uspelo. Zmanjkovalo jim je hrane.

Barbka in Peter sta že ležala, stisnjena med ozke stene šotora, Polde in Janez pa sta pripravljala skromen obrok večerje. V šotoru je bilo silno utesnjeno, Janez je mukoma odprl šotorsko krilo, nastregel mrzlega snega ter pristavil plinski gorilnik, da bi sneg raztopil in v raztopini pripravil malo juhe. Poldetov kuhalnik je že prijetno sikal in že

sam pogled na modro rumeni plamen je dajal občutek toplote, ki pa je v resnici ni bilo. Se težje, kot je šotor odprl, ga je potem zapiral. Mraz je neusmiljeno pritiskal v notranjost. Janez je prižgal svoj kuhalnik in plin je medlo zagorel. Počasi se je pričel topiti sneg. Govorili niso skoraj nič, niso si imeli povedati kaj, v njih je bila ena sama želja: da bi se vreme čim prej uredilo, da bi lahko nadaljevali pot.

Sneg na posodi v kuhalniku se je skoraj raztopil, ko je plamen po nehal in ugasnil. Janez je odstavil posodo, potresel kuhalnik, ki je pritrjen na majhno jeklenko s plinom. Ni mu šlo v račun, da bi plin že pošel. Spraveval se je, kdaj je zamenjal jeklenko, pa si na vprašanje ni znal odgovoriti. Prepričan, da v jeklenki ni več plina, je odvil glavo z gorilnikom. Poldetov kuhalnik je enakomerno sikal in sneg v posodi se je hitro topil.

Rezek šum je napolnil tesen prostor in vse okrog Janeza, ki je držal jeklenko v rokah pred obrazom, je bilo v trenutku v plamenih. Plamen je zajel notranjost prostora, v katerem je hipoma zmanjkovalo kisika, ki ga je na tej višini v zraku že itak malo...

»Ven, hitro ven...!« je kričnil nekdo v zmedu, ki je nastala...

o o o

Priprave na malo prečenje Gezensijske stene so bile obsežne in uspešne. Člani jugoslovanske kavkaške ekspedicije so se razdelili po navezah in v različnih smereh naskakovali neznana pogorja. Medtem, ko je ena skupina odšla na veliko prečenje

Ing. JANEZ GOLOB je bil rojen leta 1940 v Celju. Mladost je preživel podobno kot njegov leto dni starejši brat Lojze, ki smo ga predstavili v zadnji številki. Po končani osnovni šoli je bil najprej vajenec, in sicer kot lesostrugar. Podobno kot Lojze je tudi Janez kasneje nadaljeval šolanje na srednji šoli, in sicer na tehnični srednji šoli lesnoindustrijske smeri v Ljubljani. Nato se je zaposlil, pa zopet nadaljeval študij, dokler se ni kljub končani višji lesni šoli vpisal še kot bruc na arhitekturo, kjer je letos diplomiral. Sedaj je zaposlen v »Stolus« v Kamniku, je poročen in tudi on ima, enako kot brat Lojze, dvoje otrok.

Prvi izlet v gore, na Korošico, je bistveno vplival tudi nanj in kmalu se je goram zapisal v celoti, jim posvetil ves svoj prosti čas in jih neizmerno vzljubil. Ko je bil še vajenec, je naneslo, da je v šoli poslušal predavanje CICA in njegova pot alpinista se je pričela. Kmalu se je vpisal v alpinistični odsek, potrebno znanje in izkušnje pa si je nabiral skupaj z bratom. Z nasmehom na licu mi je pripovedoval, kako sta z bratom »sunila« mami vrh za sušenje perila, da sta si spletla prve »šlinge« in se z njimi podala na plezanje v Grmado. Prvi poskusi so vezani tudi na začetke v »Ježku« v Petkovih njivah, pod Korošico. Prvi vzpon je opravil v Dušanovem stebru leta 1956. Skupno je doslej opravil že preko 200 alpinističnih vzponov, od tega pet prvenstvenih.

1. Malo prečenje Bezengijske stene, P. Potočnik, zakonca Ščetinin leta 1965 — trajanje 8 dni
2. Gestola v Kavkazu, prvenstveni vzpon, J. Krušič — 5 dni, 1966
3. Beli raz v Dedcu, prvenstvena, L. Golob, 1967
4. Stajerska Rinka v desnem boku, S. Jošt, prvenstvena 1967
5. Gradišnikova — zimska prvenstvena, S. Jošt, 1968.

Spriču izjemnih doživetij, povezanih z izrednimi telesnimi napori, ki jih je terjalo osemdnevno prečenje Bezengijske stene v Kavkazu, se je odločil, da za današnjo pripoved izbere prigode tega napornega vzpona, ki ga je opravil s Poldetom Potočnikom ter zakoncem Ščetinin v okviru jugoslovanske alpinistične odprave leta 1965.

iste stene, so se Janez, Polde, Barbka in Peter podali na zahtevno pot dva dni za njimi. Vreme je bilo obetavno. Vzpon po ledeniku je minil brez zapletov in napredovali so hitreje, kot so planirali, kajti prehodili so več poti, kot so namerali. Takolimenovani »Avstrijski bivači« je bil že globoko pod njimi, ko so naslednjega dne vstopili v preko dva tisoč metrov visoko steno, pokrito z novozapadlim snegom in vsó zaledenelo. Navezi sta se hitro vzpenjali, se menjavali v vodstvu, si s cepini in derezami na nogah utirali pot v zasneženem ostenju. Tu in tam je bilo kanček kopne skale. Ko je minil popoldanski dež, ki je v Kavkazu reden, vsakodnevni pojav, so se proti večeru že utaborili na ozkem zasneženem grebenu. Za njimi je bilo okoli dve tretjini stene in zadovoljni so bili nad hitrim napredovanjem, ki pa so ga poleg ostalega najbolj ovirali preko 25 kg težki nahrbtniki s hrano in vso potrebno opremo. Točno ob sedmih zvečer so izstrelili v zrak posebno raketo (te so jim dali sovjetski alpinisti) ter s tem sporočili v dolino svoj položaj v steni.

Se predno se je četverica spravila k zasluženemu počitku, se je jel v steno zaletavati veter, katerega sunki so hitro naraščali. S spanjem skorajda ni bilo nič. Noč je minila v bučanju vetra, ki je z zoro še naraščal in zjutraj dosegel tako jakost, da je bilo vsem jasno, da tega dne ne bodo mogli nadaljevati vzpona...

Počasi so potekale ure tretjega dne. Veter jim je povzročal hude preglavice, saj so praktično ves dan prečepeli v šotoru, držeč ga z rokami in upirajoč se z nogami, da ga jim ni odneslo. Po trije so varovali šotor, ko je četrti pripravil hrano. Mraz je čedalje huje pritiskal...

»Si predstavljaš, kako prijetno je sedajle na našem morju? V kopalkah se valjaš po toplem pe-

sku, se izpostavljaš soncu, ko pa ti je prevroče, skočiš malo v vodo, zaplavaš, se ohladiš, žejo pa si ugasiš s steklenico hladnega piva v bližnjem bifeju...« Je začel na široko razkladati Polde. Zunaj pa je zavijal veter in temperatura se je spustila že preko dvajset pod ničlo.

»Nehaj kvasiti in raje drži šotor, sicer se ne boš nikoli več kopal,« ga je zavrnil Janez. Tako jim je mineval dan in spravili so se k nočnemu počitku. Zjutraj je veter popustil. Hitro so pospravili opremo in nadaljevali z vzponom. Dosegli so vrh Share in nadaljevali v smeri proti zahodu, proti Gestuli. Megle so se pričele spuščati na pogorje, mraz ni pojenjal in utrujeni ter onemogli so proti večeru dosegli plato, kjer so že taborili njihovi tovariši iz prve skupine ter Avstrijci, ki so bili takrat na poti proti Džangitavi.

Naslednjega dne, bil je šesti dan njihovega vzpona, nobena odprava ni mogla naprej. Vreme jim

je krepko nagajalo, zato so dan vsi prebili v šotorih. S hrano so bili praktično pri kraju, pred njimi pa sta bila še najmanj dva dneva hoje, do vrtnice v izhodiščno bazo...

o o o

Ob eksploziji je vse metalo iz šotora. Barbka se ej zaletela kar v plateno steno, jo pretrgala in se znašla na planem. Ostrmelo so gledali nenačuden prizor ostali alpinisti, ko so Barbka, Polde, Peter in Janez tako nenavadno zapuščali šotor, ki se je v trenutku sesedel.

Janeza je zagrnila tema. Ves obraz ga je pekel in silovita pekoča bolečina mu je trgala po glavi. Tovariši so hitro pritekli na pomoč, medtem ko so se eni ubadali s šotorom, so drugi pomagali Janezu, mu zaščitili opečeni obraz, s katerega so boljše svetle oči brez trepalnic in izpod obrvi, ki jih ni bilo. Avstrijci so prispevali močan sukanec in Barbka se je lotila šivanja raztrganega šotora. Kako izgleda tako šivanje, pri minus 25 stopinj, si je težko predstavljati.

Janez ni mogel spati. Pekoča bolečina je bila hujša od zaspčnosti ter utrujenosti in tudi lakote ni čutil več. Vso noč se je nemirno stiskal na ozkem ležišču...

Brez običajnega zajtrka so zjutraj postavili šotor, katerega vrvi so bile moško roko debelo pokrite z zmrzaljo. Mnogo truda jih je stalo, predno so v silovit mrazu, kajti ponoči je temperatura še občutneje padla, pospravili in se skupaj s člani druge slovenske naveze, ki je bila ravno tako že brez sleherne hrane, napotili naprej. Dosegli so vrh Džangitava, premraženi, utrujeni in lačni.

Pod njimi se je odpirala mogočna stena, preko katere se je bilo treba spuščati v oznožje. Spust ob vrvi je potekal izredno počasi, bilo jih je osem. Peter, ki je bil še najbolj pri močeh, je edini zabil varovalne kline, vpenjal vrvi in ob njih so se drug za drugim spuščali preko stene. Zajela jih je noč, postavili so šotore in se na smrt utrujeni spravili vanje. Pod njimi je bilo še preko 600 metrov stene...

Napočil je osmi dan in drugi dan brez hrane. Spuščanje je bilo še počasnejše in s skrajnimi napori so popoldne dosegli dno stene in se preko nevarnega ledenika s številnimi razpokami napotili proti bazi. Pod večer so se radostni srečali z Dušanom Kukovcem, ki je s skupino sovjetskih alpinistov prihajal na pomoč. Češpljev kompot, s katerim so jim postregli, je bil poslastica, kot se nikoli...

